

أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْكُرْدِيُّ

خه مپ هویڤن

په لوبلی چاومه ست باوده می کوئی بی خه م و خه فته دانیم که ش دئی

نووسهر :

محهمهد نه مین نه مینیان - سه ردهشت

خمره وین

نووسەر :

محەممەد ئەمین ئەمینیان - سەردەشت

ناوی کتیب : خه مړه وین
 نووسه : محه ممد نه مین نه مینیان - سهرده شت
 بلاوکه ره وه : نووسه
 پیتچن : دؤلان
 ژماره : ۱۰۰۰
 چاپ : یه کهم
 نوبه ی چاپ : چاپی یه کهم ۱۳۹۱-۲۰۱۲
 نرخ : ۴۰۰۰ تمه

نەم پەر توو کە یە پیشکەشە بە بەرێزان

«کاک رەحمانی بڕام» و «مامۆستا مەلا محەممەدی شلماشی»

دیاره ئەوانیش زۆر مەجلیس ئاران یارەب بێوهی بن هەتالە ئاران

به خهم، خهم نه بی و منی له یاد بی

له به ندور که ی خه مان نازاد بی

نه مین گه له که ت دائیم دلشاد بی

خوایه گه له که م هر به خته وهر بی

.. به‌شی ۱ ..

به‌ناوی نه‌و خ‌وایه‌ی که لابه‌ری خه‌م و په‌زاره‌به

پیشه‌کی نووسه‌ر

خویننه‌ری به‌پیز و هیژا! دیاره له‌کۆنه‌وه تا به‌ئه‌م‌پ‌ز نه‌قل و ج‌ه‌فه‌نگی خوش و گه‌شه و نه‌شه‌بزوین و خه‌مه‌ره‌وین له‌کۆرده‌واری ئیمه‌دا باو بووه و له‌گه‌پ‌دا بووه. بینگومان نه‌مه‌ش کارێکی جوان و په‌سندی گه‌له‌که‌مانه‌ بو رازاندنه‌وه‌ی کۆر و مه‌جلیس و لاه‌ردنی خه‌م و په‌زاره له‌سه‌ر دل‌ی خه‌فه‌تباران؛ ته‌نانه‌ت له‌کۆرده‌واری ئیمه‌دا مه‌لا و فه‌قیانی ئایینیش به‌رنامه‌ی ج‌ه‌فه‌نگ و شو‌خیان بو کۆری ئیجازه‌نامه و ودم وه‌رگرتن پینک ده‌هینا. له‌بیرمه‌ جارێکیان مه‌لا سه‌عیدیان راست کرده‌وه بو وتار خویندنه‌وه، ئه‌ویش هه‌ر له‌خۆوه قسه‌ی بو ج‌ه‌فه‌نگ و پینکه‌نین هه‌ل‌ده‌به‌ستن و ده‌یگوت:

ایها القوم الان استکو، لا تکان، الجازه للعجوزه ... واته نه‌ی خه‌ل‌کینه گوی بگرن، ببنده‌نگ بن، بزانی پیریژنیک ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گرێ. دیاره له‌هه‌ر ناوچه و ولاتیکدا چه‌ند که‌سێکی تایبه‌تی بوون که‌کۆر و کۆمه‌ل‌رازاوه و قسه‌خۆش و بابه‌تی ج‌ه‌فه‌نگ بوون. بو نمونه له‌ولاتی سه‌رده‌شت هه‌ر به‌بیری من چه‌ند نه‌فه‌ریکی ناوامان هه‌ن وه‌کوو عه‌ولای ره‌حیم پیروزی و کوین‌خا عه‌ولای بیژوی و کاک ره‌حمانی ئه‌مینیان و وه‌ستا عه‌ولای میراوی و مام ره‌سوولی هه‌لوئی و مه‌لا ره‌حمانی شینوی و مه‌لا حه‌سه‌نی عه‌لی پوور. به‌راستی له‌به‌ر گرنگی ئه‌م نه‌قل و قسه‌خۆشانه‌یه که هیندیک له‌نووسه‌ران وه‌کوو عه‌لانه‌ددینی سه‌ج‌جادی و مه‌لا محه‌مه‌دی شلماشی هاتوون به‌زه‌حه‌م‌تیکێ زۆره‌وه به‌ره‌مه‌ی ئه‌و چه‌شنه که‌سانه‌یان کۆ کردۆته‌وه و به‌شێوه‌ی په‌رتووک ده‌ریان هیناوه و چاپ کراوه و بوته‌که‌لتوور و که‌له‌پووریکی باش و به‌نرخ بو وه‌چه‌ی د‌وای خ‌ویان. هه‌ر وه‌ها ربیع‌الابراری عه‌لامه‌ی زمه‌خشه‌ری و که‌شکۆلی شینخ‌ی به‌های و دیوانی سه‌عه‌دی مه‌نسووری و چیشتی مح‌بوری هه‌ژاری پ‌رن له‌م نه‌قل و باسانه. به‌شه‌ر له‌ماوه‌ی ژیا‌نیدا بو له‌زه‌تی گیانی پ‌تو‌ستی به‌زۆر شت هه‌یه. بازیک له‌وشک‌سروشته‌کان ده‌ل‌ین جا ئه‌وه چ ده‌ردیکێ ئیمه‌ ده‌رمان ده‌کات. ده‌بی ب‌ل‌یین ئه‌وانه به‌هه‌له‌ داچوون و ب‌ن‌خه‌به‌رن له‌میژوو. ئه‌گه‌ر که‌سیک ته‌ماشای میژوو بکا، ب‌وی ده‌رده‌که‌وی که نووسه‌ره به‌پ‌ر‌ژه‌کان و پ‌یاوانی هه‌ل‌که‌وتووی ج‌یهان، قسه‌ی خ‌ۆش و ج‌ه‌فه‌نگیان بووه.

دەگىرنەوہ جارېك پىنغەمبەرى مەزن لەگەڵ ئىمامى عەلى خورمايان دەخواردن، ھەزەرەت بە شۇخى دەنكە خورماكانى خۆى داويته سەر دەنكە خورماكانى ھەزەرەتى عەلى، كە لىبوونەوہ ھەزەرەت بە عەلى گوت : كىھەمان خورماى پتر خواردن!!؟

عەلى گوتى : ئەو كەسەى دەنكەكانى لەسەر ئىمەن دادەنان! ھەزەرەت زەرەخەنەيەكى كرد. ئەوہيە كە گوتراوہ *أَلْهَزْلُ مِلْحُ الْكَلَامِ* واتە جەفەنگ و شۇخى تام و خويى قسانن.

بە راستى پىكەنين و گريان كە شتىكى سروشتين ھەر دووى ئەو دوانە بە جىنى خۆى بۆ مرؤف پىويستن بە تاييەت لە بوارى رەوان ناسيەوہ. كە وابوو قسە و نەقلى خۆش بۆ فەرد و كۆمەل ھۆى ھەسانەوہى ماندوويى مېشك و ئارامى دلن، بە قەولى سەعدى :

نگویم لب بیند و دیدە بر دوز	ولیکن ھر مقامی را مقالی
زمانی بحث علم و درس و تنزیل	كە باشد نفس انسان را کمالی
زمانی شعر و شطرنج و حکایت	كە خاطر را بُود دَفْع ملالی

* * *

جھان چون خط و خال و چشم و ابروست كە ھەر چىزى بە جاي خود نىكوست

* * *

دەلېن دوو نەفەر بوون كە يەكئىكيان ھەميشە پىندەكەنى و ئەوہكەشيان ھەر دەگريا. كابرايەك پىنى گوتن : ئە ھەميشە گريان باشە و ئە ھەميشە پىكەنين، مەن بەش بە ھالى خۆم لەگەڵ دۆستان تەنانەت لە سوخەنرانيشدا نەقلى خۆشم بووہ.

بە ھەر حال بازىك لە دۆستان پىشنياريان پىكردم كە ئەو نەقلانە كۆ كەمەوہ، ھاتم دەستم بەكار كرد كە زۆرىك لەم نەقلانە بىرەوہرى خۆم و ئەو كەسانەن كە ئەھلى شۇخين؛ وە ھەيە كەمتاكورىك لەو نەقلانەى كە لە پەرتوو كەكانى دىكەدا ئىستيفادەم كردوہ. با ئەوہش بلىين لە گىرپانەوہى ئەم نەقلانەدا مەبەستمان تەنيا ھەر پىكەنينى رووت نىيە، بەلكوو وەرگرتنى پەند و نامۆزگاريە لەگەڵ نەتيجە وەرگرتن لە ھەر يەك لەو نەقلانە. ديارە ئەم پەرتوو كەيەش لە ھەلە و پەلە خالى نىيە، دەبى بە گەورەيى خۆتان لىمان ببورن، بەلئى «كالا لە قەد بالا»، «خەتايە گەر بلىيم ميسكى خەتايە».

تییینی :

لە وانە بە بازیک لە خوێنەرانی رەختەیان هەبن و بلین فلانکەس ریعایەتی ئەدەبی نەکردوو
 لە نووسینەوێ هەندیک نەقل و وشەدا. لە گەل ریزم بۆ رەختەکیان دیارە نووسینەوێ ئەم
 بابەتە دەبی زەق و بەرچاو وەنوسرین «بە قەولی کوردی قسەێ خوش نابێ وەبن بەرێ
 دەین.» ئاشکرایە کە نووسەرانی دیش لە گیرانەو و نووسینەوێ قسەێ خوش و تەنز و
 جەفەنگ پارێزیان نەکردوو، بە قەولی هێمن : «ئەم دەیلیم و بییاکم بۆ روون بوونەوێ
 مەبەست.» سالی ۱۳۴۸ی هەتاوی لە گوندی یێژوئ میوانی شیخ مەلا عەلی^۱ بووم، ریکەوت
 باقلەیان هەبوون، بۆیان هێناین دەستمان کرد بە خواردن، ئەم بە شەرم و تەقیەو دەمخواردن،
 شیخ گوئی فلانکەس باقلە بە نەجیی ناخوڕین دەبی خۆیان لێ نا شیرن بکە، بە هەرحال با
 نەبیتە درێژدادپی (عارفان حرفی بس).

بە سپاسەو هەرخوش و بەختەوەر بن، دلسۆزی گەل و نیشتمان

محەممەد ئەمین ئەمینیان

سەر دەشت

۱ - ئەو بەرێزە پیاویکی زۆر باش و ئەدەببۆست بوو، سالی ۱۳۵۰ی هەتاوی لە شاری سەر دەشت کۆچی دوایی کردوو
 و لە گۆرستانی شیخ مەولانە بە خاک سپێردراو.

.. بەشی ۲ ..

«سەرنامە بە ناوی تۆ خودایە چى بىن ئەمە پىست و پىزى نابە
بى ناوی تۆ نامە هیچ و پووچە نەتووسى بنووس کەچ و کرووچە
گیان تیشکی پریشکی تۆیە روونە گىل کە تیشکی لینەدا زەبوونە»

پىشەکی بە پىنووسی هێرش بىتووشى

لە بەرەبەیانى میژوووە قسەى خۆش و نووكتەى بە تام وەك بەلیكى ئەدەبى سەرزەرەكى
شەوچەرى دیوان و باوەشینی دلان بوو و سەرى بە مالى حەز و تاسەى ھەموواندا کردوو. بە
تایبەت رۆژگارێك کە بە ھەر ھۆیک بى، دەستەى خوێندەواران لە ناو گەلى کورد دا کەم بوو
و لە دەفەرێكى وەکوو ئەم مەلبەندەى ئیمەدا (ناوچەى سەردەشت) رەنگە لە ژمارەى پەنجەکانى
دەست تینەپەریی، بەشینەوێ زانایی و پاشەرۆكى نووكتەى بە چیژ و قسەى خۆش لە رینگەى
فیربوون و فیرکردنى ئەو شیوہ ئەدەبەوہ بوو. خەلکى تامەزرۆیانە لە دەورى یەك کۆ
بوونەتووە و لە توێى نوكتەى بە تام و حەکايت و قسەى نەستەقدا بۆ پێکەنین و ھەندى جار بۆ
تانە و تەشەر لێدان لە چەوسینەرەن و زالمانى سەردەم، کۆلى دلى خۆیان بەو شینوازە رشتووہ
پشکۆى ئەو کوانووہیان بە گەشاوہى ھیشتووہتووە. بەلام لە رۆژیکەوہ خوێندەوہ و نووسین
ھاتە ئارا و پەرەى ئەستاند، ئەو شیوہ ئەدەبە باوى ئەما. لە لایەك ئەو ئەندە زارەوزارى پیکرا و لە
زماناندا سوا کە تام و چیژى خۆى لە دەست دا و لە توێى پەردەى شەرم و شوورەیدا شارابەوہ،
لە لایەكى تریشەوہ بە ھۆى نووسینەوہى بە زمانى زال، لەوہندیش بوو کە بوو.

راستە کە خوێندن و نووسین چرای رووناککەرەوہى شەوہزەنگى تارى ھەر گەل و
ولانیكە و ئاسۆى بەختبارى لەو دەرووہە روشنائى بە بوون و مانى نەتوہى دەبەخشى، بەلام
گەلێك کە بە زمانى خۆى نەخوینتیت و بەرھەمە ئەدەبیەکانى بە ریتووس و زمانى زگماکى
خۆى نەنووسیتوہ، وێرای ئەوہ کە سوودێكى ئەوتۆى پێ نابێ، مایەپووچیش دەردەچیت و
نەستیرەى ھاتى دەکەوێتە پەسارى نەھاتى و بۆلێلەبەكى مەترسیدار بال بە سەر داھاتوویدا
دەکێشێ. ھىدی ھىدی وشە زالەکان جێ خۆش دەکەن، پالەستوى وشە خۆمالیەکان دەدەن و لە
ئەنجامدا شوێنیان دەگرنەوہ. تەنانەت لە ھەندى بواردا رەنگ و روالتى بەرھەمەکە وا

ده‌گۆردری خاوه‌نه‌که‌ی نایناسیته‌وه و بگه‌ه‌ بۆنی بیانی لئ ده‌کات. نه‌وه‌ش هه‌یمای نه‌مانی زمانه و هه‌ر گه‌لێکێش زمانی زگماکی نه‌ما، نامینی.

به‌لام چونکوه‌ فه‌ره‌ه‌نگ و نه‌ده‌بی کوردی له‌ توبی نه‌و به‌سه‌ره‌ات و به‌ند و باوانه‌دا پش‌تاو پش‌ت هاتوه‌ و مه‌ودای لاواز بوونی نه‌دراوه‌، له‌ چاو زۆربه‌ی نه‌و گه‌لانه‌ی که‌ ده‌ستی زۆر نووسینی لئ داگیر کردوون باش‌تر پارێزراوه‌. وێرای نه‌وه‌ش به‌ هۆی پابه‌ندی و دلبه‌ندی گه‌ل به‌ کولتوری نه‌ه‌وابه‌تی و رابردوی پهرش‌نگدار و دیاری کوردیه‌وه‌، بواری نه‌وه‌ نه‌دراوه‌ تێکه‌لاوی فه‌ره‌ه‌نگه‌ زالی و بیانه‌کان بێت و به‌ بێگه‌ردی ماوه‌. یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک دێ به‌ تووشیه‌کانی تووشه‌اتووی سه‌ر رینگای دراوه‌ و وه‌ک سۆمای چاو به‌ پاک‌ی هه‌یل‌دراوه‌ته‌وه‌ و نه‌وه‌ش به‌ به‌ر چاو جیهانه‌وه‌ دیاره‌.

بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ گرنگه‌ش هه‌ر یه‌ک له‌ نووسه‌ران و هۆنه‌ران و هونه‌رمه‌ندان‌ی گه‌له‌که‌مان هاوتا له‌ گه‌ل به‌یت‌بێژ و نه‌قل‌باز و هه‌کایه‌ت خاوه‌نه‌کان له‌ بێشکه‌ی داره‌وه‌ تا بێشکه‌ی خاکی هه‌ر یه‌ک له‌ رینگای خۆیه‌وه‌ چاکی ئازایه‌تی و به‌رپرسایه‌تی زمان‌پارێزیان به‌ لادا کردوه‌ و له‌ کۆی سه‌رده‌مه‌کاندا ئهرکی سه‌ر شانی خۆیان به‌ جوان‌ی به‌ نه‌نجام گه‌یان‌دوه‌وه‌.

یه‌کن له‌و دلسۆزه‌ نه‌مه‌گناسانه‌ی گه‌ل و ولاته‌که‌مان نووسه‌ری نه‌م په‌رتووکه‌ی به‌ر ده‌ستانه‌ که‌ بویرانه‌ گوبی نه‌داوه‌ته‌ سه‌رکۆنه‌ و لۆمه‌ی نه‌م و نه‌و و ئازایانه‌ قۆلی سام و نه‌ترسی له‌ نووسینی نووکه‌ خۆش و به‌سه‌ره‌اته‌ بۆهاته‌کانی خۆی و خه‌لکی هه‌لمالیوه‌ و وێرای پاراستنی واتای نه‌ده‌ب، زۆر رووداوی سه‌یر و پێکه‌نیناوی تیدا گونجاندوه‌وه‌، هه‌روه‌ها زبیری بیر و لێهاتوویی گه‌له‌که‌شی پێشان داوه‌.

نه‌م نووکه‌نه‌ ره‌نگه‌ له‌ رواله‌تدا ساکار و که‌م‌بایه‌خ بوینن و وه‌کوو پێویست به‌ دلی هه‌مووانه‌وه‌ نه‌نیشن، به‌لام نه‌گه‌ر به‌ وردی سه‌رنجیان بدریتی له‌ واتادا ده‌وله‌مه‌ند و زۆر لایه‌نی وه‌ک ولاته‌په‌روه‌ری، به‌شه‌ردۆستی، دلپاکی، ئا‌کار چاکی، ئامۆژگاری گه‌شت و گه‌ران بۆهۆبه‌ و هه‌وار و هه‌نده‌ران، پال و ده‌نیا نه‌دان و دنده‌انی لاوان بۆ خویندن و دانایی، گرنگی دان به‌ که‌سایه‌تی مه‌زنان و زیندوو راگرتنی کولتوری تێ دایه‌ و له‌ هه‌مان کاتیشدا باوه‌شینی دلانه‌. به‌و هیوایه‌ جینگای ره‌زامه‌ندی خۆنه‌رانی بێت.

هه‌رش بێتووشی

سه‌رده‌شت

٢٧ خه‌رمه‌مانی سالی ٢٧١٠ ی کوردی

.. به‌شی ۳ ..

با ده‌ست پیکردنی په‌رتوو که‌که‌مان به‌ نه‌قلی یه‌کیک له‌ گه‌وره پیاوانی هیژا و شاعیری نه‌مری گه‌له‌که‌مان ماموستا هه‌ژار پرا‌زیننه‌وه. ده‌لین ماموستا هه‌ژار میوانی مه‌لایه‌ک ده‌بن، له‌دوا به‌خیر هاتن لینی ده‌پرسی ناوت چیه؟ ده‌لنی نیوم هه‌ژاره. مه‌لاش پیتی ده‌لنی: «بئی (هین) ژاری، بئی (ژی) هاری؛ واته‌ ژار مه‌به و شیرین به، هار مه‌به و نارام به، چه‌قل مه‌به و گول به» به‌ خو‌شیه‌وه ماموستا هه‌ژار هه‌موو ژایانی خیر و به‌ره‌که‌ت بوو بۆ گه‌ل و نیشتمانی له‌ ناو گۆریشیدا گیانی شاد و بینه‌وی بئی.

ده‌لین کاتیک که «هه‌ژار» و «هین» فه‌قی ده‌بن، رۆژنیکان دره‌نگ ده‌چنه‌وه بۆ ده‌رس، ماموستا که‌یان لیان تو‌وپه ده‌بن و ده‌لنی که‌چه‌ل و قاف و واو و نوون ده‌رینه له‌ کوی بوون؟! هین خه‌ریه‌ک جه‌مه‌دانه و کولاه‌کانی داده‌نی و ده‌لنی قوریان نه‌من که‌چه‌له‌که‌م، له‌ راستیدا هین که‌چه‌ل بووه.

هین نه‌م بولبوله سه‌ر بئی تووکه چیه که‌ لینی نایه‌ چ جووکه و نووکه لیره‌دا حازر جوابی ماموستا هین زۆر خوش بووه و ماموستا هه‌ژاریش له‌ دلی گران نه‌هات، چونکه‌ شو‌خیان پینکه‌وه هه‌بووه، هه‌روه‌ها ماموستا که‌شیان له‌ رووی خو‌شه‌ویستی و دلسۆزیه‌وه نه‌و جینیوه‌ی پیدان؛ چونکه‌ به‌ راستی کات و وه‌خت زۆر به‌ نرخن، که‌وابی نینسان نابن نه‌و هه‌ل و فرسه‌ته‌ زی‌پینه به‌ فی‌رۆ و به‌ به‌تال له‌ ده‌ست خو‌ی بدات، به‌لکوو ده‌بن به‌ فی‌ربوونی عیلم و سه‌نعه‌ت، کار و که‌سابه‌ت، به‌ عه‌مه‌ل و کرده‌وه‌ی باش خو‌ی خه‌ریکی خزه‌ته‌ی گه‌ل و نیشتمان بکات. شافیعی ده‌لنی:

مَنْ فَاتَهُ التَّغْلِيْمُ وَقَتَ شَبَابِهِ فَكَبُرَ عَلَيْهِ اَرْبَعًا لَوْكَاتِهِ

واته‌ هه‌ر که‌ستیک کاتی خو‌ی به‌ فی‌رۆ بدا و له‌ گه‌ل عیلم و زانین خه‌ریک نه‌بن، له‌ گه‌ل مردوو جیاوازی نییه.

هه‌روه‌ها سه‌عه‌دی ده‌لنی:

بی‌فایده‌ هه‌ر که‌ عمر در با‌خت	چی‌زی نه‌خه‌ید و زر بیندا‌خت
زانست چه‌رایه و چه‌رای رزگاری	هه‌ر گه‌لنی نه‌بین که‌راوه‌ کاری
نه‌و چه‌رایه‌ی هه‌ر گیز نا‌کو‌ژیته‌وه	بئی نه‌و هیچ گه‌لنی نا‌بو‌ژیته‌وه
نه‌مین گه‌له‌که‌ت هه‌تا‌کوو مردن	هان بده‌ بۆ رینی زانست و خو‌بندن

∴ بەشی ۴ ∴

دەلێن پیاویک خیزانی دەمری، کاتێک کە مەلا تەلقینی دەدا، خالە پیرە دەلی مەلا نەری نەو نەتە و فەتەت لە چییە، ئەو خیزانی من بوو حەفتا سالی بە کوردی پێم دەگوت چیشتی بێ خوی لینی، بۆم حالی نەکرا و هەر سویری لێدەنا، ئیستا ئەتۆ دەتووی بە مردوویی و بە عەرەبی حالی بکە.

دیارە هەر وەکوو ژنی گیل و ناحالی هەن، پیاوی گیل و ناحالیش زۆرن. بۆ نموونە جاریکیان کابرایە کمان میوان بوو، بەیانی ویستی بڕواتەووە کەچی ئیوارێ پەیدا بۆو، گۆتم مام فلان خۆ گۆت دەچمەو، گۆتی وەللا هەتا ئیوارێ لەوێ بووم کەس نەیکۆت وەرە سوار بە، بە هەر حال لەم نەقلەدا ئەوەمان بۆ دەردەکەوێ کە ئینسان مرد، تازە دەفتەری حیسابی تەواو دەبێ و ئیدی خۆی و خورجینی خۆی، هەر وەکوو شاعیر دەلی :

وا بمرن کە وایو نەکەن نەفرین	لە دوا مردن و بەلکوو بۆو بگریسن
پیاوانە بژین پیاوانە بمرن	لە شای و لە شین دەستی یەک بگرن
هەر چاکە چاکە بۆرۆژی تینت	دەرمانت ناکا سا گەرمەشینت
ئینسان لە ماوەی ژین و ژیاوی	نەگەر چاک نەبێ، کراوە کاری
مروۆفی لەشەر، هەر شەرە بەشی	خۆراکی مار و دووشکە لەشی

لە هەولیر بووم، برادەریک پێی گۆتم فلانکەس خەجالەتم، خیزانەکەم نەخۆشە نینا دەعوەتم دەکردی، گۆتم (سبحان الله) ئەمنیش بە دەردی تۆ گرفتارم، بە خوا بێی بۆ سەردەشت ئەمنیش خەجالەتی تۆ دەبێم و ناتوانم دەعوەت کەم، ئەوێه کە دەلێن : «جوابی تەعای، پەعایە».

دەلێن «حاتەمی تایی» کە ناسراو بوو بە سەخاوەتی، کابرایەکی دەولەمەند گۆتی بەتاقی دەکەمەووە ناخۆ وەک دەلێن راستە. گۆیا ئەسپێکی شەش دانگی هەیە، نەفرێک دەنێرم بۆ لای نەگەر ئەو ئەسپەم بۆ بنێرێ ئەو هەر چۆنێک بلین ئاوا سەخییە.

بە نەفرێکی گۆت بچۆ بۆ لای حاتەم تایی، بلێ فلانکەس ناردوومی بۆ فلان ئەسپ. کابرا وەپێ کەوت. دواي چەند رۆژ گەیشتەووە مالی حاتەمی. شەوێ لەوێ بوو، بەیانی کە لە خەو

هەستان کابرا گوتی : قوربان ئەمن فلان کەسی ناردومی بۆ لای تۆ بۆ فلان ئەسپی کە بە دیاری بۆی بنیری. خاتم گوتی بەداخەوێ بە ئیوارێ کە دەهاتی دەنگت نەدەکرد، وەللا بۆ تۆم سەر بری، کابرا سەری سوپما و گەپایەوێ بۆ لای گەورەکە و ئەو نەقلە ی بۆ گێرپایەوێ. کابرا زۆری پێ سەیر بوو، گوتی مادام ئەو دلتی هاتینی بۆ تۆی سەر بری، لە سەتاسەت دلتی دەهات کە بۆ منی بنیری، ئافەزین بۆ هیممەت و سەخواوەتی، کراسە و بە بەژن و بالای پراوێ.

دیارە ناندان دلتی دەوێ و کاری هەموو کەس نییە، بە قەولی کوردی : «هەرچی سەمیلی سوور بوو هەمزاغا نییە». ئەوێهە کە خاجە عەبدوللای ئەنساری لەو بارەوێ گوتوویەتی : «نەماز کردن کار پیرزنان است، روزه داشتن صرفه نان است، حج رفتن تماشای جهان است. نان دادن کار مردان است». دیارە دەوڵەمەند دەبی دەست و دلپاز و بەخێر و بیر بێ بۆ خزی و بۆ گەل. لەو بارەوێ دەلێن :

روژانە بە روژوو بی و شەوانە خەریکی نوێژ
بۆ دروست بوونی ئەوانەش زۆر بکە ی پرس و راویژ
هەموو سالتیک حج بکە ی و برۆی بەرەو خاکی حێجاز
مەلی خانووجکە ی دلت بەرەو کابە بکا پەرەواز
لە مەدینە تابە کابە بە پینخواسی و بە سەری رووت
بە ئەمینی وەپنکەوی و کەس نەوێرێ بیتە رووت
لێوێ کانت بە لەبەیکە تا دەگاتە لاشەریک
هەر لە گەپ بێن رانەوێستن هەر خەریک
لە مزگەوت و لە هەر شوێنێ هەر خەریکی خوا پەرستی
بە شەو نوێژ و وێرد و ئەوێر، هەر خەریک بی رانەوێستی
خۆت بپاریزی هەمیشە لە تاوان و خەتاکاری
هەتا دوور و سەلامەت بی تۆ لە تۆلە ی زاتی باری
هەموو شەویک شەوی هەینی لە گەل یەزدان بە راز و نیاز
هەتا روژ چاوت بێ خەو بێ و لەبەر یەزدان نەبی بێ واز
سویند بەو کەسە ی بێ هاوێل و تاک و تەنیا و پاک و بێ شوین
هیچیان لە وانە ی باس کران بە سەرنجەوێ لێیان بدوین

خیریان ناگاته ئەو خیره که ده‌رگای خیرت والا بیت
 له‌سه‌ر مروی برسی و هه‌زار که مه‌به‌ستت ره‌زای خوا بیت
 نه‌ک له‌به‌ر وهی کاری پی بکهی چاو له‌ژیر بی و بیسه‌زینی
 گه‌ر مه‌به‌ستت واته وایی خۆبه‌زیسن و خۆته‌زینسی
 «ئه‌مین» فیدای مروی وایی که پشتگیری هه‌زارانه
 به‌راستی دوور و بیزاره له‌وهی بی‌خیر و بی‌ناسه

:: به‌شی ۵ ::

ده‌لین پیاویک هه‌بوو پێیان ده‌گوت مامه‌ خه‌مه، چونکه‌ خۆی به‌ هه‌موو شتی‌که‌وه‌ ماندوو
 ده‌کرد و قه‌ت بینه‌م نه‌بوو، روژنیکیان گوتی وادیاره‌ ته‌م‌رۆ هیچ خه‌میکم نییه‌ با هیلکه‌ و روژنیک
 دروست بکه‌م و بیخۆم. هیلکه‌ و روژی ساز کرد و هینای که‌ بیخو، بانگیان کرد هۆی مامه
 خه‌مه! مالی فلانکه‌س گویند ریژه‌که‌یان جاشکۆلنکی بووه‌ کلکی نییه، له‌ خه‌فه‌تان نانی بۆ
 نه‌خورا.

له‌و نه‌قله‌دا ئەو ده‌سه‌مان دیته‌ ده‌ستی که‌ ئینسان نابین به‌ خه‌م و خه‌فه‌تان خۆی بکوژی و
 دنیا له‌ خۆی وه‌ ته‌نگ هه‌لین و خۆی تووشی نه‌خۆشی گیانی و به‌ده‌نی بکات، به‌شه‌ر له
 ماوه‌ی ژین و ژبواریدا تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ و هه‌ر رووداوێکی خۆش و ناخۆش ده‌بن.
 ده‌لین پیاویک چاوی به‌ ژنیک که‌وت که‌ زۆر به‌ که‌یف و خوشحال بوو، گوتی خۆزگه‌ منیش
 وه‌کوو ئەو بینه‌م بوومایه، کابرا له‌ ژنه‌ی پرسی گوتی خوشکی به‌ریز وادیاره‌ که‌ تۆ زۆر
 بینه‌می. ژنه‌که‌ له‌ ولامدا گوتی هه‌مووی دوو مانگ نابین که‌ می‌رده‌که‌م و دوو کوپم به‌ دوو په‌کدا
 مردوون، ئایا ئەوه‌ رووداوێکی تال و دله‌زین نییه‌؟ به‌لام ره‌زا به‌ قه‌زام و سابیر و خۆراگرم،
 گوتم ئافه‌رین بۆ تۆ هه‌ی شیره‌ژن.

به‌لێ ئەه‌وزاع و نه‌حوالی می‌زوو دیت و ده‌روا. جارێک به‌ مه‌یله‌ و جارێک بی مه‌یله، ده‌بن
 له‌گه‌لی بسازیین.

ده‌لین جارنیکیان پیاویک له‌ بازاری به‌ لای ژنیک ماست‌فروشدای ده‌روا، ده‌لێ: پووری
 کێته‌له‌ و میته‌له‌ت به‌چه‌ندی؟ پووریش له‌ وه‌لامدا گوتی کێته‌له‌که‌ به‌ هه‌زار ته‌مه‌نی و
 میته‌له‌که‌ش به‌ ریشته‌. دیاره‌ جوابی ته‌عای په‌عایه، نه‌گه‌ر کابرا ناگای له‌ زمانی خۆی بوایه‌ و
 ریعایه‌تی نه‌ده‌بی بکراویه‌ تووشی ئەو جه‌وابه‌ نه‌ده‌بوو، ئافه‌رین بۆ پوور و داوه‌شینیشت بۆ خال.
 هه‌ر له‌ سه‌ر ئەم نه‌قله‌ ده‌لین جارنیک ژنیک جوان زۆر به‌ خیرایی به‌ ریندا ده‌روا، گه‌نجیک پنی

گوت : خوشکنی هتواش برؤ با مه‌قه‌سته‌کەت نه‌سوئ. ئافره‌ته‌کش له ولامدا گوتی : خه‌می مه‌خۆ، به‌شی به‌ر سمیلێ تۆی پێوه ده‌مین. کابرا خه‌جاله‌تی نه‌بی پیتی نه‌مابوو، وه‌ک گوتووینه «نه‌گەر زمان لیگه‌پری سه‌ر راحه‌ته»، هه‌روه‌ها شاعیر ده‌لێ :

ادب تاجی است از لطف الهی بنه‌ بر سر برو هر جا که خواهی

له‌ لوقمانیان پرسی: «ادب از که آموختی؟ گفت: از بی ادبان؛ هر چه ایشان کردند من نکردم.»

.. به‌شی ۶ ..

ده‌لێن سێ شت خه‌م و په‌ژاره‌ له‌سه‌ر دلی ئینسان لاده‌بن. یه‌ک، ته‌ماشای گول و گولزار و سه‌وزایی و باغ و باغات، دوو، ته‌ماشای چۆم و رووبار و تاڤگه‌ و کانی و سه‌رچاوان، سێ، ته‌مasha و دیداری ئینسانی باش و رووخۆش وه‌ک شاعیری عه‌ره‌ب ده‌لێ :

ثَلَاثَةٌ يُذْهِبُ عَنْ قَلْبِ الْحَزَنِّ الْمَاءُ وَالْخَضْرَاءُ وَالْوَجْهَ الْحَسَنُ

که‌وابوو برای به‌پێزم! که‌ دلته‌نگی و خه‌م و په‌ژاره‌ت بۆ په‌یدا بوو، برؤ بۆ ناو باغ و باغات و چیمه‌ن و گول و گولزار و کوێستان و هۆبه‌ و هه‌وار و سه‌رچاوه‌کان و رووباران؛ فکر له‌م بونه‌وه‌ره‌ و له‌ سانیعی نه‌م بونه‌وه‌ره‌ بکه‌ و خه‌م و په‌ژاره‌ی خۆت وه‌به‌ر بای ده‌ و ژه‌نگه‌ سووره‌ی فکر و خه‌یالان له‌ خۆت به‌وه‌ینه‌ و له‌گه‌ل سروشت هاو‌ده‌م به‌ و مه‌لی خۆش خوێن بدوینه‌ و بلی :

ببولبوولی چاو مه‌ست ده‌سا باده‌وه‌

به‌ خۆ و به‌ گول و جامی باده‌وه‌

وا تێمه‌گه‌ له‌ باده‌ ئاوی ترێم مراده‌

مه‌ستی شه‌پایی وه‌حده‌ت پوولنی به‌مانه‌ ناده‌

هه‌روه‌ها برؤ بۆ لای ئینسانی باش و رووخۆش و قسه‌خۆش هه‌تا دلت بکریته‌وه‌ و هه‌روه‌ها جارجاریش برؤ بۆ سه‌فه‌ر و سه‌ردانی دۆستان، چونکه‌ دیداری دۆستان شه‌فای دلانه‌، به‌ قه‌ولی عه‌ره‌ب: لِقَاءَ الْمَحْبُوبِ، شِفَاءُ الْقُلُوبِ.

شاعیرێک ده‌لێ دنیا هه‌واره‌گه‌یه‌کی که‌مه‌؛ ئینسان ناگات جینی قونی خزی گه‌رم کات ده‌لێن هه‌سته‌ برؤ.

غم از گردش روزگاران مدار که‌ بیجا بگردد بسی روزگار

زانایەک دەلێ ئێنسان نابێ شەخس گەرا و حیزب گەرا و مەسلەک گەرا بێ، بەلکو دەبێ
 حەق گەرا و واقع گەرا بێ. دیارە لەناو هەموو مەزەهەب و مەسلەک و گرو و دەستەجاتا حەق
 هەیه و باتل هەیه. ئێنسانی چاک هەیه و ئێنسانی خەراپ هەیه، جا که واقع گەرا بووی
 تەعەسەسۆب و لایەنگەری بە خەرج نادە ی بەلکو دەرکی حەق دەکە ی و ئێنسانە چاکەکانی
 هەموو لایەکت قبوولە و ئێنسانە خەراپەکانی هیچ لایەکیشت قبوول نیه. بۆ روون بوونەوه ی
 مەبەست چەند باغیک هەن، هەمووی ئەو باغانە گولیشیان هەیه و چەقلیشیان هەیه، ئەتۆ دەبێ
 گولێ هەموو باغەکان بە گول چاو لێبکە ی، ئیستیفادە لە بۆن و بەرامی بکە ی، هەروەها
 چەقلەکانیش بە چەقل چاو لێبکە ی و خۆیان لێ بیاریزی، بێگومان ئێنسان ئەگەر بە گرو و
 دەستەجات خۆی بەستەوه، لایەنگری دەیگرێ و هەر خۆی و دار و دەستەکە ی خۆی قبوولە،
 بۆ نمونە ئەگەر پێی بلێن فلانکەسیک لە ناو فلان گرو و مەزەهەدا ناوا زانایە و ئاقلە و ئەهلی
 چاک و چاکە کارییه، قبوولی نیه بەلام بە پێچەوانە ئیخۆی بە هەموو ئەزانی و خەراپەکەوه
 قبوولە. هیوادارم که حەق گەرا و واقع گەرا بێن.

جاریک کابرایەکی مەشرەب کۆمۆنیست بە رەخنەوه گوتی : تۆ فرە ژنیت قبوولە؟ گوتم :
 بەلێ، گوتی : دەلێلت چیه؟ ئەگەر بە قورئان جوابم بدەیتەوه قبوولم نیه، گوتم : باشە، ئەتۆ
 باوەڕت بە دیموکراسی هەیه؟ گوتی : بەلێ گوتم : باشە، مەگەر لە قانونی دیموکراسیدا بەشەر
 ئازاد نیه؟ گوتی : بەلێ گوتم : کەوابی ئەتۆ حەقی رەخنەت نیه، بۆ؟ چونکە ئەو کەسە ی که
 دوو ژن و سی ژنی هەیه ئارەزووی لەیلا خانە و دەیههوی بیهینی، هەروەها لەیلا خانیش
 ئارەزووی لە رێبواره و دەلێ : ئەمن رازیم ئەگەر رێبوار سی ژنیشی بێ میردی پێدەکەم. ئایا
 ئەتۆ بە پێی قانونی دیموکراسی حەقت هەیه بەرگریان بکە ی دوا ی ئەوه ی ئەوان رازین ئەتۆ
 چکارە ی؟ جا مادام ئەتۆ باوەڕت بە دیموکراسی بیت حەقی رەخنەت نیه.

.. بەشی ٧ ..

فەقیهەک بۆی گیرامهوه گوتی لە سلیمانی، لە لای مامۆستایەک دەنخویند، ئەو مامۆستایە
 بە «فسە»ی قەلەس دەبوو، روژیک دەرسی پێدەگوتم، لەو کاتەدا پشیلەیهک هاتە ژوورەوه و چۆ
 گیان چێشتەکە، منیش گوتم خوایه ئەگەر دەلیم «فسە» مامۆستا قەلەس دەبێ، ئەگەر وائالیم

چیشته که ده‌خوا، گوتم وا باشه به نیوئیکی که ده‌نگی بدهم که بر‌وا و ماموستاش قه‌لس نه‌بی، یه‌ک به خزم گوتم «وه‌حه»، ماموستا راجله‌کی و گوتی هدی مردووت نه‌مرئ، سه‌د جارت بگوتایه «فسه» و جارینک نه‌تگوتبایه «وه‌حه»، خۆ تزقیم. له‌م نه‌قله‌دا نه‌وه‌مان دیته ده‌ستی که نینسان نابین به هیچ شتینک قه‌لس بین، به‌لکوو ده‌بین به‌حر بین و شلوئ نه‌بین و به‌ه‌موو بایه‌ک نه‌لاریته‌وه و نه‌به‌زئ و نه‌ته‌زئ.

خال مه‌ولودیک هه‌بوو که پێیان ده‌گوت «مه‌وزووعی قوتانی چی لیهاته‌وه» قه‌لس ده‌بوو و ده‌یگوت مه‌وزووعی قوتانی نه‌وه‌یه دایکت‌م وا لیکردووه، دیاره نه‌گه‌ر قه‌لس نه‌بوویایه کاریان پینه‌ده‌بوو، که‌وابوو چاره نه‌وه‌یه نینسان به‌قه‌سی ئەم و ئەو و تانه و ته‌شه‌ر قه‌لس نه‌بی و لۆکه له‌گویان هاخنی و هه‌روه‌ها خه‌لکیش نابین نه‌وجه‌شنه که‌سانه نه‌زییته و نازار بده‌ن، چونکه مه‌ردوم نازاری تاوانیکی زۆر گه‌وره‌یه، به‌واتایه‌کی دیکه نیشانه‌ی نه‌زانی و بی‌فه‌ر هه‌نگیه.

عه‌لانه‌ددینی سه‌جادی ده‌لی: کاتیک که ده‌ستم کرد به نووسینه‌وه‌ی رشته‌ی مرواری؛ بازیک له‌براده‌ران ره‌خه‌نیان لیکرت‌م. گوتیان بۆتو عه‌یه؛ ئەم نه‌قله‌ قۆرانه ده‌نووسیه‌وه که چی؟ هه‌ر نه‌وانه کاتیک که جلدی نه‌وو‌ه‌ل له‌چاپ درا، گوتیان ئه‌رئ جلدی دوو‌ه‌م که‌نگی له‌چاپ ده‌ده‌ی؟ به‌کورتی ئەم ره‌خه‌نگرانه بوون به‌هاندهرم.

.. به‌شی ٨ ..

فه‌قیه‌ک بۆی گیرامه‌وه چوومه خانه‌قایه‌ک، سۆفیان زکریان ده‌کرد که چاویان پینکه‌وتم گوتیان فه‌قی ده‌ی ته‌تۆش سه‌له‌واتمان بۆ لیده، منیش ده‌ستم له‌بنا گوینا و گوتم:

جه‌ه‌نده‌مه‌ی هانه هانه تێیدان سۆفی ده‌ریش پانه پانه

سه‌لا له‌وه‌ی له‌گه‌ل وانه

جه‌ه‌نده‌مه‌ی گێژه گێژه تێیدان سۆفی ده‌ریش درێژه

سه‌لا له‌وه‌ی گێژه و هێژه

سۆفیه‌کان که نه‌وه‌یان گوئ لیبوو له‌به‌ر پینکه‌نین زکر و زکریان له‌بیر چۆوه، مورید به‌ و مه‌رید مه‌به، سه‌ید به‌ و سیدمه‌ مه‌به. دیاره فه‌قی فه‌قی ناهه‌قی نه‌بوو که ئەو سه‌له‌واتانه‌ی بۆ لیدان، ئەو بینخه‌به‌ر بووه له‌به‌ر نامه‌ی سۆفیه‌گری هه‌ر «ضرب زید» عمروا‌ی ده‌زانی.

ھەر لەو رابیتەدا دەلێن سۆفیک ھەبوو دە یگوت ئەمن لە نژادی کاک ئەحمەدی شینخم،
 ئەگەر رقم ھەستی قوونی بە عەرزی دادەدەم دنیا خەراب دەبێ. بێگومان ئەو داوایەکی دوور
 لە عەقلە و نەزانییە، ھەروەھا مەژۆف نابێ بە نەسب و قوم و تايەفەى بنازى، بەلکەو دەبێ بە
 عەمەل و کردەوێ باش بە عیلم و ھونەر پشت ئەستور بێ، ئەو یە کە شاعیر دەلێ:
 چو نادانان نە در بند پەدر باش پەدر بگزار و فرزند ھەسر باش

.. بەشی ٩ ..

دەلێن کابرایەکی دە یەھوێست سیفار و سەبیلە تەرک بەکا، چەند جارێک سەبیلە تەرک
 کرد و بۆی تەرک نەدەکرا. رۆژنیکیان بە رەفییکی گوت ھەر چەند دەکەم سەبیلەم بۆ تەرک
 ناکرێ، رەفیکەکی گوتی ئەمن فیلێکت پێدەلێم ئەگەر وابکە تەرکی دەکە. گوتی خوا دەکا
 تەرکی دەکەم ھەرچی بێ بە قسەت دەکەم. گوتی کاکە ھەروەخت سەبیلەکت تێکرد قونچکی
 سەبیلەکت لە کونێ خوارێ نێ، ئەو وەختە پێس دەبێ و بیزت لێھەلدەستی و نایکیشی و
 تەرکی دەکە. گوتی زۆر باشە، ئەوێش بە تاقی دەکەینەو. بەلێ ماوەی دوو مانگ ئەو کارە
 کرد. رۆژنیکیان لێی پرسى ئەرئ سەبیلەکت تەرک کرد؟ گوتی بەلێ ئەمما ئیستا فیلێکی دیم
 لێ پەیدا بوو، لەسەرەو تەرم کردوو بەلام کونی خواریم فیر بوو، دەبێ ھەموو رۆژی
 سەری سەبیلەکی تێ رۆکەم، گوتی دەک بەخێر نە یەو بۆ فیلێ فیری بووی، ھەر سەبیلەکت
 بکیشایە باشتەر بوو. بەلێ سیفار کیشان سەرەرای ئەوێش کە زەرەری گیانی و مالی تێدایە ئەو
 فیلانەشی تێدایە.

«رەحمانی ئەمینان» دە یگوت لە میسر چوو مە لای موختی جامیعولئەزھەر، کاغەزێکم
 خویندەووە کە عولەمای جامیعولئەزھەر فتوایان دا بوو کە سیفار حەرامێکی رووتە، دەلێ ئەمنیش
 زۆرم بێ خوشبوو. بە موختیم گوت بریا سەد سالی بووایە ئەم فتوایە دەرکرایە.

بە بۆچوونی من ھەموو شتێک، پێشەکیەکی ھەیە؛ تریاک کیشان و موعتاد بوونیش
 پێشەکیەکی سیفار کیشانە. با ئەوێش بلێن قەدیم کە گەنجان سیفاریان دەکیشا وەلاتەکەمان
 لە تریاک و موعتادی بەدوور و خاوین بوو، لەبەر ئەوێ تەنیا ھەر سیفار کیش بوون و بە پاکی
 دەمانەو، بەلام ئەمڕۆ بەدابخووە زۆرێک لە جەوانەکانمان موعتاد بوون و بوونە تریاکێ کە ئەمە

خەساریکی گەرەپە کە لە کۆمەلگا کەمان کەوتوو، چونکە ئەو گەنجانە ئومێدی داھاتووی ئێمەن و ئالاهەلگری گەلە کەمان؛ کە وابوو نەفرین و بیزاری لەو کەسانەی کە جوانەکانمان بە بەرەو فەساد و بێ بەند و باری و موعتادبوون دەبەن و کەراسی شەرافەت و کەرەمەت و ئینسانپەتیان لەبەر دادەنێن و لە کەلکی دونیا و پەسلانیان دەکەن. جا داوا دەکەم لەو گەنجانەی کە بە خاوەنی و پاکی ماوەووە نەهێلن چیدی گەنجەکان بەرەو موعتادی و بێ ئەخلاقی و داوین پەسی بپۆن.

دەلێن جاریک گارانێ گوندیک مۆزیان پیوەر بوو، بەشی زۆریان مۆزیان کرد و هەلاتن، شوانە کە گوتی کۆرپنە نەوانە مۆزیان کرد و هەلاتن تازە لەوان گەپێن، نەوانە کە ماون نەهێلن مۆزکەن و هەلێن، ئێوەش گەنجەکان بە قوربانتان بێ وریا بێ. ئەو جەوانانە کە بە خاوەنی ماون موعتاد و خەسار نەبن.

دەلێن جەماوەر بە قودرەت و سەرورەت و سامان پیشکەوتنی نابێ، بەلکو بە عیلم و زانیاری و ئەھلی شیعەر و ئەدەب تەرەقی و پیشکەوتنی دەبێ، دیارە میژوو شایەتی دەدا لە سەر ئەم بابەتە.

دەلێن سێ شت مانەیی پیشکەوتنی جامیعەن: نەزانی، زۆرەملی و لایەنگری دەلێن نیوانگی چاک باشتەرە لە تەمەنی درێژ. دیارە تەمەن ھەرچی درێژتر بێ تەواو دەبێ بەلام ئاسار و شوێنەوار و ناویانگی چاک بۆ ھەمیشە ھەر دەمین. بەلێ کەم بژی و کەل بژی، تەمەنت کورت بێ و نیوت درێژ بێ.

∴ بەشی ١٠ ∴

کابرایەک بۆ گێڕامەووە گوتی: مەلایە کمان ھەبوو مووھە سوێس بوو، روژنیک جەماعەتی بۆ دەکردین. ھەر دەیگوت نەتەمە دەکەم ...، نەتەمە دەکەم ...، نە جاریک و نە دە جار، ئێمەش زۆر بە پەلە بووین، دەچوین بۆ دروین، گوتم: مەلایەتەم دەکەم بۆ نایە، پێچەوانە کە یەلێ. بێگومان وەسوەسەش نەخۆشییەکی نەفسیە. ئینسان وا باشە خۆی لەو نەخۆشییە بپارێزی، چونکە نەخۆشی نەفس ھۆی عەزابی گیانی خۆیت؛ تەنانت ئەسبابی زەحمەت و نازارە بۆ مەل و مندالێش.

:. بەشی ۱۱ :.

جاریکیان زستان بوو، کەوشەکانم تەر بیون، ئەمنیش بردمنە ژوروی و لەبەر کوورەم دانان
و شک وەبن. هادی کوویشم کەوشەکانی خۆی هێنان لە کن ئیمنی دانان، فەزیدە ی کچم کە
مندال بوو بە هادی گوت :

هەتیو ئەو ئەتۆش غەلەتی باوکم دەکە ی.

هەروەها هادی کە کەلاس دوو بوو داستانیان وئ دەدان، ئەمنیش بۆم مەعنی دەکردنەو و
دەمگوت دەلئ : شلووقیان مەکە، عاقل بە و دەور و دەرسان حازر کە و تەنەل مەبە، ئەویش
ورد گوینی دەگرت، تا بوو بە کەلاس سئ، ئەو کاتە بۆ خۆی کەمتاکورتیک لە داستانەکان حالی
دەبوو، گوتی بابە ئەوێ کە تۆ بۆم مەعنی دەکە یەو هێچی وانیه و لە داستانەکاندا نییه.

دەلئ پیر و مریدیک میوانی مالتیک دەبن. زۆر هرزار دەبن، تەنیا بزنیکیان دەبن، بە شیر
ئەو بزە دەژین. مریدەکە بە پیرەکە ی دەلئ : ئەو ماله چەند فەقیرن، هەر ئەو بزەیان هەیه. پیر
دەلئ : جا ئەگەر بەزەیت پێدا دین برۆ بزەکیان لئ سەر برە. مرید دەچئ بە دزیووە بزەکە
سەر دەبرئ، بە یانی زوو دەپۆن. دەرویش لە شێخەکە ی دەپرسی : ئەو چ سەرپیک بوو؟ گوتی :
ئەو ماله چاویان هەر لەو بزەووە بریو هێچ کاریکی دیکە ناکەن، بۆیه ئاوا فەقیرن. سوتفە دوا ی
سئ سالان دەرویش بەویدا دەپواتەو، تەماشای دەکا ئەو ماله کە زۆر فەقیر بوون زۆر دەولەمەند
بوون و چاویان بوونەو. دیارە بەشەر دەبن تەمبەل و تەووزەل دانەنیشئ و چاو لە شتیکیووە
نەبرئ، بەلکوو دەبن بۆ ژین و ژیاوار زۆر هەول بەدات.

هەروەها مندال بووین؛ لەگروینس بۆ گێلاخە ئەو شێعرەمان ساز کردبوو، بە دەنگی بەرز
دەمانگوت :

گێلاخە سەلکت دەبەم بۆ ناغا، ناغا لوشمە لوشمیەتی، داوا ی چیشئ ترشیەتی

یان دەمانگوت :

هەنگەلان و مەنگەلان، هەرچی نەیتە هەنگەلان، دایە ی داوینتە بەر کەلان.

ئەو نەوعیک گالتە و سەرگەرمی دەورانی مندالی ئیمە بوو، دیارە دونیای مندالیش
دونیا یەکی خۆشە و تایبەتییه، هەرچی بیکای و بیلئ رەخنە ی لەسەر نییه.

بە پیرەووری دەوری مندالیم سەردەمی خۆشی و زۆر بێخە یالیم

.. بەشی ۱۲ ..

دەلێن کوردیکی نابوددۆکه دەبی دەبەهوی ژن بینن، کچ لەبەر ئەوەی که روو بازاری نابن
شوی پێ ناکەن. هەرچۆنیک بێ، براکانی کچیکیی بۆ ساز دەکەن و بۆی دیتن. کابرا چەند
مانگیک لێی نابن بە زاوا، براکە ی لێی تووڕە دەبێ و دەلێ : مردووت نەمری، تا ژنمان بۆ هینای
میشکی سەرت بردین؛ ئیستاش دەلێی کێوی هۆملەم بۆ کون دەکە ی. ئەویش لە جوابدا دەلێ :
جا نەگەر پیاوی ئەتۆ کونیکە شیعری چای خواردنەوه و ژیا نی بە شەرافەتەوه.

گەر دەزانی لەزەتی چا و چا بژین چا دەنۆشی و چا دەژی گیانی ئەمین
(دوینا وەکوو تاو و بە تاوی تێدەپەڕی دەخیلە نەکە ی بە تاوی خۆ بفرۆشی)

(تال و شیرین پێکەوه نەمدیوێ چا بێ چانە بێ
هەر کەسینکی چانە بێ پیت چانە بێ)

(چای بە خدا زمزمە ی مجلس مایی
برانجمن پیر و جوان شمع ضیایی)

.. بەشی ۱۳ ..

دەلێن کابرایە ک تووشی مندالیک دەبی که دووسەد تەمەنی پێی، دەلێ کالە کینکت دەدەم
ئەو پارەم بەدیە، مندالە که دەلێ بزەپێتە بە خۆپایی دەتدەم. کابرا بەولا و ئەولای خۆیدا
دەپوانی و کەس دیارنابن دەزەپێتی، مندالە که دەلێ خالە وا دیارە زۆر کەری، وەللا ئەگەر
هەزار جار بزەپێتی قرانیکت نادەم. ئە ی خالە ئەتۆ بە تەمەن ۷۰ سالی بەلام بە ناقل حەوت
سالی.

شیخی سەعدی دەلنی : پیریژنیک لە سەحرايەک با سەت ژانەسەر ناگریکی کردەوه که خۆی لەبەر گەرم وەکات. بایەکی توند هات ناگرەکهی لە پیریژن کوژاندهوه. پیریژن قەلس بوو، دەستی کرد بە هات و هاوار. هەزار جینیوی بە بایەکه دا که بۆ ناوڕەکەت لیکوژاندمەوه. دەلنی پێیان گوت :

فرشته‌ای که وکیل است بر خزان بباد چه غم خورد که بمیرد چراغ پیرزنی
دەلین شیخیکی بەرمالیکێ بۆ مالی ئارەقخۆریکی برد، گوتی با مالەکەت بەرمالیشی لێین، چونکە میوانی وات دەبن که نوێژ بکات، گوتی زۆر باشە، دواي ماوەیهک کابرای ئارەق خۆریش شووشیک ئارەق بۆ مالی شیخ دەبات؛ دەلنی قوریان ئەمنیش شووشیک ئارەقم بۆ هیناری چونکە تۆش میوانی وات دەبن که ئارەقخۆر بیت.

دەلین کورپیک لە سەربازی بە سواری کەریوێ وێنەي خۆی دەگری و بۆ دایکی دەنیریتەوه و لە پشتی وێنەکه دەنوسێ دایە گیان لیت تیک نەچن ئەوهی سەرەوه ئەمنم.

جاریکیان کۆلێکم خەیار و ترۆزی بۆ مالی خەزورم بردن که مالیان لە هەواری بوو، ئەو کاتە خێزانم دەزگیرانم بوو. خۆشی خۆشی جا دەزگیرانم زۆر بەخیرم دینی و شیرێژ و رۆنم دەداتن، کهچی بە پێچەوانە نیتوچاوانیکێ گرژ و تال نان و دۆیهکی ترش و گەرمی بۆ دانام بەلام لە دوایدا تۆلەي بۆ کردمەوه و گەردنم نازاد کرد. ئەوهیه که دەلین : ئەوهی لەسەر سەبرانه، لەسەر خێرانه.

دەلین پیاوچاکنیک دەپارایەوه دەیگوت خوايه ئەگەر دەمبەيه جەهەندەم، ئەوهەندەم گەوره که جەهەندەم پێر کهمەوه، هەتا جیگای کەسێتر نەبیتەوه و لە جیاتی هەموو عەلام عەزەبم بدە، ئەمە ئەو پەری بەشەردۆستی و سۆز و بەزهیه، بەلنی مرۆف دەبن گەلدۆست بێ و گەلدزێو نەبن، گول بێ و چەقل نەبن، ئەوهیه مانای مرۆفایەتی.

بدی را بدی سهل باشد جزا اگر مرد آخسین: إلی من اسا

سعدی

سالی ۲۰۱۰ی زایینی، پێنج رۆژی پاییز مابوون که بارانه باری و بە قەولی کوردهواری پەلەیدا. سوتفە پاییزی ئەو سالە لە سلێمانی بووم، خەلک دەچوون بۆ نوێژە بارانه. کورپیک بە مەلای گوت : مامۆستا! چەترم لەبەر چوووه. مەلاش گوتی : قەیدی ناکا، ئێ شالە ناباری.

.. بەشی ۱۴ ..

پێیوستە مەروڤ لە قسە کردندا بەرەبەرەکی لەبەر چاوە بگرێ و وشەی نەناسراو بۆ کەسیک
کە بە زمانی پەتی و سادە حالی دەبێ بەکار نەهێنێ.

رەحمانی بڕام دەبێگوت لە تەوڕیز لە مەلایەکی ولاتم پرسی خەلکی کوێی؟ گوتی خەلکی
قەبەیکەکی موحەققەم. گوتە مەلای بۆ نالێی خەلکی گوندیکی بچووکم، ئەو موحەققەرەت لە
چییە؟

دەلێن کابرایەکی زۆر دەولەمەند بوو، بە نەفەرێک دەلێ ئەگەر سەرۆکەتەکم بۆ حیساب
کە، خانوویکت بە جایزە دەدەم. کابراش دەچێ لە بازار دوازدە متری خام بۆ دەکڕێ و بۆ
کابرای دەولەمەندی دەبا و دەلێ سەرۆکەتەکت ئەو دوازدە مەترە خامەیه، کابرا زۆری پێخۆش
دەبێ و دەلێ لە بەرامبەر ئەو خەلاتە ئەو خانووتەکم بە خەلات دا بە تۆ.

دیارە زۆر کەس کە دەولەمەندن لەبەر رزدی و کوێرنانی سەرۆکەتەکیان نە بۆ خۆیانە و نە
بۆ خەلک. تەنیا کەفێ نەبێ هیچیان پێ نایێ، بە قەولی مەعرووف: «مالی هیچ نەخۆری بۆ
چەکمە بۆری» جا ئەو بۆ دەولەمەند تا هەل و مەرچت لە دەست نەداوە بە خۆشی راییبۆرە و
ژین و زیوارت رێک و پێک و تێر و تەسەل بێ و خەزەمت بە گەل و ولات بکە و لە فکری
فەقیر و هەژاردا بە؛ بە کورتی دەولەمەندیکی بە خێر و بێر بە بۆ خۆت و گەل و نیشتمان.

ئەو بۆ خەمێکی! ئەگەر خەم و خەفەتێکت بوو بۆ گەشت و گوزار لە کوێستان و
هۆبە و هەوار و سەرچاوەکانی و رووباران، خەم و پەژارە ی خۆت وەبەر با دە و لە گەل بووکی
سروشت دەست لە ملان بەو گۆی لە شەهێ شەمال و خەشی داران و خۆرە ی ئاوان و نەعمە ی
مەلان رابگرە کە بە راستی باشترین خەمەرەوین و بلاوین، چاوە ئەمەین کە و وەک ئەمەین بۆ لە
چوار پارچە ی کوردستان گەشت و گوزار بکە. هێندە لە گۆشە ی مال و دوکان مەخزێ و خانە
نشین مەبە، بە قەولی سەعدی:

تەبە دکان و خانە درگروی ھەرگزای خام، آدمی نشوی

ئەگەر ھەر نەبێ تەماشای پەرتووکی بەھەشتی کوردستان و گەشتی کوردستان بکە و بە
خەیاڵ بۆ بیستون و تاقی بوستان و رێژاو و رەوانسەر و ھەروەھا بۆ بەشی ھەورامان کە
بەھەشتی سەرزەمینە، لە وێش بچۆ بۆ سەیری کونی خالە حوسین و چیا ی شاھز و غاری

قوری قەلعه و خانەگا و سولتان ئیسیحاق و کۆسە ی هەجیج و سەرچاوهی بێل که بههاری و هازه
 دهرده پەڕی و دەرژیتە ناوچۆمی سیروان؛ پڕۆ بۆ هههوارامانی تهخت و کۆیستانێ دالانی و تهته
 که بهسەر شارەزور دادروان، پڕۆ بۆ سەرچاوهی زهلم و زیبیری مەریوان و ئابیده و کانی
 شغاله سنه و غاری کهرفتوو، تهختی سولهیمان و چیا ی چلچمه و سەرچاوهی ئاوده رهمهلان
 و کهلیخان و چیا ی وهنهوشه و فەرهاد و ته رهغه و تاقه دار و چیا ی کهوسەر و رندۆله و بابۆله و
 شینخ رهش و عهینه رۆم و دالانیه و قه ندیل و هه لگورد و حه سه ن به گ و شه قلاوه و
 سەرچاوه ی بیتخال و گه لی عه لی به گ و جوندیان و کانی ماران و هیران و نازه نین و سەرچاوه ی
 رانییه و چنارۆک و قه لای هه ولیر و سه ددی دوکان و پیره مه گرون و کانی وه تمان و کانی شه پتان
 و سەرچنار و گمز و ئاسۆس و دۆلان و سەرچیمه ن و هۆمل و ئاوه ل دیری شلماش و باژار و
 هۆینه مال و بیوره و بیوران و ده شتی وه زنی و سه ری گۆمی و مه یدان چۆغه و تۆره و کانی
 گراوان.

خوێنه ری به پڕیز! هه مووی نه وانه له به هه شتی کوردستان و گه شتی کوردستاندا به وردی
 باسم کردوون له کوین و سه ره به کوین.

.. به شی ۱۵ ..

سالی ۱۳۸۸ ی هه تاوی هادی کۆرم ته له فزنی کرد گوتی : بابە ئەمن ئیستا له شیراز له لای
 دوو نهفرانم ههردووکیان گلێیان لی هه ی، یه کیان ده لی ئەمن دوو کتێم داوێ زۆریشی
 نیستیفاده له و کتێبانه کردووه به لام بیه فایه تا ئیستا جاریک سهردانی نه کردووم. نه وه ی دیشیان
 ده لی ئەمنیش کتێبیکم داوه تی قه تی موتالا نه کردووه. منیش پێم سه یر بوو، گوتم هادی ئەمن
 ناشنام له شیراز نین. نه وانه کین؟ نه ویش پێکه نی و گوتی یه کیان شینخی سه عدیه و کتێبه کانی
 بریتین له کولستان و بوستان، نه وه ی دیشیان حافظه. گوتم وه للا هه ر دووکیان راست ده کەن، به
 جیه. دوا یی گوتی باوکه با ئەم شیعره ش که له سه ر گۆری سه عدی نوو سراوه ته وه بۆت
 وه خوینم.

عجب گر بمیرد چنین بلبلی که بر استخوانش نروید گلی

به هه ر حال قه تم نه و بیره وه ریه له بیر ناچیته وه.

به راستی گولستان و بوستانی سه‌عدی قه‌ت له باو ناکه‌ون، بۆ نمونه که ده‌لنی :

بئنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش ز یک گوهرند
چو عضوی به‌درد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار

به‌لام یه‌کیک له داخی خه‌راپی و نا‌راستی خه‌لکی نهم زه‌مانه نهم شی‌مه‌ری پی‌چه‌وانه
کردۆ‌ته‌وه و ده‌لنی :

بئنی آدم اعدای یکدیگرند که در آفرینش بد از بد‌ترند
چو عضوی به‌درد آورد روزگار دگر عضوها را جهنم، چه کار

به راستی ناهه‌قی نه‌بووه، نه‌م‌رۆ که نه‌ه‌نده زولم و ستم و فرت و فیل و بین نه‌خلاق
په‌یدا بووه خۆشی و نه‌منی‌هت بۆ که‌س نه‌ماوه، مه‌گه‌ر خوا روحم کا و ئالو‌گۆ‌پ‌یکی باش به
سه‌ر جه‌ماوه‌ردا بی‌نی‌ت و جامی‌عه‌یه‌کی سالم و ریک و پیک به وجود بی‌نی‌ت.

:: به‌شی ۱۶ ::

ده‌لین کابرایه‌ک تووشی له هه‌ورازیک ده‌که‌وئ زۆر ماندوو ده‌بن، ده‌لنی خوایه وه‌لا‌غی‌کی
سواریم بۆ بنیزی هه‌تا له‌و هه‌ورازه سواری بم که ئاو‌پ ده‌داته‌وه نه‌وه کابرایه‌ک مایینی‌کی پی‌یه.
گوئی نه‌وه خوا ناردی که نزیک بوو دینی جوانو‌یکی له به‌ره و وه‌ستاوه، کابرای خوا‌ه‌ن مایین
جوانه‌که‌ی به زۆر پهن له کۆلنا. بۆ خۆی به به‌تالی نه‌یده‌توانی بروا جوانوشیان پی‌یه‌لگرت. جا
له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت خوایه نه‌من گوتم وه‌لا‌غی سواریم بۆ بنیره و سواری بم نه‌بمه‌کی به
وه‌لا‌غی سواری و سوارم بن و جوانووم پی‌یه‌لگرن. دیاره نه‌و کابرایه ته‌نبه‌ل بووه بۆیه تووشی
ره‌ه‌م به‌زمه که‌وتوه نه‌ینا له لاقی خۆی وه‌راندایه و برۆ‌ش‌ت‌بایه.

ده‌لین عه‌په‌یی‌ک له‌سه‌ره مه‌رگدا به وش‌ته‌که‌ی ده‌گوت : نه‌من ده‌م‌رم، ده‌بن گه‌ردنم نازا
به‌کی چونکه زۆرم تینو و برسی کردووی و باری گرانم لیناوی. وش‌ته‌که‌ی گوئی : له هه‌مووی
نه‌وانه گه‌ردنت نازا بی‌ت به‌لام له‌یه‌ک شت نه‌بن، نه‌ویش نه‌ویه جار‌یکیان هه‌وساره‌که‌ی منت
له پالووی که‌ریک خست، نه‌من ناچار بووم ده‌بوو وه‌ دوای نه‌و که‌ره که‌وت‌مایه.

له‌و نه‌قله‌دا ده‌رسی‌کی زۆر گرنگ هه‌یه، نه‌وه که ئینسان نابێ له کار و باری ژياندا وه‌ دوای
ئینسانی نه‌زان و بی‌عاق‌ل که‌وئ، به‌لکوو ده‌بن په‌په‌وه‌ی له که‌سێک بکات له خۆی زان‌تر بی‌ت. که

وابی کۆمەلگای بەشەر دەبن کەسینکی زانا و لێهاتوو بکاتە گەورە و رابەری خۆیان بۆ ئەوەی هەتا کاروباری دین و دۆنیایان بە باش بۆ بچەرخیست و سەرگەردان و دواکەوتوو نەبن. جا بەدەبەختی و رۆژڕەشی بۆ گەلێک کە پیشەوا و رابەریان بێ ناقل و نەزان بێ، بە قەولی کوردی «واوەیلا بۆ کەسینک کە پیشەنگی کەر بیت.»

دەلێن کابرایەک لە مەلای پرسی دروستە پیاو لە مزگەوتدا دەست بە ناوی بکات. مەلای گوتی نا دروست نییە. کابرا گوتی ئەی ئەگەر هەموو دۆنیا مزگەوت بێ لە کۆی دانیشم؟ مەلای گوتی لەسەر فلانم دانیشم.

لەم نەقلەدا ئەم دەرسە وەرەگیرین کە ئێنسان نابێ پرسبیری یێجی بکات و خۆی تووشی ولامی یێجی بکات. هەروەها مەزۆف لە کاروباری ژبانددا دۆنیا لە خۆی وەتەنگ هەلێنی و ناوێد بێ و بێ هیچ کەلێنیک نەماوە و شەشەرم لێ گیراوە و لەسەر ئەم گەردە زەویە بستیک نەماوە لێی دانیشم.

دەلێن کابرایەکیان بەردە باران دەکرد، لەو کاتەدا رەفییکی دەبی تووشی رەوی دەکەوی، ئەویش گۆلێکی پێدا دەدات و دەپوا. کاتیک کە کابرا لە بەردە بارانەکە خەلاس دەبن رەفیکەکی دەچیتە لای بۆ دڵنەوازی. کابرا دەلێ: فلانی ئەمن بە بەردە بارانی خەلک ناپراحت نەبووم چونکە ئەوان دۆزمنی من بوون بەلام بە گۆلەکی تۆ ناپرەحتت بووم کە پێت دادام چونکە تۆ دۆستم بووی، نەدەبواوە گۆلێش پێداوەی.

دیارە دۆزمن هەرچی بکات گلهیی لێ ناکریت و نیوی خۆی بە خۆیەوه، بەلام دۆست ئەگەر گۆلانت پێدادات لە دلت گراندد، کەوابوو دۆست دەبی وەک گۆل بێ و گۆلت پێدانهادات و دۆزمنت پێخۆش نەکات و چەقل نەبی.

.. بەشی ١٧ ..

سالی ١٣٨٨ی هەتاوی گەشتیکم بۆ هەورامان کرد، دیارە خاترە و بیرەوهری ئەم سەفەرەم لەگەڵ سەفەرەکانی پێشتر، لە کتیی گەشتی کوردستان هێناوە بەلام یەکیک لە بیرەوهریەکانم ئەوێه: لە پاوه چۆمە لای مالی مامە حوسینی کۆکەن، ئەو کابرایە لە شاخ بە پاچ و قولینگ سرویسە خانووی دروست کردووه. بە راستی کاری وی زۆر لە کاری فەرهاد

گرنگترە. گۆتم ئەى مامە حوسىن مەردى لە گۆرئى، بەم کار و بارە خۆت لىنە گۆرئى، ھەر
و ەکوو جارەن و ەروە گۆرئى.

دەلئىن مېروولتەك لە گۆر كۆيەكە بەرز راجووبوو كە وەيگۆيژئى، پىيانگوت مېروولە ئەتۆ بۆ
لە گۆر ئەو كۆنە راجووى، خۆ كارى تۆ نىيە. گۆتى دەزانم كە كارى من نىيە ئەمما مەعشوقە كەم
دەستوورى پىنداوم ناتوانم لە قسەى دەرچم. ھەتا دەردى عىشق نەچىژئى بە ھىچى دەگرى و لىنى
گىژ و ھىژئى.

عاشقى داماو خەوى ھەرامە خەوى بۆ چىيە يارى مەرامە

دەلئىن مەلایەك دەفتەرى ئىزدىواجى ھەبوو. شەويەك لە مەجلىسى مېوانداریدا جەماعەت
روو لە مەلە دەكەن و پىنى دەلئىن : مەلە بۆ ئىمەت بە ژنانەو ە گرفتار کردوو ە؟ مەلاش دەلنى
ھەرچى نارازىيە پىداتەو ە بە خۆم. جەماعەت پىدەنگ دەبن و دەلئىن مەلە ئەتۆ دەنگ و نە مە
دەنگ.

رۆژىكەيان كەابرايەكى سىفاركىش ھاتە دوكانئى، گۆتى : فلانكەس قسەكت پىدەلئىم لە
روودلسۆزىيەو ە نەبى پىت ناخۆش بىت. گۆتم فەرموو، گۆتى ئەتۆ بۆ ھىندە بە شىعر نووسىنەو ە
خۆت ماندوو دەكەى؟ ئەگەر بە قسەى من دەكەى تەركى دەكەى. گۆتم باشە بەلام بەو مەرچە
ئەتۆش سىفار تەرك كەى. گۆتى ئاخىر من پىنى موعتاد بووم و تەركى عادەت نەخۆشە. گۆتم
مەردى حىسابى ئەتۆ داواى تەركى شتىكى ھەلەل و رەوالەمن دەكەى، بەلام بۆ خۆت ھازرنى
شتىكى ھەرام و ناپەوا تەرك بەكەى. ھەروەھا رۆژىك كەابرايەكى سىفاركىش پىنى گۆتم ئەرى
فلانكەس ئەتۆ بۆ لەگەل من ھىندە روو گرژ و رەزاگرانى؟ گۆتم وەلەلەبەر بۆ ھەرنەھال و بۆ
خەلتەكەت.

برادەرىكى بانەبى ئەم شىعرانەى بۆ سىفاركىشان داناو ە :

سىفاركىش بۆ ھالى خۆى دوژمنى ئەو ەل دوژمنە

زەلەل و بى تاقەتە، ژيانەكەى وەك مەردنە

دەم و چاوى چەرچ و رەشە، ھەروەكوو پىرئۆنە

خەلك رووى لىنەردە گۆرئى، بەو ھالەش خۆى بى منە

ئەو لەناو مەجلىسدا لەناو دوو كەلى خۆيدا و نە

بۆنى لىندئى وەك دەباغچى، خۆشى پىس و چەلمە

گەر لەناو جىندا خەوت ھەر وەكوو پشیلە مەرخنە

ژيانى قەرخە و كۆكەيە، ئەو ژيانە مەردنە

گهرچی بۆخوی زۆر زیانه، دۆژمنی حالی ژنه
 نهوله بۆ مال و منالیش دۆژمنیکی زۆر ونه
 جا دیوار و سهقفی مالیان وابه دووکهه چلکنه
 ههرچی لیفه و دۆشهکی ههیه نانه سووتاو و کونه
 جینگه دانیشتنیکی رنک، خۆله میش و تووته
 نافوکی پانتۆله کهی وه کوو بیژنگ کون کونه
 قور بهسه نهو ماله واژیر سیفاره کهی ونه
 فهوری فریای نه کهوی وه ک گوگره بۆگای بهه
 ماله کهت لن پیس ده کها، چاره ههر بار کردنه
 کام ژنه پیسه، که سیفه، چلکنه یا رشکنه
 حه یفه بۆ پیاوی سیفار کیش بۆگه نی بۆنی سته
 گهر له ناو ماشیندا بیخوات وه ک ته نوور داخسته
 قور بهسهر حالی موسافیر، حالی وه ک حالی منه
 کاکه عهولا، کاکه جه عفه ر، نه سمه ر و باجه شنه
 کاکه عوسمان کاکه حه یده ر، نهو دوو خانمه خرپنه
 واله چنگی تۆ بیزارن، تیک ده نین بارگه و بهه

:: بهشی ۱۸ ::

سالی ۱۳۴۸ی ههتاوی له نیداره ی ساواکی زهمانی شای ئیران بانگیان کردم، گوئیان
 راپورت له سه ره گۆیا چووی بۆ عیراق. نه منیش گوتم: وه لالا نه چووم، راستیه کهشی نهوه بوو
 که به واقعی نه چووبووم بۆ عیراق. کابرای ساواکی زۆر به توو ده یی گوتم: کهوش و
 گۆرهویه کانت دانی و سه ر روودا راکشی، که راکشام به هه موو تاقه تی خۆی بهو په ری قین له
 دلی دوو باتوونی له به ره لاقی راکیشام، نه وه ندهم هیشا ههر دوو قاچم ته زین، گوتم: لینم مه ده
 راستیه که ده لینم. ناچار له ترسان ده ستم کرد به دروین. گوتم: به لی، چوومه قه لادزی. نهو جا
 له کۆلم بۆوه. له سه ر نهو درۆیه ۱۵ رۆژان زیندانیان کردم. دوا ی پرسیار و بژواریکی زۆر که بی

تاوانم و نه چوومه عیراق گوتیان : بیوره و بیهخشه، خهتای راپۆرتدهر و خۆت بوو. دیاره نهگهر شهیتان و شوڤار لیگهپین کهس تووشی نهزیهت و نازار نابیی تهناهت دهسهلاتداری وهختیش رازی نییه که به درۆ و دهلهسه راپۆرت لهسهر خهڵک بدری، کهوابوو نهو کهسانهی که بۆ پارهیهک راپۆرتی بهدرۆ دهدهن خوا خهجالهتیان کات له دونیا و قیامهت. نهویه که حهزهرهت فەرموویهتی : «بروادی به راستی نهو کهسهیه که برواداران له دهست و زمانی نهمین بن» ههروهها فەرموویهتی «باشترین نهو کهسهیه که سوود و قازانجی بۆ خهڵک زۆر بیت».

سهدان فرشته که به پوڵ دهپنۆن بهرز و نهوی

ماچ دهکهن دهستی کهسی که به خیره لهسهر زهوی

کهوابوو نازیزه کهم گۆل به و چهقل مهبه، بولبول به و قهه مهبه، چاک به و خهراپ مهبه، وا بژی خهڵک و خوات لێ رازی بن له دوا مردنیش خهڵک دروود و رهحهتت بۆ بنیڕن.
چنان زی که ذکرهت به تحسین کنند چو مردی نه بر گورت نفرین کنند

سعدی

.. بهشی ۱۹ ..

دهلێن تاقهمالیک دهبی، شهوینک ژنی کابرا که دووگیان دهبی ژانی دیتن. میردهکهی ههڵدهستی، چرا ههڵدهکا و له ناچاری دهبی به مامانی ئافرهتهکه، به خیر مندالی دهبی. کابرا دهلی : شوکر بۆ خوا به سهلامهت خهلاسی بوو، دووباره ژنه ژانی دینهوه، کابرا دهلی وادیاره دوو قلووی دهبی. دووباره له دهوهری دیت و دهچن ههتا مندالیککی دیکهش دهبی، کابرا دهلی ئوخهش نهوه له وهش خهلاسی هات. دووباره ژنه که دهست دهکاتهوه به ژانان، کابرایه که چرا دهکوژینیتهوه، ئافرهت دهلی کابرا نهوه بۆ چراکهت کوژاندهوه؟ دهلی ئافرهت لهو قسهی گهری بهخوا ههتا نهو چرایه ههلبێ لهو کونهرا ههردین.

وادیاره نهو کابرایه فهقیر بووه و گوتوویهتی نهو ههموو مندالهم بۆ بهخینو ناکرین و تهربیهت دانادرن. عهتار دهلی :

هر که را اطفال بسیارش بود در زمانه زاری کارش بود

ده‌لین پیاو نه‌گهر مندالی بوون سئ، سیفته‌تی بۆ په‌یدا ده‌بن : مه‌حزوون و کویرنان و ترسه‌نوک «مَحْزُونَه، مَجْنُونَه، مَبْخَلَه».

به‌و مه‌عنایه دلی نایه خه‌رجی بکا ده‌لنی با بۆ منداله‌کان بی، ناویرنی له‌گه‌ل کەس ده‌رگیر بی هه‌تا منداله‌کانی تووشی شه‌ر و به‌زم نه‌بن، هه‌میشه غه‌مبارە له‌تاو منداله‌کانی نه‌ی نه‌خۆش نه‌بن و هه‌یچیان به‌سه‌ر نه‌ی. به‌شه‌ر وا باشه زۆر فکر له‌ مال و مندال نه‌کاته‌وه و هه‌روه‌ها له‌ نه‌وزاع و نه‌حوالی ژیان زۆر نه‌کوژیته‌وه. دیاره ئینسان له‌ ماوه‌ی ژین و ژیاوریدا ساغیش ده‌بی و نه‌خۆش ده‌بی، فه‌قیر ده‌بی و ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی، نه‌مه یاسایه‌کی یه‌زدانییه بی فه‌رق و جودایی بۆ هه‌موو که‌سیکه. ده‌لین ژانداران له‌ کابرایه‌کیان دابوو، کابراش ده‌یگوت به‌لنی پاسگایه، لێده‌دا و ده‌به‌خشی دونه‌یا به‌ ئینسان ده‌بی له‌تالی و سویریدا قال بی و نه‌دۆڕی و نه‌گۆڕی. له‌دوا هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌ک، فه‌رحانه‌یه‌ک هه‌یه. شه‌وه‌زه‌نگی غه‌م و په‌ژاره ده‌ریه‌ده‌ر ده‌بی و ده‌بیته نه‌سیری روژی نازادی و شادمانی لێ هه‌لدی، مه‌ولانای روومی ده‌لنی :

ای برادر یک دم عقل با خود آر دم به دم در تو خزان است و بهار
غم از گردش روزگاران مدار که بیجا بگردد بسی روزگار
که‌وابوو به‌جی نه‌وه‌ی ئینسان نه‌م دونه‌یا به‌ فکر و خه‌یالان له‌ خۆی بکا به‌ زیندان و له‌بن داری بی‌گه‌لای ناخه‌ری پاییز دانیشی، با هه‌ر به‌ فکر و خه‌یال دنیا له‌ خۆی بکا به‌ به‌هه‌شت و له‌ناو گوڵ و گوڵزار و له‌بن داری پر گه‌لا و رازاوه‌ی به‌هار بیگۆزه‌ره‌رتنی و «شای به‌ سه‌پانی خۆی نه‌زانی».

مروّف نابین ته‌هلی خه‌م بی به‌ رووداوان نابین خه‌م بی

مه‌رد بی له‌ گۆڕی، هه‌رگیز نه‌گۆڕی

:: به‌شی ۲۰ ::

ده‌لین سالیک کابرایه‌ک ده‌چی بۆ حه‌ج، خه‌زانه‌کی ناوی پووره ناز ده‌بی. دواي نه‌وه که‌ میرده‌کی له‌ حه‌ج دیته‌وه پووره نازی ده‌چیته لای پۆلیک ژن که له‌ کۆلان دانیشتبوون. پیتی ده‌لین پووره نازی چۆنی؟ نه‌ویش ده‌لنی یاخوا مباره‌ک نه‌بی نه‌و هه‌موو پووله‌مان خه‌رج کرد و

ئىستا ھەر لە پۈرۈرە نازى تىنە پەريوم و نەبوومە حاجى ژن. ھەرۈھەر رۇژنىك خىزىنى خالە پىرە يەك دە يگوت فلانكەس كاپرايە كەم شەوى خۇ لە من دە مەرىنى و رۇژنىش دە لىي گورگە.

جارىنىكان بۇلىك جىئىل دە گەنە پىرىژنىكى پىرى بە سالد اچوو. دە لىن پۈرۈرى ئىستا پىت خۇشە قاپنىك ھەلۋاى گەرم بۇ پىتىن يا مىردىكى جىئىل بکە يەو؟ پىرىژن دە لى: جا رۇلە كوا ئەمەن تازە دە دانى ھەلۋا خواردنم ماو. بە راستى نەقلى پىرىژنان زۆر و زەبەندن. نىو نىو دە يانگىز يەو. ديارە عالەمى پىرە ژنانىش سەير و خۇشە لە گەل ئەو شە خوشكە گەنجە كان دەتوانن لە تەجرەبە و رابردوى ئەوان پەند و ئامۇزگارى ۋە رىگرن و رىز و قەدىران لى بگرن و پىيان رانە بویرن، بە راستى ئەوانىش رۇژنىك دە گەنە ئەو قۇناغە و پىر و غەرىب دە بن.

جارىك لە گوندىك مىوانى پىرىژنىك بووم، نىوسە عاتى رۇژ مابوو، لەو كاتەدا پۈرۈرە ناز چووبوو بۇ كانى؛ مەنجه لىكى دەستە لەسەر ئاورى بوو. سوتقە ئاورە كەى كوزابۇو، ئەمىنىش ھاتم يەك باو ەشم چىلكە و دار ۋەبەر نا و ئاگر خۇشبوو، قىرچە قىرچى دە گەشتە ئاسمان. پۈرۈرە ناز كە لە قۇتان ھاتەو خىزا گۆزە كەى دانا و بە قەلسىيەو گوتى: ئەو چ سە گابىنىك ئاورە كەى خۇشكر دوو ە ياخو دەستى شكىن. گوتم ۋەللا ئەمەن، دەستىكرد بە بۇلە بۇلە گوتى: بەلایى ناخىرم پلاوم لىناو ە بۇ دروینە وانان، ئاورم لىكوزاند بۇو ە ھەتا دەم بکىشى، جا قىرۇكەم بەسەرى چ بکەم. لەم نەقلەدا ئەو دەرسە مان دىتە دەست كە ئىنسان نابىن كۆپرە كۆپرە دەست لە كاروبارى خەلكەو ە بدات. سالى ۱۳۴۱ ەى ھەتاوى.

.. بەشى ۲۱ ..

رەھمانى برام لە مەقامى شۇخىدا دە لى: خوا ۋەك ئاگر واى، ئەگەر زۆرى لى نىزىك بىيەو ە دەتسووتىنى و ئەگەر زۆرىشى لى دوور بىيەو سەرما دەتكوژى، كەوابوو نابىن زۆر نە نىزىك نە زۆر دوور بى لىنى.

بەو مەعنایە ئىنسان نابىن تەنیا ھەر لە گەل دوونیا و عەيش و نۇش خەرىك بىن و كارى بە خوا و خەلك نە بىن. بىگومان مەروفى باش و بە كەلك ئەو ەيە كە بۇ خوا بىن، بۇ خۇى بىن، بۇ گەل بىن، ئەگەر وا نە بىن مەوجودىكى بىخىر و سەربارى گەل. ھەزەرەت فەرمو ەتى «پىاو ئەو پىاو ەيە ھەم پىاوى دىنا بىن ھەم پىاوى قىامەت» ھەرۈھەر دە فەرمى «لە رەھمەتى خوا دوورە ئەو كەسەى كە خۇى دە كاتە سەربارى جامىيە».

جاریک باوکیک نامۆزگاری کۆرەکە ی دەکرد، دەبگوت رۆلەم ئەوێ لە توانات دایە لە خزمەتی فەرد و کۆمەڵ دەغەلی مەکە، بە تیکرا بۆ گەل و هۆزت غەمخۆر بە، بە داهاتووی خۆت گەشبین بە، یار و یاوەری چینی چەوساو و هەژار بە، هەروەها لە گەل کەس بۆ تەماعی دنیا خۆت دەرگیر مەکە، ئەگەر هەر تووشبووی بە هەر هۆیک بێ، خۆت رزگار کە؛ لە گەل ئینسانی بەد و بێ ئەخلاق رەفاقەتی مەگرە چونکە رەفیقی خەرەپ بەرەو فەساد و بێ بەند و باری و داوین پیسیت دەبات و تووشی سەدان داو و تەلەت دەکا. بە قەولی هەژار:

رەفیقی خەرەپ لەبەری هەلێ روو رەشی بێو، ماچی مەنجەلێ

سەعدی دەلێ: جاریکیان لە دوو پشکیان پرسی بە زستانان بۆ دیار نی، لەجوابدا گوتی: بە هاوینان هیندە رەزا سووکم هەتا زستانانیش پیچە دەری.

ئەو مەعنای وایە ئینسانی خەرەپ لە دوو لا دزیوی لای خوا و خەلکە، بێخیر و بێ کەلکە.

(ماری دیمسی باشتەرە نامان لە ئینسانی بەشەر)

گەر بەشەر ئاوا بەشەر بێ تەف لە ملۆتینیک بەشەر)

.. بەشی ٢٢ ..

دەلێن کابرایەکی میوانی مالیکی دەبێ، شەوی ئەوەڵ زۆری رێژ لێدەگرن و دۆشەکی بۆرا دەخەن، راشەوێ دەچیتەو کابرا بە خێزانەکی دەلێ ئافەرەت ئەمشو دۆشەکی بۆ رامەخە. میوان دەلێ کۆرە دۆشەکی چیه، ئەو نەرمە فلیقە رایدەخەن. راشەوێ دیسان میوان لەوێ قوت دەبیتەو، کابراکە بە ژنەکی دەلێ واباشە بیکەین بە بەزم و هەلا. دەلێن مالی بە جەنگ میوانی لێ نامینیتەو. کابرا بە ژنەکی دەلێ ئەو بۆ مانگاگەت نەدۆشیو؟ ژنەش دەلێ ئەو تو بۆ گۆپەرە کە کەت نەبەستۆتەو؟ هەموو شیرەکی خواردو. بە کورتی قسینک لەم و قسینک لەم، کابرا ریمالی ژنەکی دەکا لێیدا، کابرای میوانیش لەو بەیندا هەلەدەستی و دەچی بۆ پاشخانێ و لەوێ خۆی مات دەکا. کابرا بە ژنەکی دەلێ ئافەرەت! ئەو شوکر بۆ خوا میوانە کە مان لەکۆلێو، خۆ چەند رۆژە ئەمە لەبەر ئەم میوانە خواردن و سەرچێمان نەبوو. جا بە شادمانی ئەوێ کە میوانە کە مان فەنگاو هەلوا یەکی زەریف دروست بکە. ژنە یەک تاو هەلوا دروست

دەکا. کابرا دەلن ئافرەت دەستت خۆش بى، پرۆ لە پاشخاننى دانى ھەتا بۆمان سارد بىتەو، لە خۆشيان دوو سى گىپر ھەلدەپەرىن. دەستيان تىک گرت و شايان گەرم کرد. کابرا بە ژنەکەى دەگوت ئەرى ئەمن وەکوو کى دەچم؟ ژنەکە دەيگوت وەک يوسف دەچى، وەک لاسى دەچى، وەک سیامەندى دەچى. وەک مالمال دەچى، وەک شىنخ فەرخ دەچى، وەک مەجنون دەچى. ژنەکەش دەيگوت ئەدى کابرا ئەمن وەک کى دەچم؟ گوتى تۆش وەک لەيلا دەچى، وەک زولەيخا دەچى، وەک سىوئ دەچى، وەک خاتوو زىنى دەچى، وەک خەزالى دەچى. لەو بەینەدا کابراى ميان کە ھەلواکەى ھەموو خواردبوو تاوەکەى بەسەرى خۆى رۆکردبوو ھاتە دەرى و گوتى ئەى ئەمن وەک کى دەچم؟! گوتيان تۆش وەک سەگبابى ھەلواخۆر دەچى.

لەم نەقلەدا نەو، مان بۆ دەردەکەوئ کە ئىنسان لەھەر جىيەک ميان بوو، دەبن رىعايەتى مالى خانەخوینکەى بکا و زیاد لەدەر نەمىنیتەو و نەبىتە نەسابى زەحمەت، چونکە ئەو ماله کار و ئىشيان ھەيە و پتوستان بە ھەموو جۆرە ئىستراحتەتیک ھەيە.

:. بەشى ۲۳ :.

دەلن کابرايەکى زۆر قسەخۆش و پياوچاک، دلخۆشى برادەرىکى دەداتەو، کە زۆر مات و مەلۇل دەبن. پنى دەلن : مالت خەرا نەبن، ئەرى ئەتۆ بۆ وا دونيات لە خۆ تەنگ ھەلناو، دەلنى نەستىرەت بە ئاسمانەو نەماو، دەلنى رۆژى ھىوات لە ئاسۆ ناوا بوو و جارىکى دیکە ھەلنايەتەو، دەلنى لە بن دارىک دانىشتوى گەلاى پتو نەماو، دەلنى کەشتىت لە نىو گىژاوى دەربادا لى نۆقم بوو، دەلنى سەلاو قەت کەست نەماو، دەلنى لوتى مەيموون مردووى، دەلنى جووى شەمۆتە، دەلنى لە زىندانى تەک سلولىداى، دەلنى لە بن دارى نەمان و ھەلاو، سراوى، دەلنى ھىچت نىيە و نانت بە ساجىدا سووتاو، دەلنى شەش دەرت لىگىراو و ئەو دونيايە پان و بەرىنەت لىبۆتە کونە مشک، دەى تۆزىک پىکەنە و گەشە و نەشەت بچوولینە و تۆزى خەم و پەژارە لە خۆت بىسەرەو و ژەنگە سوورەى فکر و خەيالان لە خۆت بتارىنە و بپەوینە بە يادى يەزدان زامى دل و دەروونت ساپژ و ساخاوبکە، بە قەولى مەولەوى :

ھىچ گنجى بى دد و بى دام نىست جز بە خلوتگاہ حق آرام نىست

ھەررەھا ئەو شىعرانەى بۇ خۇشى بۇ خويىندنەوہ :

لە كۆزى عاشقان رۆزى لەوہەر بولبولم بىنى

عەجەب مابووم كە ئەو بۆجى لە شاخ و نەغمە تۆراوہ

گوتى مەعشوقى من گول بوو بەھاران، خۆ لە دەست دەرچوو

تەماشاكە پەپ و سالىم بە نارى ھىجرە سووتاوہ

لە لايەك قاسپە قاسپى كەو، لە لايەك ھاژەى ئاوہ

دەخيلە ساقيا تىكە لە ئەم شىرىنە بەفراوہ

زانايەك دەلى ئەناو دەررونى ئىنساندا دوو ھىزى زۆر قەوى ھەن. يەكيان ھىزى عەقلە،

ئەوہى ترىان ھىزى نەفسە. ئەوانە ھەميشە لەگەل يەكتر بەربەرەكانيانە و دژ بە يەكن، بە

واتايەكى تر ھىزى مەسبەت و ھىزى مەنقى. ھىزى مەسبەت بە شىوہى ئامۇزگارى پىت دەلى

دلت قەوى پىت و لە ژياندا خەمۇكى مەبە و ھەميشە بە گەشە و نەشە بە و زۆر فكر لە كار و

بارت مەكەوہ و گەشىن بە و رەشىين مەبە و دونيا لە خۆ و تەنگەلمەيەنە. جا كە مەزف بە

قەسى بىكات ئەوہ خۇشبەخت و بەختەوہر دەبى؛ بەلام ھىزى مەنقى بە پىنچەوانە دونيات

لەندەكات بە بەندىخانە، دەلى ئەستىرەت بە ئاسمانەوہ نەماوہ، ئەم دونيا پان و بەرىنەى

لېوہەتەنگەلدېنى ھىچ خۇشى و ئومىدى بۇ ناھىلىتەوہ، ئەوہىە كە زۆر كەس لەو ھالەدا خۇيان

تووشى خۇكۆزى دەكەن، پەنا بە خوا لەو شتانە كە ئىنسانى بەرەو ھىلاك دەبەن.

.. بەشى ۲۴ ..

دەلىن كاتىك كە تەيموورى لەنگ ولانى بابلى گرت، خەلك لە ترسى شەرى تەيموور

شاريان چۆلكرد. تەنيا يەك نەفەرى لىمابوو. تەيموور لى پىرسى خالە مەگەر نازانى لەشكرى

تەيموورى لەنگ ھاتووە، ئەتۆ چۆنە بەتەنى لېرە ماويەوہ، مەگەر ناتىرسى؟ گوتى ئەمەن خواى

سەر ئەرزىم، خوا نابى لەكەس بىرسى. تەيموور گوتى مادام كە دەلىنى خواى دەبى كىشگىر و

مەعجىزەت ھەبى، دەنا دەستوور دەدەم بىكۆژن. گوتى لىت بىن مەنەم، ھەرچى دەلىنى وادەكەم.

تەيموور گوتى كىچىك ھەبە لە زگ و مانگەوہ زارى بچووكە، ئەگەر بۆى گەورە بگەى ئەوہ

دەلىم راست دەكەى، دەنا شەق دەزانى قۇناغ لە كۆنپە؟! خالە گوتى ئاخىر ئېمە دوو خواين، من

خواى ئەرزىم، ئەوى كەش خواى ئاسمانە، كارەكانمان بەشكردوون، لە نېوكى بۇ سەرەوہ

هەوالەى خواى ناسمانە، لەویش بۆ خوارى هەوالەى منە، جا ئەگەر كۆنى خوارى بچوو كە
هەتا بۆى گەورە بكەم، تەيموور زۆر پێكەنى و گوتى ئەوا هەموو خەلكى شارەكەم بە تۆ
بەخشى.

دەلێن جارىك تەيموور دەچى بۆ لای حافى شىرازى تەماشى دەكا كراسىكى دىاوى
لەبەردايە، تەيموور دەلى ئەتۆ لە شىعەرىكدا گوتوتە :
اگر آن ترك شىرازى بە دست آرد دل ما را

بە خال هندوش بىخشم سمرقند و بخارا را

كەچى بۆخۆشت ئەو كراسە شەرلەت لەبەرە، حافى دەلى :
ئاخر لەبەر سەخىەتى بۆ خۆم هېچ شتىكم بۆ نەماوە. مێژوو دەلى تەيموور زۆر زائەم بوو،
لە كەللەسەران منارەى دروست كەردوو و تەنیا سەيدەلى كورد بوو كە لە كرماشان شەپى
چرىكى و پارتىزانى لەگەڵ كەردوو، لى نەترساو و بۆرەنە لە بەرامبەردا هەلۆستى گرتوو.
دیارە دوا رۆزى زائەمان هەر نەدامەت و بەدبەختى و رۆژرەشییە. هەرەها لەناو مێژوودا بۆ
هەمیشە بەش و بارىان هەر تووك و نەفرینە، هەر وەكوو شاعیر لەو بارەو گوتووینى :
ئەوێ ماوە هەر ناو بەزىس و پاك

بە دوویانەوێ تەهەیه ئاو و خاك

لەكا ناوى بەدەفەر بە سەد جۆینەو

هەزار تووك و نەفرینى بە شوینەو

بەشى پیاوى باش ئافەرىن و نەزان

لە خۆشى ژياندان كە خۆشيان رزان

.. بەشى ٢٥ ..

دەلێن جارىك رەخنەیان لە مەولانای رۆمى گرت و گوتیان تۆ دەلى :
چو خواهد بر كشد تیغ بلالک به ماهی گاو گوید كيف حالک

«کیف حالک» به پیتی ریزمانی عەرپەبی موبتەدا و خەبەرن، دەبى «کیف حالک» بى، ئەگەر واش بخوینریتەوه به رهویه و قاعیدی شیعەر ئیرادی دەبى، مەولانا گوتى خۆ ئەوه قسەى من نییه، قسەى گایه، دیاره گاش سەرف و نەحو نازانى.

جاریکیان نەفەریک له بەغدا ده چى بۆ «قوم» به خەلیفه دەلى کارت نییه بۆ لای قازى «قوم»، خەلیفهش ئەو شیعەرە بۆ قازى دەنووسى:

عَزَّوَجَلَّ
أَيُّهَا الْقَاضِي بِقُمْ قَدْ حَذَلْنَاكَ فَقُمْ

واتە ئەى قازى قومى ئەوا ئەتۆم لەسەر کار لا برد و هیچ کارە نەمای. قاضى که ئەو شیعەرە دەخوینیتەوه زۆر ناراحت دەبى و دەلى: لَعَنَهُ اللهُ عَلَى الْقَافِيَةِ، واتە نەفرین له قافیه.

دەلێن کابرایەک میوانى زۆر دەهاتن، ژنەكەى فەرقي پى نەدەکردن؛ واتە هەر میوانیک که دەهات نان و چیشتی باشى بۆ ساز دەکرد و له دەوریان دەهات و دهچوو. کابرا پیتی گوت نافرەت ناوا نابى ئەتۆ هەر میوانیک هات، قوول تیرا دهچى و بهخیری دینی، نازانى میوان سن جۆرن، ئى وایه دەبى مریشک و پلاوى بۆ لینیى، ئیوايه دەبى هیلکه و روئى بۆ ساز کەى، ئیواشه دەبى نان و دۆیهكى خالى بۆ دانىى. ژنەكە گوتى جا کابرا من ئەو سن جۆره میوانانه چۆن لیک که مەوه؟! کابرا گوتى هەر کات میوانى زۆر خۆشه و یستم هات دەست لەسەر چاوانم دادهنیم، ئەگەر میوانى مامناوەندیم هاتن دەست لەسەر سینگم دادهنیم بەلام ئەگەر میوانى خوێریم هات دەست لەسەر خوارهوهى نێوكم دادهنیم، جا ئەوه قەرىنه یت. ژنەكەى گوتى مالت ناوا پى ئەوجا حالى بووم.

دیاره میوان دەبى فەرقي پى بکړى، به قەولى دەلێن: هەرچه سمیلی سوور بوو هەمزەغا نییه، میوانى بەرپز و عاقل ههیه و میوانى سووک و نەزانش ههیه، میوانى زانا پیزانه و له قەدەر خۆى خانەخوئى نارەحەت دەکا، میوانى نەزان پینەزانه و خانەخوئى وەرەز و ئەزییەت دەکات. بۆ نمونە دەلێن کابرایەكى نەزان و سەربار میوانى مالیک دەبى، چەند روژیک دەمینیتەوه خانەخوئى وەرەز دەبى و دەلى:

کەشە کەشە مریشکە رهشه میوان شهویک، دوو شهو خۆشه

میوان له جوابدا دەلى:

کەشە کەشە مریشکە لاری میوانم هەتا بەهاری

.. بەشی ۲۶ ..

دەلێن بە کابرایەکیان گوت داری حەیات ھەیە، ھەر کەس لێی بخواتەو ھەمەر، کابراش زۆری ھەز لە تەمەن درێژی بوو، دەستی کرد بە پرسیار و بژوار لە بارەوی ئەو دارەو ھ. لام وایە لە لای ھیندوستان دەبی، لە کابرایەکی پیر دەپرسی : نەری خالەکیان دەلێن داری حەیات ھەیە؟! داخوا پێی نازانی؟ خالە گوتی ئەو دارە داری عیلم و زانیارییە، ھەر کەس لێی بخوات قەت ناوی کوێر ناییتەو لە ناو لاپەرەمی میژوودا ھەر دەمینی و ھەمیشە چینی و ھەچەیی دواي خۆی یاد و بیرى بەخێر دەکەن، ئەو ھەمان مانای داری حەیات. جا خوش بە حالی ئەو کەسانە کە کەسبى عیلم و زانیاری دەکەن و بەو زانیارییەو خزمەت بە گەل و نیشتمان دەکەن وەک شەم بۆ گۆل دەسووتین و دەبن بە چرای رزگاری بۆ شەو ھەژەنگی نەزانی و رۆژرەشی، نەک بێنە نەسباب و ھۆی ئەزیزەت و نازار و دواکەوتن و ویرانی گەل و نیشتمان.

بە داخەو ھەمەر زۆریک لەدەولەتانی زل ھێز، بە ھۆی بەرھەمەکانی عیلم و زانیاری غایەیان ھەر کوشتن و کوشتار و چەوسانەو ھەمەر و مالوێرانکردنی خەلکە، تەنیا خوش گوزەرانی و زۆرەملی و داسەپاندنی خۆیان مەبەستە و بەس.

ئەو ھەو ھەمەر گوتوویەتی :

دیارە زالمەن گورگی مەپ خۆرن

سا ھەوری رەشی بەرچاوی خۆرن

مایە ھەوینی گشت شەپ و شۆرن

بۆیە لە لای گەل، پەست و سەر شۆرن

تەوێل بە خوێن واتە جووت مۆرن

دژی جەماور تەماور و مۆرن

ھەر چەند بە روالەت وەک چیاي تۆرن

بۆ رۆژی رەشیان دەبی بنۆرن

نەفرین لەوانەي کە والە گۆرن

لەگەل ئەوانەي کە والە گۆرن

سالى ۱۳۵۵ى ھەتاۋى لەگەل برادەرىك دەچوۋىن بۇ تاران. لە كەرەج گرتيانين، ئەمەن چوار بەستەم دىنار پىيوون. ديارە زەمانى شا دىنار زۆر قاچاخ بوون، خولاسە لىيان گرتەم گوتيان ئەو ھە چىيە؟ ھاورپىيە كەم گوتى ئەو ھە سابوون، بۇ سەۋقاتيان ئەمىنىش ھاوارم كەرد گوتەم نەخەير، ئەو دىنارن چۈن دەمزانى لىم ئاشكرا دەبن، سەرھەنگ گوتى چۈنكە راستىت گوت لىت ناگرم، ئەينا بە جەرىمە يەكى زۆر و چەند سال زىندانى نەبوۋايە خەلاست نەدەبوو.

سالى ۱۳۷۰ى ھەتاۋى لە سەفەرى حىجاز حاجىيەكى شەپانىمان لەگەل بوو ئەگەر قەلس دەبوو دەيگوت لىرە دەنگى ناكەم ھەتا دەچىنەو ھەردەشتى.

يىنگومان ئىنسانى لەشەر بەشى ھەر شەرە، ئىنسانى ساۋىلكە و فەقىر حالىش بەشى ھەر خىر و بىرە و حىسابى سووك و ئاسانە، «إِنْ شَرًّا فَرًّا وَإِنْ خَيْرًا فَخَيْرًا».

.. بەشى ۲۷ ..

دەلەين جارىك پۇلىك مەلا مېۋانى مەلايەك دەبن. شەۋى مەلاكان غەبىيەتى خەلىفەيەك دەكەن، دايكى مەلاى خانە خویش دەرويشى خەلىفە دەبن، كە گوئەدە گرى ئەوا مەلاكان پاشەملەى خەلىفە دەكەن، خىرا دەرگا دەكەتەو دەلەئى : مەلايە بۇ غەبىيەتى خەلىفە دەكەن، خۇ دايكى ھەموانتەنى والىكردوۋە، يىنخەبەر لەو كە خۇى دايكى مەلايە و لە پىشەو ھەبەر خۇى دەكەۋىتەو.

دەلەين پىرىژنىكى دىكەش مەرىدى شىخىك دەبن، رۇژنىكان دەبەۋى بچى بۇ زيارەتى شىخ. مەلاى كۇبە پىنى دەلەئى بۇ لە مالى خۇت لەبەر خوا ناپارىيەو؟ پىرىژن بە قسەى ناكات و دەچى بۇ زيارەتى شىخ، گۇيا پىرىژنىكى جوانىش دەبن و شىخ تەماعى تىدەكات، كاتىك كە دەگەرتەو مامۇستا خەبەرى دەزانى پىنى دەلەئى پىم نەگوتى پورە ئەستى ھەزەرەتى شىخ تىدەكوتى.

دەلەين «لىباسى بە ئارەزوۋى خەلكى بكە، بەلام خواردنى بە ئارەزوۋى خۇت بخۇ». بە راستى زۆر جوانە دەلەين «نانت جۇيىن بى و خۇلقەت گەمىن بى». دەلەين «مېۋانى سەعاتىكى، چاۋەشى سالىكى». ئەو ھە شىخى سەعدى گوتوۋىتەتى :

غەرىب آشنا باش و سىياح دوست كە سىياح جلاب نام نكوست

جاریکیان میوانی پیریژنیک بووم، زۆرم برسی بوو، نان و ماستاویکی بۆ هێنام. ماستاو هیچ نامی نەبوو، پیریژن لە گەل کاران خەریک بوو، ئەمنیش بەرەکم هەلدایەوه کونیک لیبوو ماستاوهکم پێداکرد و خۆم رزگار کرد.

جاریک پیریژنیک پنی گوتم : دەلین کاکم بۆتە «کونی سون» بە قسەى خۆى دەیگوت بۆتە کۆمۆنیست.

سالى ۱۳۶۵ی هەتاوی لە تاران لە مەیدانی فێردەوسی چاوەروانی تاکسی بووم، سەوارییەک هات گوتی : کجا میری؟ گوتم : میدان توپخانه، گوتی : بیا سوار شو، سێ نەفەر لە دواوه سوار بوون، یەک نەفەریش لە پیشەوه. ئەمن لە بەینی رانەندە و ئەو نەفەرەدا سوار بووم. نەفەریک لە دواوه گوتی : آقای راننده در بسته نشده. رانەندە خۆی سەر هاویشتم هەتا دەرکەکه داخات، دوو جار دەرکەکهی بە توندی لیکردەوه و پێوهدا، کابرا گوتی : در بسته شد، ئەو نازانم کە سەد هەزار تەمەنم لە گیرفاندایە لەو بڼەوهدا دەریان هێناو، دیارە سەد هەزار تەمەنی ئەو کات سەد ملیونی ئیستا بوو. بە هەر حال مەبەست لەو نەقلە ئەوێهە پیاو دەبێ لەو شارانە ناگای لەخو بێ؛ فرت و فیل زۆرن، بە تاییەت لە شاری گەوره، فیلباز و ساخەتچی ئەوێندە زۆرن نەهەنگی قوت دەدەن و رۆدیلن.

.. بەشی ۲۸ ..

دەلین کابرایەک میوانی مالیک دەبێ چینیشتی ترخینەیان دەبێ، کابرای خانەخوێ زۆر تەعریفی ترخینەکە دەکات و دەلێ ترخینە وا و وا خۆشە. کابرای میوانیش دەلێ هیندەى مەتەح مەکە بانەپرێژم.

وا دیارە ئەوانە شوخیان پێکەوه هەبووه و بە قسەى یەکتر قەلس نەبوون. دیارە قەدیم ئەو شوخی و جەفەنگانە لە کۆپ و مەجلیساندا زۆر بووه، تەنانەت گەوره‌پیاوه‌کانیش شوخیان پێکەوه هەبووه.

دەگیر ئەو جارێکیان فەقیهەک دەچیتە لای شیخ مەحمودی نەمر و دەلێ قوربان هاتووم بۆ خزمەت کە لە گوندیک بمکەى بە مەلا رەمەزان. شیخیش دەلێ باشە ئەو لەسەر مارە رەشیم دانای. فەقیش دەلێ قوربان ناکرێ لەسەر قوولە رەشیم دانێ. شیخیش پێدەکەنێ و

ده‌لنی چونکه ئاوا حازر جواب بووی نه‌و ده‌مه‌زانه مه‌لای خۆم به. با ئه‌وه‌ش بلیین ماره‌ره‌ش و قوله‌ره‌ش دوو گوندن له‌عیراق.

ده‌لین کابرایه‌ک چۆ مالیک ترخینه‌یان له‌سه‌ر ئاوری بوو، ته‌ماشای کرد هه‌موو شتیکی تیدایه. نه‌ویش چوو که‌وشه‌ کۆنیکێ تیه‌اویشته، گوتیان نه‌وه‌ بۆ واتکرد؟ قووتی عاله‌مینک بری، گوتی وه‌للا هه‌موو شتیکی تیدا بوو ته‌نیا لینگه‌ که‌وش نه‌بی. ده‌لین ترخینه‌ میوان به‌پیکه‌ره. ده‌لین دوکتۆریک سه‌لکه‌ ترخینه‌یه‌کی ئازمایش کرد سه‌د میکرۆبی تیدا‌بوو.

سالنکیان له‌ سلیمانی چووم بۆ هه‌مام. نه‌گه‌ر ته‌ماشام کرد زۆرم پێ سه‌یر بوو. واته‌ پیاوه‌کان فۆته‌ و شۆرتیان له‌به‌ر نه‌بوو، ئه‌منیش گه‌رامه‌وه‌ و به‌ هه‌مام چیه‌که‌م گوت : کاکه‌ پارهی هه‌مامه‌که‌ چه‌نده؟ گوتی ده‌ دینار، گوتم نه‌وه‌ ده‌ دینار پارهی ئاوه‌که‌، ده‌ دینارت ده‌ده‌مێ ئیجازه‌م ده‌ ده‌رۆم، پیکه‌نی و گوتی هه‌ر ده‌ دیناری ئاوه‌که‌م ده‌یه‌ و به‌س.

ئینسان وا باشه‌ له‌هه‌ر جێیه‌ک ییت ریه‌ایه‌تی ته‌ده‌ب بکا و به‌ رووت و قووتی خۆی نه‌کاته‌ ته‌ماشای و سه‌یری خه‌لک. شه‌رم و یقار له‌ خه‌لک جو‌زوی فره‌هنگی جوانی له‌میزینه‌ی گه‌لی کورده‌، دیاره‌ به‌قا و مانه‌وه‌ی هه‌ر گه‌لیک به‌ راگرتن و پاراستنی داب و فره‌هنگیه‌تی، هه‌ر سه‌ره‌رز و سه‌رکه‌وتوو بن.

ده‌لین ژنیک هه‌موو رۆژی به‌ بووکه‌که‌ی ده‌گوت ئاگات له‌خۆ پێ گۆزه‌که‌ی نه‌شکینی، سوتفه‌ گۆزه‌که‌ی لێ شکا. خه‌سه‌وه‌که‌ی ده‌نگی نه‌کرد، بووکه‌که‌ی زۆری پێ سه‌یر بوو، گوتی : ئامۆژن نه‌تۆ هه‌موو رۆژی به‌ منت ده‌گوت گۆزه‌که‌ی نه‌شکینی، که‌چی نه‌مرۆ که‌ شکاندم ده‌نگت نه‌کرد. گوتی : ئهم پینگوتهم بۆ نه‌وه‌ بوو گۆزه‌که‌ نه‌شکی، ئیستا که‌ شکاوه‌ ئالیم بۆ شکاندت. دیاره‌ ئینسان هه‌تا شتی به‌ ساغی له‌ده‌سدایه‌ ئاگای لیبی چاکه‌، نه‌پنا که‌ له‌ ده‌س ده‌رچوو نه‌ خه‌فه‌تی لێ بخوا و نه‌ بلنی بۆ وای لێهات، به‌ قه‌ولی کوردی «له‌دوا چوان نه‌چین».

.. به‌شی ۲۹ ..

کابرایه‌کی شیت و ناته‌واو گوتی فلانکس نه‌گه‌ر ئینسان تووشی له‌ کابرایه‌کی بێ‌عاقڵ که‌وت چبکا؟! منیش به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتم له‌به‌ری هه‌لنی.

ده‌لین کابرایه‌ک هه‌لده‌هات، وتیان بۆ هه‌لدیی؟ بۆ شیر و پلنگت به‌دواوه‌یه؟! گوتی له‌وان خه‌راپتر، کابرایه‌کی نه‌زانم به‌دوایه‌وه‌.

دەلین باشتەین رەفیق عەقلە و خەرپترین رەفیق نەزانیه. «صَدِيقُ كُلِّ اَمْرِ عَقْلُهُ وَغَدْوُهُ جَهْلُهُ». سەعدی دەلن: «اگر به مثل عقل منعدم گردد، هیچ کس به خود گمان نبرد که نادانم». سالی ۱۳۸۰ی هەتاوی چوومه هەواری مەیدان چۆغە. دیارە کوێستانیکی زۆر بەرز و باسەفایە.

لە میدان چۆغەیی بەچیغ و رەشمال منی دەلاوان شەنی بای شەمال
چەند سارد و سۆلە دۆی مەشکەنیری بەلەنجە و لارە دەژیننی بیسری
لەوئ بە شوخی لە مالتیکم پرسى: ئیو بە زۆری گوشتی چ دەخۆن؟ گوتیان: گوشتی بز
گوتم:

هیندەیی بخۆن گوشت بزنی بۆیە وەها چاوبزنی
هەر وەها لە مالتیکی دیکەشم پرسى: ئیو بە زۆری گوشتی چ دەخۆن؟ گوتیان: گوشتی
مەڕئ گوتم:

مژدینییە نەوشەکە بیدابە تۆنەوشەکە
بە راستی کوێستان و هۆبە و هەوار زۆر خوشن، خەم و پەژارە لە دلی ئینسان لادەبەن و
باوەشینى دلانن.

دەلین کابرایەک دەچیتە دووکانیک لامبی شوخاب بکڕئ بەلام ئیوەکەى نازانی. دەلن:
کاکی دووکاندار لامینکی شەوتاریکم دەیه، دووکاندار دەلن لامبی شەوتاریک چییه؟ دەلن
بیلامانا نەوێ که شەوئ کاری شەرعی لەبەر دەکەن.

هەزار دەلن: جارینکیان چوومه گوندیک عەجەمی لیوون، کوێخایەکیان هەبوو بە ناوی
مام پیرۆت؛ فارسی لەگەڵ دەگوتن، پینم گوت:
کوچکت لیباری پسرۆتە گینژە ئەم فلتە فلتەت بە کوردی بینژە

جارینکیان لە مامۆستا هەزاریان پرسى: نەڕئ بە تورکی بە پیسایى دەلین چی؟ گوتی
لەسەر زاریمە بەلام لەبیرم چۆتەو.

دەلین عەجەم تووشی کابرایەک دەبن گوتیان: کجا میری؟ گوتی: خواجەمیر، گوتیان:
چرا؟ گوتی چرام نیه، گوتیان: چطور؟ گوتی: تەوریشم نیه.

دەلین فارسێک لە مالی کوردیک میوان دەبێ بە خاتەنخوێکەى دەلن: نان و کەرەم بۆ بینە،
نەویش دەچن گوندیژەکەى و دوو سەن نانانی بۆ دینن، کابرای فارس دەلن نەوە چییه؟ دەلن
خۆت گوتت کەرە و نانم بۆ بینە.

جاریک پیاوینکی کورد هاته دوکان. دوو سنی منداایشی له‌گه‌ل بوون؛ فارسیان ده‌گوت. گوتم کاکه وادیاره که تو کوردی؛ بۆ مناله‌کانت به فارسی قسان ده‌که‌ن؟ گوتی له شاری که‌ره‌جم. هه‌موو فارسن، بۆخۆم کوردیم له‌گه‌ل نه‌گوتون. نه‌منیش به قه‌ل‌سییه‌وه پینمگوت خه‌پانه‌تینکی گه‌وره‌ت به‌و مندا‌لانه کردووه که زمانی زگماکیت فیر نه‌کردوون. جا به‌خۆشت ده‌لینی کورد؟ نه‌وجا ئهم شیعهری حاجی قادری کۆسیم بۆ خویندنه‌وه که ده‌لنی :

نه‌گهر کوردیک زمانی خۆی نه‌زانی موحه‌ققه دایکی حیزه و با بیزانی
دیاره زانینی ههر زمانیک پیتیسته به تایبته زمانی ره‌سمی ههر ولایتیک بۆ خه‌لکه‌که‌ی،
دیاره نه‌گهر نه‌وانه به باشی زمانی فارسیان زانیابه تووشی هه‌له و سه‌هوو نه‌ده‌بوون، نه‌وه‌یه که
ده‌لین ئینسان چهند زمان بزانی نه‌وه‌نده به‌شه‌ره‌یه. که‌وابوو ئه‌ی گه‌نجه‌کان له فیتربوونی
زمانه‌کان ته‌مه‌لی مه‌که‌ن، به تایبته زمانی ره‌سمی ولاته‌کان و دوا‌ی ئه‌و زمانی ئینگلیزی. ههر
سه‌رکه‌وتوو بن.

:: به‌شی ٣٠ ::

ده‌لین به‌حری عیلم به پینچه‌وانه‌ی به‌حری ناوه، به‌حری عیلم له قه‌راغیه‌وه ده‌خنکینی به‌لام
به‌حری ناو له نیوقه‌دییه‌وه. به داخه‌وه ئه‌م‌رۆ زۆریک له زانایان له قه‌راغی به‌حری عیلمن بۆیه
زه‌ره‌ریان زۆرت‌ره له قازانج بۆ خۆیان و گه‌له‌که‌یان.

ده‌لین جاریک دوکتوریک له‌گه‌ل نه‌فه‌ریک به لای قه‌برستانیکدا ده‌پۆن، دوکتور رووی له
قه‌به‌ره‌کان وه‌رگیرا. کابرا گوتی دوکتور بۆ رووت وه‌رگیرا؟! گوتی وه‌للاهی رووم نه‌بوو
ته‌ماشایان که‌م، چونکه نه‌وانه زۆریان به‌ ده‌رزی و ده‌وا‌ی عه‌وه‌زی من مردوون. نه‌وه‌یه که
ده‌لین :

کۆلکه مه‌لا دین می‌برد کۆلکه دوکتور جان می‌برد

سه‌عدی ده‌لنی جاریک کابرایه‌ک چاوی دیشا، چوو بۆ لای دکتوری که‌ران. دکتور ئه‌و
ده‌رمانه‌ی که له چاوی که‌ره‌کانی ده‌کرد له چاوی کرد، کابرا به جاریکی کویڕ بوو، براده‌ریکی
لینی پرسی ئه‌وه بۆ کویڕ بووی ئه‌ویش نه‌قله‌که‌ی بۆ گیرایه‌وه. پینی گوت : جا نه‌گهر تو که‌ر
نه‌بوایه‌ی نه‌ده‌چووی بۆ لای دوکتوری که‌ران. له‌و باره‌وه ده‌ردی دلی زۆره‌ بابه‌که‌م، له زۆر
حالی بین به‌قه‌ولی مه‌لا‌ی کۆیی :

ئه‌وه‌ی زانایه ناو جهرگی په‌لاسه ئه‌وه‌ی نادانه نازانی چ باسه

بە راستی ھۆی دواکەوتنی کۆمەلگا لە باری ماددی و مەعنەوییەوه ئەو کەسانەن کە خۆ بە زانا دەزانن بەلام نەزانن.

ھیوادارم خەلک بە خۆ دا بینەوه و کار و باری دین و دنیا بدەن بەو کەسانە ی کە زانا و ماھیر و دلسۆزن.

ئەمەین دەلێ :

تا ئێوە حالۆ بە باش نەگۆرن بە روالەت زیندوون ئەینا لە گۆرن

بەلێ :

خەدە و خووی گەندەلێ کۆمەل گەلێکن گەلێ بۆ تێنەوان لە دوای ھەلێکن

سۆران

:: بەشی ۳۱ ::

دەلێن جارێک کابرایەک و شتری لێ ون دەبن تەماشای دەکا ئەو کور و کچێک کە حەز لە یەکتەر دەکەن لە کن یەک راوەستان و راز و نیازی دلداری لە یەک دەکەن، کۆرە کە نەم شیعراوەی بۆ یارەکە ی دەخویندەوہ :

من کە بە مەمک بەخێو کراوم چۆن ھەتا ماوم مەم پەرست نابم
ئێستاش بۆ مەمک دەلێ منالەم ھەر بۆ باوەشە، خەون و خەیاڵم
ھەرچەند نەم مەمکە لەم مەمکە جیا یە چ بکەم تەمەنم لە گەل مەمایە

دوایی کۆرە کە بە یارەکە ی گوت : ئەگەر چاوم بە تۆ دەکەوێ نیوہی دنیا ی تیرا دیارە، کابرا گوتی : بە قوربانت بێم و شترم لێ ونبۆوہ تەماشاکە داخوا دیار نییە.
کۆرە کە روانی و گوتی خالە ئەو لا دونیایە ی کە لێم دیارە لەویدا نییە، حەتمەن لە لا دونیایە کە ی دیدایە.

ئە ی لاوی دلداری تەنگ نەبی، خەمبار مەبە، ئومیدت بە خوا بیت، بە یاری خوا بە دیدار و ھەسلێ یارە کە ت شاد دەبی و بە دەستەولەملان دەبنە بلاوێنی یەکتەر؛ واتە دەبنە حەلال و خەمخۆری یەکتەر. نامی دەلێ :

بە ھار رووباران لە کێو دینە خوار

بێج لە خۆ دەدەن بە وینە ی رە شمار

واتە رووباریش دلبەریندارە

دیوانە و دەلوہی دیداری یارە

ناخ ئەو دلبەرەى دلى دەلۆ کرد
 دل بيمارانى بى گفتگۆ کرد
 بۆ قەت جووت نەبوو لە گەل دلداری
 تیمارى نە کرد دلى زامارى
 ديارە نە يەهوى عاشق بکوژى
 تا خاکی گولزار، خوینی بمۆى
 عاشقى داماو بەشى کوشتنە
 دلبرەیش بەشى لە خوین رشتنە
 بەلێ بە باس و تەزکاری یاران
 چاوی موشتاقان دەپژینى باران
 چەند خۆشە که یار بۆ یارى گىبانى
 سینهى بېرژى وە کوو برىبانى
 عاشقى داماو، خەوى حەرامە
 خەوى بۆ چىیە، یارى مەرامە
 گرانتەر لە وەش جەورى رەقیبان
 ئەوجار ئیستىفنا و نازی حەیبان
 ئەو هەوى دلت کون کون بى و زامار
 بى تەببى دەرد، بى دەواى بيمار
 خۆ نایى لای کەس بلى زامارم
 یا لای دوکتوران بلى بيمارم
 نامە بنووسن لە سەر پەردەى گول
 بەچى، بە خوینتاو، یانى خوینی دل
 بۆ لای کى بۆ یار، نایخوینتەو
 تا زامە کەى من بکلینتەو
 کە هاوارم کرد نابىسى دەنگم
 کە ئازارم گرت ناینى رەنگم
 نە گەر بىنى تکهى خوینی دل
 نەیکا بە نیشان تا دیتە مەنزل

وینەى نىچىرى زامارى كۆسار
 بە خوین بۆى دەچى تا پەناى موغار
 بە نىوہ گيانى باش سەرى دەبرى
 بى سوچ، بى نەساب يەخەى دادېرى
 ھەمووم يىنخۇشە بەو مەرجه يارم
 لەدوا مردنم بى بسۇ مەزارم
 لەسەر گۆرپە كەم دانىش تاروى
 تەماشام بىكا بە گۆشەى چاروى

:. بەشى ۳۲ :.

لە مەلایەکیان پرسى دەھۆل و زورپا ھەرامە؟ گوتى بۆ من ھەرامە چونكە بە ھەواى
 دەھۆل و زورپا دۆلە لىدەدا و ھەلدەپەرى، ديارە حىساب لەسەر دۆل و دەروونە نەك لەسەر
 روالەت، بە قەولى مەولەوى :

ما درون را بنگریم و حال را ما بیرون را نگریم و قال را
 جارىکیان کە تازە تەلەیفونمان وەرگرتبوو ژنىک تەلەفونى کرد گوتى : ئەمن ھەز لە تۆ
 دەکەم، گوتم وەللا يەکی توند و گورجت دیوہ تەوہ ھەر بۆ ژوانان دەبم، بۆ یەکی نازاتر وەبیینە
 بە قامى من خۆت ھەلۆدە مەکە.

ئەو کاتە زەمانى شۆرشى مەلا مستەفا بوو. ئاوارەى عىراقى زۆر لىبون، ياخوا شای خائىن
 لەناو گۆریشدا نەحەسیتەوہ و ھاودەمى مار و دوویشک بى کە خەیانەتى بە شۆرشى مەلا
 مستەفا کرد و لەگەل سەددامى زالم کلکیان لیک بەست و دۆ بە کوردان لە ئەلجەزایر ریک
 کەوتن. بەلام خواى کوردان ھەردووکی گرفتار و رۆژرەش کردن و بوون بە پەندى عالەم. ياخوا
 ھەرکەس کە زالم و ملھورە بە دەردى وان بچى و بىتتە نیشانەى تووک و نەفرىنى مەزلوومان.
 زالم و خوین مژ ھەمە و ھەم سەددام ھەردوو ئەسیر بوون، ئەسیری سەد دام

خەم مەخۇر رۆژانى ماتەم وا بەرەو دواى دەپۆن
 پایز و زستانی ماتى روو بە کوتایى دەپۆن
 کاموس

.. بەشی ۳۳ ..

دەلێن پیریژنیک جاریکیان مانگایەکی لە کێوی نایەتەو، دەچن بۆ لای مەلای ئاواپی دەلێ : مەلا مانگاکەم نەهاتۆتەو، دەمی گورگم بۆ بیەستە. مەلاش دەلێ بە چاوان، پیریژن بە بن خەمی لێی دەنوی. بەیانی کە هەڵدەستی و دەچیتە دەری لە ئاواپی تەماشاکە ئەو گورگ مانگاکەیان شڕ و دڕ کردوو و خواردویانە. پیریژن دەست دەکا بە چاپۆکە بەخۆدادان و دەچن بۆ لای مەلا و بە سەریدا دەگۆرێن و دەلێ مەلا یارەبێی ئەو کیتە ماستانەی کە بۆم دینای بە سەرەتان و حەوتەلۆت بن، خۆ مانگاکەم گورگ خواردویەتی، خۆ تۆ بە لای نابەخیرت دەمی گورگت بۆ بەستبووم. مەلا دەلێ وەللا لێم تیکچوو، بە جێ ئەو دەمی گورگە کە بیەستم، دەمی مانگاکەم بەستوو.

دیارە ئەو کارە مەلا لە دوو لاه کەلەک و عەوامفریبی بوو، لە کوێی قورئاندا دوای دەمی گورگی هەیە. بەسە ئەو مەلای نامەلا، هەتا کەنگی لەپەنای دین عەوامفریبی دەکە، نەگەر خۆت بە مەلا دەزانی دین ناس و دنیا ناس بە و لە زلکاوی خوێرافات و نەزانی خۆت رزگار کە و چیدی خۆت و گەلەکەت بە هیلاکەت مەدە، لە گەل کاروانی رەوشەنبیری و عیلم و زانی بڕۆ پیشی و دوا مەکەو. ئەم بۆ تۆمە لێم مەکە تۆمە، بە کوردی : حالی بوون لە پلاوی خۆشترە، دۆست ئەو دۆستە یە عەیب و عارە کانت بە دیاری بۆ بێنێ. کوا قورئان لەبۆ دەمی گورگییە دیارە ئەم قسە، قسە ی هورگییە

.. بەشی ۳۴ ..

ئەو کاتە مالمان لە گرویس بوو، دەورانی منالی شەوینک پۆلێک منداڵ چوینە مالتیک بۆ «پشکیلان». سوتفە کابرای خاوەن مال لەمال نەبوو، ئەو مەلە یەش گەورە کچیان هەبوو. کورینکی جەحیلێش هات بۆ مالتی کابرا و گوتی منالینە وەرن پشکیلانێ بکەین، ئێمەش بەعەلقە دانیشین. کورە گەنجه کە شتیکی لەناو دەستی خۆی هاویشت و لە ناو کۆشی یەکیک لە ئێمە

دەشاردەو. کە دەستی بۆ نیو کۆشی ئیمە دینا خیرایەکی دەستی دەردینایەو، وەختیک کە گەورە بووم بیرم کردەو لە نەگبەتی ئەو کۆرە جحیلە کە لە پەنای ئیمە ی منال بە نیوی پشکیلان چ نەگبەتیەکی کردو. دیارە داوین پیسی و بین ئەخلاقێ کاریکی زۆر ناشیرن و دوور لە کەسابەتی، کەوابوو ئە ی گەنجەکان ریعایەتی ئەدەب و ئەخلاق بکەن و چاو لە داوین پیسان مەکەن.

دەلین دوو نەفەر هەورامی یەکیان بە یەکی دەلنی تۆ چوێ گیان چەند ژنان، دەلنی ئەمن یەک بە یەک دەیانلیم، تۆش هەرچی گوتم دەنکیک تەسبیح باوئ بە زمانی خۆیان بە هاوێشتن دەلین «تەقە». کابرای داوین پیس هەر ژنان هەڵدەدا و دەلنی «تەقە» لە ناخریان بێ ئەوێ ناویک بلنی دەلنی «تەقە»، دۆستەکی دەلنی کێیە ناوێکی بلنی، دەلنی ئەوێ ناخریان کە وام لێکردووە خوشکە، کابرا زۆری پێ ناخۆش دەبێ، دەلنی منیش «تەقە» دەلنی ئە تۆ کیت وا لێکردووە، دەلنی دایکت.

دیارە کەسیک لە دەرگای کەسیک بەدا لە دەرگای دەدەنەو، جا برای بەرێز وەک تۆ پێت ناخۆشە خەلک تەماع لە ئاڤرو و نامووسی تۆ بکات، خەلکیش ناوای پێناخۆشە، پیار بە و داوین پیس مەبە، دایک و خوشکی خەلک وەک دایک و خوشکی خۆت تەماشاکە، خەیانەت بە نامووسی کەس مەکە، تا خەلکیش خەیانەت بە ئاڤرو و نامووسی تۆ نەکات، ئەگەر خوانەخواستە تا ئەمڕۆش وا بووی دەست بەردار بە و بە خۆتدا وەرەو و پەریزێت خاوین کەو.

:: بەشی ٣٥ ::

دەلین جاریک کابرایەکی چوو بۆ مالی رەقیقێکی کە تەماشای کرد خەریکی موتالەعە، سلاوی کرد و گوتی وا دیارە لە وەختیکێ باشدا هاتم، کەست لە لانییە و وەرەزی، گوتی تا تۆ نەهاتبووی زۆرم لە لا بوون بەلام ئیستا هەر تۆم لەکنی.

دیارە دنیای موتالەعە دنیایەکی پان و بەرینه و خوش و خالی لە مەراق و ژانەسەر، باشترین هاو دەم و رەقیقە. ئەمێن زەکی بەگ دەلنی : شەش سالان خەریکی نووسینەوێ کتیبیکێ میژوویی بووم، رۆژنکیان خەبەریان بۆ هینام کە مالهەت ناگری گرتوو، دەلنی منیش

لە دلی خۆمدا تەنیا خەمی پەرتوو کەم بوو و هیچ خەمی کەل و پەلی ناو مالم نەبوو، کەچی بە داخەو کەتیبە کەم سووتا و بوو بە خۆراکی ناگر.

دەلێن کابرایەک بە زانایەکی گوت : فلان کەتیبم بۆ بنێرە! کابرا گوتی : دەبێ بۆخۆت بینی بۆ خزمەت کەتیبە کە. زۆر جوانە کەوا بوو ئێنسان نابێ کەتیب بە پیل خەلکەو بەری بەلکوو دەبێ خەلک بە پیل کەتیبەو بەجێت. بە داخەو بازیک لە نووسەران بەزۆر کەتیب بە خەلک دەفرۆشن و بە پیلانەو دەبەن، ییگومان سووکایەتیە بە خۆیان و بە پەرتوو کە کە.

شیخ رەنووفی بیژوویی بۆی گێراومەتەو، گوتی : فلانکەس چەند سالیکیان بە کەتیبەو بووم، دواوی نەفەرینکی سەردەشتی گوتی ئەگەر رازی بێ ئەمن لەچایی دەدەم بە خەرجی خۆم، گوتم : مالت ناوا بێ زۆرم پێخۆشە، پەرتوو کەم تەحویلدا، دواي دوو مانگ هینایەو گوتی فلانکەس کەتیبە کەم پرده لای فلان حاجی تەماشای کرد و چەند ئیرادیکی لێگرتوون لە بەر ئەو لە چاپم نەداو، گوتی مینش کەتیبە کەم لێ وەرگرت و خستە ناو کوورەو، کابرا گوتی ئەي فلانکەس ئەو بۆ واتکرد، گوتم کەتیبیک بێ فلان حاجی بێسەواد و نەزان ئیرادی لێ بگرێ هەر بۆ سووتان چاکە.

بە داخەو ئەوانەي نووسەرن کەمەستەن لەبەر ئەو زۆرینەي بەرھەمەکانیان بوونە خۆراکی مشک و لەبەین چوون. دەولەمەندەکانیش قۆلی هیمەت هەلناکەن کە بەرھەمی نووسەران و شاعیران لە چاپ بدەن، بە هیوای ئەو رۆژە کە زانا «ئینشای» لەسەر بێ و دەولەمەند ئیفا.

.. بەشی ۳۶ ..

دەلێن کابرایەک نوێزی دەکرد، پشیلەیک دیتە پێش نوێژەکەي، کابرا گوتی دەنگی دەدەم نوێژە کەم دەبرێ، ئەگەر دەنگی نادەم جینی سوچدەي لێگرتووم، گوتی وا باشە سوورەتیک بخوێنم کە وشەیکەي وەک «فسە»ی تێدابێ پشیلە کە بپروا و نوێژە کەشم نەفەوتی، گوتی «فصلت»، پشیلە کە دەرپەری.

دەلێن کابرایەک ژینکی زۆر خەراپی دەبێ، ژنە دەمری و لەکۆلی دەبیتهو، مەلا لەسەر قەبران دلخۆشی کابرا دەداتەو و دەلێ خەمت نەبێ، لە قیامەتدا دەیدەنەو بە خۆت. کابرا دەلێ خەلکینە بە شاھید بن، هەرسیک تەلاق قیامەتیشم کەوێ، ئەمن لە خوشیان باوەر ناکەم

که‌مردوه و له‌ کۆلم بۆته‌وه، مه‌لاش به‌ لای ناخیزی ده‌یه‌ه‌وئ له‌ قیامه‌تیش به‌ کۆلم داوه‌شینه‌وه.

ده‌لین دوو ژن له‌ خانه‌قین سواری ماشین ده‌بن بین بۆ هه‌ولیر، ئه‌وه‌نده‌ گهرمی قسه‌کردن ده‌بن که‌ ده‌گه‌نه‌ هه‌ولیر هه‌موو موسافیره‌که‌ داده‌به‌زن ئه‌وان نه‌بن، رانه‌نده‌که‌ پێیان ده‌لئ خوشکم گه‌شتینه‌ هه‌ولیر، دانا به‌زن؟ یه‌کیان ده‌لئ توخوا به‌ راسته‌؟ ئه‌ی بۆ ده‌یانگوت هه‌ولیر دووره‌، خۆ ئیمه‌ له‌ ئه‌وه‌لئ قسان داین.

ده‌لین کابرایه‌ک ژنه‌که‌ی زۆر گه‌ڕۆک ده‌بن، پێیانگوت فلانی خیزانه‌که‌ت زۆر ده‌گه‌ڕئ، گوتی کوا وایه‌؟ نه‌گه‌ر گه‌ڕۆک بوایه‌ رۆژیک تووشی له‌ مالی خۆمان ده‌که‌وت. بێگومان گه‌ڕانی زۆر بۆ ژن به‌ بێکار باش نییه‌.

ده‌لین له‌ خوشتریان پرسى ئه‌رئ ملت بۆ خواره‌، گوتی جا کۆیم راسته‌ هه‌تا ملم راستین. به‌ داخه‌وه‌ ئینسانی خوار و نا‌راست له‌ ناو جه‌ماوه‌ردا زۆرن، خۆزگه‌ جه‌ماوه‌ر له‌ ئینسانی خه‌راپ و به‌ قورت و پێچ خاوین ده‌بۆوه‌، ئه‌و کاته‌ دنیا ده‌بن به‌ به‌هه‌شت، ده‌لین هێلئ خوار له‌ ژیر سه‌ری گای بنه‌وه‌یه‌، شاعیری فارس ده‌لئ :

پای دیوار چون نه‌د معمار کج تا ئریا می‌رود دیوار کج

ده‌لین ئه‌و هه‌ویره‌ ئاوئ زۆر هه‌لده‌گه‌ڕئ.

.. به‌شی ۳۷ ..

باوکی خوالینخۆشبووم ده‌یگوت : جاریک ژنیکی فارس هاته‌ دووکان، گوتی حاجی ئه‌م ته‌شته‌ به‌ چه‌ندی؟ منیش گوتم به‌ سه‌د تمه‌ن. گوتی : حاجی زۆره‌، کمت‌ر حساب کن، ده‌لئ گوتم خانم کمت‌ر نه‌می‌برم، ژنه‌که‌ش به‌ قسه‌که‌م خه‌نده‌یه‌کی هاتئ و گوتی : کمت‌ر بێر، به‌ کورتی هه‌ر ئه‌و ده‌یگوت کمت‌ر بێر، ئه‌منیش ده‌مگوت کمت‌ر نه‌می‌برم.

جاریک باوکم ناردمی بۆ کن حاجیه‌ک بۆ ده‌ هه‌زار تمه‌ن که‌ ئه‌و وه‌خته‌یه‌ به‌ کجار زۆر بوو. کاتیک چوومه‌ مالی حاجی گوتی : رۆله‌ راست ده‌که‌ن ده‌لین بابت بۆته‌ باره‌به‌ر؟! جا له‌ مامت که‌وئ، نۆ پووتی لێنئ و بۆخۆشت له‌ نیو بارئ سواری به‌ و له‌ هه‌ورازیش لێی دامه‌به‌زه‌.

باوکم بۆی گێڕامه‌وه‌ گوتی که‌ مالمان له‌ گرویس بووه‌ زۆر فه‌قیر بووم، شه‌ویکیان میوانمان زۆر هاتیوون، نوین و بانیشمان نه‌بوون، ته‌نیا جاجمه‌یه‌کی گه‌وره‌ نه‌بن. شه‌وئ وه‌ختی

خه‌وی یه‌ک باوه‌شم دار هینان، سۆیه‌که‌م نِیل نِیل دا، میوانه‌کان له‌ گهرمان ئاره‌قیان کرد، له‌و کاته‌دا گوتم : نوینان بینن، میوانه‌کان گوتیان کوپه‌ بۆ خاتری خوا سووتاین له‌ گهرمان، هه‌چمان ناوی. گوتم : باشه‌ ههر جاجمه‌که‌ بینن به‌سه، دوا‌یی سۆیه‌که‌ کوژایه‌وه و هه‌تا به‌یانی میوان له‌سهرمان هه‌لچۆقیبون.

به‌ئێ فه‌قیری ئاوا‌یه، تووشی هه‌موو شتیکت ده‌کا، به‌قه‌ولی شاعیر :

آنچه شیران را کند رویه مزاج احتیاج است، احتیاج است، احتیاج

دایکی خوالینخۆشبووم بۆ‌ی گه‌پامه‌وه‌ گوتمی : سالیکیان ئیوه‌ منداڵ بوون، له‌گه‌ل خۆم ده‌م‌بردن بۆ دیدنه‌نی مائی بابم. له‌ نیوه‌ی رێ تووشمان له‌ ناغای ئاوه‌دانی که‌وت، گوتمی خوشکه‌ حه‌لیم چه‌ند نه‌فه‌رن؟ گوتم قوربان به‌ که‌ره‌که‌وه‌ حه‌وتین، که‌وام گوتم زۆر پینکه‌نی و گوتم ئافه‌رانم بۆ حازر جوابی و قسه‌ی خۆشت.

دیاره‌ نه‌وانه‌ هه‌موو روشتوون و نه‌ماون و له‌ شاری خامۆشان له‌ ناو نوین و بانی گل لێی خه‌وتوون. ئیمه‌ش ههر ده‌مرین، گرنگ نه‌وه‌یه‌ به‌ عیززه‌ته‌وه‌ بژین و به‌ عیززه‌ته‌وه‌ به‌مرین، وا نه‌مرین له‌ دوا‌ مردن تووک و نه‌فرینمان لێکه‌ن.

چنان زی که ذکرهت به تحسین کنند چو مردی نه بر گورت نفرین کنند

سعدی

.. به‌شی ٣٨ ..

ده‌لێن دنیا به‌ خه‌مان پینکنا‌یه، که‌وابوو ئینسان تا بۆ‌ی بکری له‌کار و باری ژياندا غه‌م و په‌ژاره‌ نه‌خوا، به‌لکوو به‌جیتی نه‌وه‌ مشوور له‌ کار و باری بخوا که‌ چۆن کار و باره‌کانی به‌چه‌پ‌خینی و بۆ ههر کاریک نه‌ساب و وه‌سیله‌ به‌کار بینن و له‌ باری خۆیه‌وه‌بۆ‌ی به‌چن. گوتمان ده‌رد و خه‌فه‌ت ده‌ردیک ده‌رمان نا‌که‌ن، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ سه‌ر ده‌رچوون مه‌شوه‌ره‌ت و راویژ بکه‌ بۆ ههر کاریکی گرنگ.

که‌وابوو کاکه‌ گیان ئه‌من بۆ تۆمه‌، وجوودی خۆت به‌ خه‌فه‌ت و خه‌م له‌به‌ین مه‌به‌ و خۆت تووشی خه‌مه‌ردان مه‌که‌ و دوژمنان به‌ خۆت خۆش و دوستان خه‌فه‌تبار مه‌که‌. ده‌لێن قسه‌ی خۆش له‌ به‌هه‌شته‌وه‌ هاتووه‌ و باوه‌شینن دلانه‌. بۆ نموونه‌ جارجار که‌ وه‌په‌زی رووی تیده‌کردم،

عوسمان پیرۆتی که دەستە برای ئازادی کۆپمە، دەیگوت فلانکەس خەمان مەخۆ، دۆنیا بە خەمان پێنکناپە، دەست بە جێ بە قسەکە ی وەرەزیم دەشکا وەک برینیک که زاخاوی دەکە ی ساریژ دەبی، وەک گۆل دەگەشامەو. جا تۆش برا بەپێزە کەم که وەرەز بووی، ئەم شیعراوە وەرەزینە و بیانکە بە باوەشینێ دلی خەمبارت :

عەزیزم خەم مەخۆ تا ماوی تاوئ	ژین بێ بەقاییە و دەروا بە تاوئ
بە خەم، خەم نەبی تا هە ی لە هەردان	بەرەو یار بێرۆ نەوہستی تاوئ
بە یارت بلێ : لە مە ی مەبدانی	بە پیالە ی بلوور بۆم مەبدانی
هەتا بینۆشەم بە یادی یاران	سەرخۆش و بینخەم دیمە مەبدانی
دەخیلە نەرەوا بە فیرۆ دەمت	بە وشە ی شیرین پاراوی دەمت
نەبی بە چەقل بۆ فەرد و کۆمەل	بە فیدای گەل بی، سامان و دەمت
چیای ئەدەبەت چیای مەرەوانە	سا بە چاوی کەم لە خۆت مەرەوانە
قەدرت دەزانن بە واتە مەردان	دیارە ئەمینیش هەر لەمەر وانە

.. بەشی ۳۹ ..

دەلێن جارێک رەسووی نادری تووشی لە هەورازیک کەوت، نەیدەزانی چۆن لەم هەورازە سەر کەوئ. گوئی سوتفە لەم کاتەدا مەلایەک هات، گوتم کارێکی وادەکەم ئەو مەلایە لە کۆلیم کات. گوتم : مەلایە حەیرانیکت بۆ دەلێم لەو هەورازە لە کۆلیم کە. گوئی : نا ئەمن حەیرانیکت بۆ دەلێم ئەتۆ لە کۆلیم کە. ئەمینیش لە دلی خۆمدا گوتم مەلایە حەیران نازانی، زوو لێی دەبرئ و نۆبە ی من دیتەو. بەلێ مەلایە هاتە کۆلم و دەستی پێکرد بە حەیران و هەر دەیگوت : لێ لێ، بە کورتی هەوراز تەواو بوو و مامۆستا هەر دەیگوت : لێ لێ. گوتم مەلایە هەوراز تەواو بوو، ئەو کەنگی نۆبە ی من دئ، گوئی قوڕت بە سەری ئیستا نەگەشتوومە لۆلۆ، ئەویش بەشی دوو هەورازان دەبی.

جارێک بەهار چوو بووین بۆ گەشت و سەیران، پۆلیک برادر دانیشتبوون، هەر ئەوەندەم دی رەحمان دلدار بەرەو ئیمە دەهات. قیافە ی گرتبوو یانی ئەمن هونەرماندەم و ئەو هیچ نازان، گوتم کورینە ئیستا رەحمان دلدار ی دەبەزینم، بە کورتی لە بەند و شیعرا ئم گرت، گوتم:

بەھار و گولزار شیفای نازاران جیلوہ گای ئالای بالای نازداران
 نیشان بۆ رووح، شادین لە بۆ دل مایە رزگارین بۆ نہوای بولبول
 گولزار بۆنی خوش دەدا بە شەمال شەمال دە یگنێری و دەیا مال بە مال
 بەرەبەیانان دەماخی یاران پەر دەبن لە بۆی خوشبۆی گولزاران
 بەھار بە جلوی گولزاری رەنگین دەرازیستەوہ بە لالە و نہ سیرین
 دەبن بە بەھشت سارا و دەروودەشت یارانیش دەبن بە حۆری بەھەشت
 خولاسە رەحمان دلدارم بەزاندا، کەوابوو ھەر شتیک بۆ روژی خۆی بە کار دیت و فریات
 دەکەوی.

بە کابرایەکیان گوت : ئەتۆ چ پتووستیت بە زۆرنا زانینە، گوتی ییزانم باشترە با ئەگەر
 چوو مە نیو لۆتیان نەلین زۆرنا لیدان نازانی و خۆم بەسەردا ھەلکیشن.

.. بەشی ۴۰ ..

شەویکیان لە نیوہ شەودا خیزانم دەستیکرد بە ئالەنالا و گریان. گوتی : ئەمەین ھەستە یاسینم
 لەسەر بخوینتە دەمرم. ھەروەھا وەسیەتی کرد گوتی لە قەبرستانی شینخە سوورم بنیژن. گوتم
 ئافرەت کۆرە مالم لە گای نەینی، گوتی تازە کارم تەواوە. بە یانی لە نەپەوگۆرە و بەزم و ھەلای
 وی وەخەبەر ھاتم، خێرا ھەستام و چوو مە دەری تەماشام کرد ئەوا بەزمی بە کابرایەک گرتووە
 کە بارە داری بۆ ھینابووین. دەیگوت کەمت دار لیناون، ئەمنیش گوتم ئەری ئافرەت نەتۆ
 شەوی نەتگوت دەمرم، ئیستا ئەم بەزمە چییە بەو کابرا فەقیرەت گرتووە.

جاریک ناسکەکی کچم کە منداڵ دەبن لە گەڤ کچی جیرانە کە مان دەمەتە فەیان لی پەیدا
 دەبن. کچی جیرانە کە مان دەلی : ئیمە ماشینمان ھەیە و ئیوہ نیتانە. ناسکەش دەلی : جا ئیوہ
 قۆرازە شکاوێکتان ھەیە بەلام ئیمە مانگایەکی بەلەکی گەورەمان ھەیە، ھۆرە ھۆرە کە دەگاتە
 گەردە سوور. چارەنووس ئەو کچە جیرانەمان کە ناوی گەلاوێژە، بوو بە خیزانی مەھدی کۆرم.
 جاریکیان ھادی کۆرم درەنگ ھاتووە، نان خورابوو، سفرە چیشتاوی و بیلەزەت بوو،
 ھادی قەلس بوو گوتی : ئەو گەند و گەلاشە چییە لەسەر سفرە کە یە، نازادی کۆرم گوتی کاک
 ھادی ناپرەحەت مەبە راستە دەلین :

تانخوری گند و بو ھەرگز نسگیری رنگ و رو

دیاره وا باشه ئینسان له خواردندا بۆزووت و تهبیعت کشمیشی نهی، چونکه نهگەر نان و چای به قیز و بیزهوه خوارد تووشی نهخوشی دهی. سالی ۱۳۵۰ی ههتاوی باوکم زنی بۆ هینام، کاتیک که بووک هات، نهمن له مزگهوت خهریکی مواتلهعه بووم. بووک له سوینی شارمان دهگری و دهلی : دهی زاوا به پيلمهوه بیت و شتیکم له قههلبکات. هاتن به دوومدا گوتیان نهری نهوه تۆ له کوینی، نهوه بووکمان بۆ هیناوی له سوینی شارمانی گرتوه، به زۆر وهینش خزیاندام، «پور نهدهتری به زۆریان دهتراند»، بهههر حال چووم گوتم نهوه ههموو دهشتی کهلویم له قههلبکردی، نهوجا بووکمانی شکاند.

.. بهشی ۴۱ ..

مهولانای رۆمی بۆمان دهگیرتهوه دهلی رۆژیک مهلایهک و سهیدییک و سۆفیهک بهسهر یهکهوه دهچن بۆ نیو باخیک، سوتفه باخهوان لهوی نابن. مهلا و سهید و سۆفی بێ پرس و پا دهست دهکەن به میوه خواردن. زۆری بێ ناچی باخهوان دیتهوه که تهماشا دهکات نهو سینه که خزیان به پهپولهی خوا دهزانن به بێ نیجازه هاتونه نیو باخ و دهستیان کردوه به میوه خواردن. دهلی : واباشه تهنییان بکهه نهمن نهوان سێ نهفهرن و نهمن یهک؛ واباشه لیکیان بکهه نهوجار یهک یهک پێیان دهویرم، خولاسه چۆ لایان و سلّوی لیکردن و بهخیراتیکی گهرم و گورپی لیکردن. دواپی رووی له سۆفی کرد و گوتی مام سۆفی ههرچهند به کاری تۆش ناشن بهلام زهحمهت نهی لهجیاتی من بچۆ له مالی راخهریک بینه ههتا لهسهری دانیشین. سۆفی وههیکهوت، باخهوان رووی له ماموستا و سهید کرد و گوتی : ماموستا نهتۆ جینشینی پینغهبهرانی؛ جینی ریز و حورمهتی؛ ههروهها سهیدیش نهولادی رهسووله و جینی ریز و قهدهره بهلام نهو سۆفی جهامیل و نهزانه چ کارهیه؟ وهللا نهگهر نیجازهتان لهسهر بێ دهچم تهنینی دهکهه. گوتیان : فهرموو؛ باخهوان کهوته سهر سهید و گوتی مام سۆفی راوهسته. سۆفی راوهستا و باخهوان پێی گوت وهره بزانم شیخ عهبدولقادی گیلانی یان شاهی نهقشبهندی به تۆیان گوت که دزی حهلاله. گوتی : وهللا کهس گوتی کهوايه ئیستا عیلاجت دهکهه، وهریگهپایه به پینمهزان زۆر چاکی کوتا. گوتی برۆ جاریکی که نهتینمهوه؛ نهوجا هاتهوه بۆکن مهلا و سهیدان گوتی : ئاغا سهید له جیاتی من بچۆ له مالی نان و پیتخزیک بینه، نهمن له خزمهت ماموستادا دهیم؛ سهید گوتی : باشه. که ریکهوت باخهوان رووی کرده مهلا و پێی

گوت: مامۇستا ئەتۇ داعى دىن و پىنشەۋاي خەلكى، قەدر و رىزىت لەسەر چاۋانە و دەبىن بە كۆلى مېۋەت بۇ بېنىم بەلام سەيىد چ كارەيە خۇي نىۋ ناۋەتە ئەۋلادى رەسۋول و كۆلىكى شال لە خۇ بەستۈرە، ۋەللا ئەگەر ئىجازەت لەسەربى دەچم دەستىكى دەگەيەنمى؟ گوتى: فرمۇو. باخەۋان خىرا كەۋتە سەر سەيىد و گوتى سەيىد راۋەستە. سەيىد راۋەستا؛ باخەۋان پىنى گوت ئەرى بزانم كىن بە تۆى گوت دزى خەلالە؟ پىنغەمبەر بە تۆى گوت يان خەزەرتى عەلى؟ گوتى: ۋەللا كەس. باخەۋان ۋەرىگەپايە بە كوتكان شل و پلى كوتا، گوتى: پىرۇ؛ جارىكىتەر بە بى ئىجازە نەيەۋە نىۋ باخى. سەيىد گوتى: تۆبە. ئەۋجا باخەۋان ھاتەۋە لای مەلا گوتى: مەلا پىنم بلئى ئاخۇ ئىمامى شافىعى بە تۆى گوت دزى خەلالە؟ لە چ كىيىكى شەرعىدا ھەيە كە دزى خەلالە؟ مەلا گوتى: باخەۋان ھەق بە تۆبە، ئەۋە شانى مەن و دارى تۇ، باخەۋان دوو پىنمەپەي شكاندن واتە لە سەيىد و سۇفى پتر لىندان خوارد.

دىارە ئەگەر ئەۋانە بە قسەي باخەۋان پىشتى يەكترىان بەرنەدايە و لەگەل يەكتر. بوۋنايە باخەۋان نەيدەتۋانى ئەۋانە لىك بكا و يەك يەك داركارىان بكا، ھەرۋەھا مەلا و سەيىد و سۇفى دەبى ئوسۋەي خەسەنە و سەرمەشق بىن بۇ جامىعە و خەلک لە ئاكار و رەفتارىان نامۇزگارى ۋەرىگەر، بەداخەۋە زۆر كەس بە نىۋى دىن و لە پەنا دىن ئەنۋاعى فرت و فېل و عەۋام فرىۋى دەكەن، بە قەۋلى مەلا غەفور:

گەلى كەس لە ژىر رىش و عەباۋە خەرىكى فېل و كەلەك و داۋە

.. بەشى ۴۲ ..

دەلېن مەلەيەك دەچىتە لای كورتاندرۈيك. مەلا دەست لە كارى كورتاندرۈكە ۋەر دەدا و دەلى: دەى ئاۋا پۈۋشى تىھائى و ئاۋا تەقەلى لىدە. كورتاندرۈش دەلى: مەلا قسەي لە كارى پياۋاندا مەكە، ئەۋە كورتاندرۈنە و فېش و فال، مەلەيتى نىيە و قىل و قال. بە راستى وايە و ھەركەس لە كارى خۇيدا ۋەستايە.

دەلېن كاپرايەك ئاقتاۋەكەي كۈۋن بو، كە دەچۈۋ بۇ ئاۋدەست لە پىشەۋە دەستى بە ئاۋ دەگەباند ئەۋجا قەزاي حاجەتى دەکرد.

ده‌لین کابرایه‌ک که ده‌ستی به‌ئو ده‌گه‌یاند ئه‌و دوو‌عایه‌ی ده‌خویند: «اللَّهُمَّ ارْحِنِي رَائِحَةَ الْجَنَّةِ»، کابرایه‌ک گویی لیبوو گوتی خاله‌ ئه‌و دوو‌عایه‌ دو‌عای کونی خواری نییه، به‌لک‌وو دو‌عای کونی لووته.

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه هه‌ر شتی‌ک له‌ جینی خۆیدا نه‌بی غه‌له‌ته‌. ده‌لین جاری‌ک ئاغایه‌کی زۆر به‌‌پرز به‌ دوو‌کانداری‌کی گوت: مام حاجی خوا بازارتدا، گوتی: بۆ خوت مامی، ئاغا گوتی راست ده‌که‌ی مام بۆ تۆ نابێ بۆ مام جه‌لال ده‌بی. دیاره‌ زۆر که‌س له‌ پیاو و له‌ ژن به‌ مام و پوور قه‌لسن، یه‌عنی به‌ پیربوون رازی نیه‌. سه‌عدی ده‌لی: رۆژنیک چاوم به‌ پیرنژنیک که‌وت سه‌ر و پرچی ره‌ش کردبووه‌، گوتم دایه‌ پیری ئه‌وه‌ سه‌ره‌که‌شت به‌ دڤ و ده‌رمانان ره‌ش کرده‌وه‌، ئه‌دی چ له‌ پشته‌ کومه‌که‌ت ده‌که‌ی؟ که‌وابی ئینسان واباشه‌ به‌ پوور و مام و خال قه‌لس نه‌بی، پیریش بۆ خۆی ده‌ورانی‌که‌ له‌ زیان، چ له‌وه‌ خوشت‌ر مرۆف ته‌مه‌ن درێژ و پیری ناخ‌ر خیر بی، که‌وابوو ده‌ورانی پیری به‌ چاکی و باشی جینی شانازییه‌، هه‌ر چه‌ند مرۆف که‌ پیر بوو غه‌ریب ده‌بی و یادی ده‌ورانی گه‌نجی ده‌کاته‌وه‌، هه‌روه‌ک شاعیر له‌و باره‌وه‌ ده‌لی:

جوتیاریکی پیر له‌ ده‌شت ده‌یالان ده‌یگوت ناخ‌ پیری جوانیت کرد تالان
تزو‌ی ده‌وه‌شان‌د، ده‌یلاوان‌ده‌وه‌ بۆ کاتی لاوی و ته‌وانای سالان

ده‌لین له‌ باسکردنی ئه‌شخاس و ئه‌حزاب و گرو و ده‌سته‌جاتدا ده‌بی ریعایه‌تی ئه‌ده‌ب و عیقه‌تی که‌لام بک‌ریت.

به‌داخه‌وه‌ هیندیک که‌س هه‌ن که‌ نیوی که‌سینک یان گرووه‌ینک دیتن و وشه‌ی ناحه‌ز و جینیو به‌کار دیتن که‌ ئه‌وه‌ له‌ گه‌ل ئه‌خلاق و ئه‌ده‌ب نایه‌ته‌وه‌.

.. به‌شی ۴۳ ..

ده‌لین پیرنژنیک ده‌بی له‌ دێیه‌ک هه‌مه‌کاره‌ ده‌بی؛ واته‌ مامانی و نیوک‌هینانه‌وه‌ و چه‌ند کاریکی که‌ش بۆ خه‌لکی ئاوابی ده‌کات و قه‌ت بیتکار نابێ، رۆژنیکیان ده‌لی وا دیاره‌ نه‌م‌رۆ بیکارم، ده‌ست ده‌کا به‌ مه‌شکه‌ ژاندن.

چەند خۆشە شپلە و گەرمی مەشکەرەش

باوەشینەکی شەمال و بیاڕەش

چەند سارد و سۆلە دۆی مەشکە نیری

بە لەنجە و لارە دەیزینێ بیری

بەلێ لەناکاو بانگیان کرد هۆی پوورە فاتێ، وەرە فلان ژن بە منداڵیەوێ، پوورە فات قەلس بوو گوتی هەر رۆژە لە مالێک بانگم دەکەن، ئەدی کەنگێ لە مەشکۆلەکی خۆم بژینم. برادەرێک گوتی فلانکەس فلان نەقلی وەنوسە و فلان نەقلی مەنوسەو، ئەمنیش گوتم با نەقلێکت بۆ وەگیرم. دەلێن کابرایەک چوو بۆ لای خالکووینک؛ گوتی : رەسمی شیرێکم لە پشتی بۆ وەکشە. خالکووب بە دەرزێوێ تێراچوو، کابرا زۆری هیشا، گوتی : ئەوێ کوێ شیرەکەیه؟ گوتی : گوێنی؛ گوتی : با گوێی نەبن. گوتی باشە؛ ئەوجا تێراچوو، کابرا زۆری هیشا. گوتی : وەستا ئەوێ کوێ شیرەکەیه؟ گوتی : کلکیەتی؛ گوتی : با کلکیشی نەبن. خولاسە بەو چەشنە هەر گوتی با ئەویش نەبن، خالکووب قەلس بوو؛ دەرزێوێ فەردا و گوتی : شیرێک بێ گوێی نەبن، فلانی نەبن بۆ چی دەبی؟ با هەر نەبن. دیارە ئەگەر نووسەریش بە ئارەزووی خەلک شت وەنوسێ هیچی بۆ نامینتەوێ و دەم لە پووش دەبن.

.. بەشی ۴۴ ..

دەلێن جارێک شیر چاوی بە پشیلێک کەوت، پێی گوت تۆ لە نژادی ئیمەیی بەلام بۆ وا لەڕ و چکۆلەیی؟ گوتی جانەوێرێک هەن پێیان دەلێن ئێنسان، هێندەیان زولم و ستم لیکردووم هەتا ئاوام لێ بەسەر هاتووێ. شیر گوتی : قبول ناکەم، لە کوێن هەتا تۆلەیی تۆیان لێوێکەم. پشیلە وێ پێش کەوت، لە رینگا تووشی فیل و حوشتر بوون گوتی ناکا ئەوانە ئێنسان بن، گوتی نا ئەوانەش بە دەست ئێنسانەوێ زەلیلن. لە دوایدا گەشتێ لێرەوارێک، کابرایەک لەوێ داری دەکردنەوێ، پشیلە گوتی ئەی شیر، ئەوێ ئێنسان. شیر بە کابرای گوت ئەوێ بۆ چەند سالا زولم لە پشیلە دەکەن، مەگەر نازانن ئەوانە لە نژادی ئیمەن و ئیمەش پاشای جانەوێرانین، زولم لە کەس قبول ناکەین. شیر لێی راسا و گوراندی، کابرا گوتی ئەی شیر ئاوا نابن دەبی ئەمنیش بچم ئەسلەحەیی خۆم بینم، شیر گوتی باشە، بۆ بیهێنە، کابرا گوتی ئاخەر تا دیمەوێ دەروێ

دەبن وەتەستەم، شیر گوتی باشە لیت ییمەنەتم. کابرا شیرێ بە گوریس و قایەسان بە قەدە داریکەو توند بەستەو و فرزە ی لێ بێ، ئەو جار بە بیوران و بە تەڕکان دەستی کرد بە کوتان و لێدانی. شیر بە پشیلە ی گوت ئەرێ زۆرم ماو بە قەت تۆم لێیتەو؟ پشیلەش دە یگوت قورب بەسەری ئیستا لە کویتە. مەبەستی شیر ئەو بوو ئەگەر بە قەت پشیلە کە ی لێیتەو ئەدەست کابرا رزگاری دەبن. دیارە بە پنی سروشت، ئینسان لە هەموو گیانلە بەرێک زڕینگترە، خۆ ئەگەر ئەم کابرایە زڕینگێ خۆی فریای ئەکەو تبا یە بە یەقین شیرە کە بە هیلاکی دەبرد، ئەگەر شیرە کەش مەغرور نەبوا یە دەتوانی ئەو کابرایە غافلگیر کا و دایهێتی و هەلاهلای کات.

لەم نەقلەدا بۆمان دەرکەوت کە زڕینگێ و چالاکی لە هیز و شان و بازوو باشتەر، بە قەولی سەعدی: «روز میدان اسب لاغریان بکار آید نه گاو پرواری.»

.. بەشی ۴۵ ..

جاریک بە سەفەر چوو مەگە هواره. شەوی لە مائی ناشنایەکی میوان بووم، بە بۆنە ی مەوە کابرای خانەخوێ سەید تەیموری شاعیری دەعوەت کرد کە خەلکی وێ بوو. زۆر شاعیریکی بەرز و بەرێز بوو. جەماعەتێکی زۆرمان لە دەور بوون. شەو نشینیەکی زۆر خۆشمان هەبوو. لە گەل سەید تەیمور کردمان بە شەوی شیر: ئەمن بە لەهجە ی سۆرانی و ئەویش بە لەهجە ی کەلھوپی، جەماعەتیش بە گەشە و نەشە بیوونە گوێژپایەل. دیارە دونیای شیر و شاعیری زۆر خۆشە، چونکە شیر ئاویتە ی سۆز و خەیاڵ و هەلقولێ ی دلە و هەتوانی زامی دەروونە.

دەلێن لە بیژوی کابرایەکی زۆر نەقلباز هەبوو دەگێژتەو دەلی: جاریک چوو مە دنیە کە تەماشام کرد مەولوودیان هەبوو، مەلاشیان نەبوو. منیش پێچینکی سپیم لەسەر بوو کە وە ژوور کەوتم گوتیان ئەو شوکر مەلاشمان بۆ هات و مەولوودیە کەمان بۆ دەخوینیتەو. بەلێ خۆ منیش هیچم نەدەزانی، بۆم دەست پێکردن بە قلی و بلی کە تەماشام کرد لەسەربان کۆر و کالان کردیان بە شایی و هەلپەڕین. دەلی مەولوودیە کەم بە جیهیشت چوو مە سەربانی لەوی بوومە چاهوش و دەستم کرد بە گۆرانی گوتن.

∴ بەشی ۴۶ ∴

سالیکیان لە گرویس منداڵ بووین، لە گەڵ چەند منداڵێکی ئاوابی لە قەراغ دئی گالته مان دەکردن. تەماشامانکرد پیریژنیک بە نیوی فاتمه فەقن لە بیژوێرا هاتبوو. باریکی کیتەلە و گۆزەلە پیبوون. ئەو فەقیرە هیواش هیواش کەرەکە ی لێدەخوێ هەتا کیتەلە و گۆزەکانی لێنەشکێن، ئێمەش بە نەگبەتی لە بن بەردیکی گەرە خۆمان شار دەو، کە گەیشته راست ئێمە لە پەر دەره پەین و بە دەنگی بەرز گوتمان «پەپ». گویندريژه کە دەرپەری و هەلات، تەواوی کیتەلە و گۆزەلە ی پیریژن ورد و هاڤ بوون. پیریژن دەستی بە تووک و دوو عایان لیمانکرد و بۆمان هات، ئێمەش هەلاتین، بە راستی کارە کەمان کاریکی زۆر خەراپ و نەگبەتی بوو. داوا دەکەم لە منداڵان خۆ لە نەگبەتی بیاریژن، عاقل و بە تەریبەت بن، بۆ ئەوێ کاتیک کە گەرە بوون و ویژدانیان ناپەحەت نەبی وەکوو ئێمە.

کابرایەک هەتا تووشم دەبوو دەیگوت ئەرئ فلانکەس دەولە مەندی خۆشە؟ جاریک نا و دەجار نا! رۆژیک لە پیش ئەو هەتا ئەو قسە بکا گوتم ئەمڕۆ من پرسیاریکم لە تۆ هەیه، گوتی دە. گوتم ئەرئ گوو خواردن خۆشە، خوات حەسینیتهو ئیستا و ئیستاش نە یگوت ئەرئ دەولە مەندی خۆشە.

ئەگەر ئەو کابرایە هێندە ی ئەو پرسیارە بیجییه ی نە کردبایە تووشی ئەو قسە ی نە دەبوو. دەلێن کتیب وەک میوانداری وایە. بۆ میسال میوانداری شاییه. هەرپەمە ی خەلک دەبن دەعوەت بکە ی. لە گەڵ ئیوا دادەنیشی کە ئەو بە تۆ قەلەس و تۆش بەوی قەلسی. میوانداریەکی دیشمان هەیه کە تاییه تی و دۆستانه یه. دەچی ئەو کەسانه ی کە بابەتن دەعوەتیان دەکە ی، واتە کێنیش هەر بەو شیوه دوو جۆرن. کتینییک بۆ هەرپەمە ی خەلک دەبن و بابەتە و دەیکرن و دەیخویننەو، وەکوو ئەم پەر تووکە، بەشە کە ی تریش بۆ دەستەیه کی تاییه تی دەبن، وەک دیاری بۆ هۆگرانی قورئان کە ئەو عەینی واقعیه تە.

لە عومرمدا جاریک لە گەڵ کابرایەکی پیر تووشی شەڤ بووم. ئەو تەورداسی پیبوو ئەمنیش بیور. لیکراساین، ئەمن لەوی دەترسام و ئەویش لەمن، کابرا توژیک راوہستا و فکری کردەو، گوتی ئەمن پیر و ئەو جوان، ئەمن تەورداسم پنیه و ئەو تەور. گوتی : کاکە ئەمن شەڤ ناکەم، گوتم مالت ئاوابی منیش شەڤ ناکەم.

دیاره ئینسان تا بۆی بکری خۆی تووشی شەر نهکا، بهرهممی شەر هەر شەر.

ماری دیمی باشتره ئامان له ئینسانی بهشەر

گەر بهشەر ئاوا بهشەر بێ، تف له ملووتی بهشەر

بو ئهوهلین جار که رادوی له گرویس پهیدا بوو شهوانه تهواوی مندالی ئاواپی لهو ماله کۆ ده‌بۆینه‌وه. کاتیک کابرای خاوه‌ن رادوی (ناسراو به که‌ریمی ئه‌حمه‌دی)، رادویکه‌ی بۆ هه‌لده‌کردین له‌ خۆشیان ده‌بوو به‌ چه‌پله‌ریزان، کابرایه‌کی پیریش جار جار به‌لینی بۆ رادویکه ده‌گوت و سه‌ری بۆ راده‌وه‌شاند. ئه‌وه‌ سالی ۱۳۳۲ی هه‌تاوی بوو.

به‌لێ کاکه‌گیان ده‌ورانی مندالی ئیمه‌ خه‌لک فه‌قیر بوو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌مڕۆ هه‌ن، ئه‌وده‌م هه‌یچان نه‌بوون؟ به‌ کورتی ئه‌مڕۆ دونیا به‌هه‌شته‌ له‌چاو ئه‌و زه‌مانه‌ی. دیاره‌ رۆژ به‌ رۆژ دنیا خۆشتر ده‌بێ. ده‌لێن کابرایه‌کی پیرگوتووویه‌تی بریا نه‌نکم ئیستا له‌سه‌ر گویلکان گالته‌ی بکهدایه‌....

:: به‌شی ۴۷ ::

ده‌لێن کابرایه‌کی کورد میوانی کابرایه‌کی توورک ده‌بێ. شه‌وی کورده‌ زوو خه‌وی هات، تورکه‌ گوتی: «یه‌تره‌لی» واته‌ خه‌وت دێ؟ کورده‌ گوتی یه‌تره‌لی ده‌لیم یه‌تره‌لی بزانی یه‌تره‌لی چیه‌. تورکه‌ گوتی یه‌تره‌لی؟ کورده‌ گوتی یه‌تره‌لی خه‌یرا جینی بۆ راخست و کورده‌ له‌سه‌ر پستی لێی راکشاو گوتی ئۆخه‌ی «یه‌تره‌لی» چه‌نده‌ خۆشه‌، ئه‌گەر ده‌مزانێ هه‌ر ئیواری ده‌مگوت «یه‌تره‌لی».

واباشه‌ ئینسان که‌ میوانی بوو، زوو خولقی خه‌وی بکات، ئیدی وا نه‌بێ زه‌نگیانانی پێ بووه‌نی.

ده‌لێن کابرایه‌کی کورد چوو سه‌ر دووکانی تورکیک، ده‌یه‌ویست زه‌رده‌چینه‌ی بکری، گوتی زه‌رده‌چه‌پۆلیت هه‌یه‌؟ تورکه‌ قه‌ئس بوو گوتی جینۆان ده‌ده‌ی چه‌پۆلی بۆ خۆتی. به‌لێ ئینسان که‌ زمانان نه‌زانی تووشی ئه‌و به‌زمانه‌ش ده‌بێ. که‌وابوو گه‌نجه‌کان چاو له‌ ئیمه‌ مه‌که‌ن، خۆتان فیری چه‌ند زمانیک بکه‌ن و گۆی خۆتان له‌ مه‌یدان به‌رنه‌وه‌. جاریک له‌ تاران له‌گه‌ل براده‌ریک ده‌گه‌راین، تووشمان له‌ مه‌یدانی «حوڕ» که‌وت، کابرا گوتی ئه‌وه

مه‌یدانی «خره» نه‌و بۆره‌ی که له‌سه‌ر حینه‌ک بوو به‌نوخته‌ی زانیوو. نه‌وه‌یه ده‌لین : قول و قول
لینک ناکاته‌وه یا ده‌لین : هه‌رئ له‌هه‌رئ ناکاته‌وه.

٬٬ به‌شی ٤٨ ٬٬

ده‌لین کابرایه‌کی مه‌ردار له‌سه‌ر دارینک ده‌بن، گێژه‌لووکه‌یه‌کی توندی لئ هه‌لده‌کات،
خه‌ریک ده‌بن به‌روه‌بن ده‌لئ خواجه‌ی نه‌م گێژه‌لووکه‌م له‌کۆل وه‌که‌ی هه‌موو خوری نه‌م سال
ده‌ده‌م به‌فه‌قیر و هه‌زاران. گێژه‌لووکه‌که‌ هه‌واش ده‌بیته‌وه، دیته‌ خوار له‌سه‌ر قه‌دی داره‌که
دوو‌باره‌ گێژه‌لووکه‌ی لئ هه‌لده‌کاته‌وه. ده‌لئ : خواجه‌ی نه‌م جاره‌ش گێژه‌لووکه‌م له‌کۆل وه‌که‌ی
که‌شکی نه‌مسال ده‌ده‌م به‌فه‌قیر و هه‌زاران. نه‌م جاره‌ش خه‌لاسی بوو، که‌ هاته‌ خوار فکری
کرده‌وه که‌شک و خوری نه‌مساله‌ی زۆر ده‌کات، په‌شیمان بۆوه و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت :
که‌شکی چی و په‌شمی چی.

دیاره‌ ئینسان که‌شتیکی له‌خۆ گرت نابێ په‌شیمان وه‌بن، نه‌مه‌ کارینکی پیاوانه‌ نییه‌ چونکه‌
به‌ده‌قوله‌ی زۆر عه‌یب و عاره‌. ده‌لین به‌رهاویشتی پیاوان وه‌عه‌ده‌ به‌ درۆ ده‌رچونه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌
شاعیر گوتویه‌تی :

دو سوراخ است در ترکیب انسان که‌می‌آید صدا از هر دو بیرون
خلاف قول خود کردی تویی شک صدا از کاف و از واواست و از نون

ده‌لین کابرایه‌ک له‌ناو چۆمدا که‌وته‌ ناو گێژاویکه‌وه‌ خه‌ریک بوو به‌ختنکی، گوتی خواجه‌
که‌رتیکم ژن و مندال هه‌ن، رزگارم که‌ له‌م کل و گێژانه‌. کابرا به‌سه‌لامه‌ت په‌ریه‌وه، گوتی خواجه‌
خۆ ئینسا ژینشم نه‌هیناوه‌.

ده‌بن بلیین که‌سینک نه‌هلی فرت و فیل بئ روژنیک ده‌که‌وێته‌ گیر و هه‌ر به‌ داو و ته‌له‌ی
فرت و فیلان له‌به‌ین ده‌چن، عاره‌ب ده‌لئ : «الْحَاوِی لَّا یَنْجُو مِنَ الْحِیَاتِ» واته‌ مارگر له‌ده‌ست
مار رزگاری نابێ و روژنیک هه‌ر پێویه‌ ده‌دات. ده‌لین خودا دیرگیره‌ به‌لام سه‌ختگیره‌. هه‌روه‌ها
ده‌لین : که‌سینک چالئ بۆ خه‌لک هه‌لکه‌نئ بۆ خۆی تیده‌که‌وئ یان ده‌لین : پیاو هه‌ر سینگی
ناخوا سینگی‌ش ده‌کوئ، که‌وابوو خۆش به‌حالی نه‌و که‌سه‌نه‌ که‌ راست و بئ فرت و فیلان
له‌گه‌ل خوا و خه‌لک.

.. بەشی ۴۹ ..

کابرایەک دەیگوت ئینسان شیتی دنیا بێ باشتەرە نەک شیتی قیامەت.
 پیاوچاکیک دەلێ : ئەتو دنیا بێ بەلام مەهینلە دنیا نوتو بگری، بۆ ئەتو دەتوانی دنیا
 بەردەوی بەلام دنیا ئەتو بەرنادات.

(دنیا وەکوو تاو و بە تاوی تێدەپەری دەخیلە نەکە ی بە تاوی خۆ نەفرۆشی)

زیان می کەند مردی تفسیر دان کە علم و ادب میفرۆشد بە نان
 سەدی

جاریکیان دەرویشیکی سیگاری هاتە دووکان لەبەر بۆ خەڵتە ی دلم پر بوو، خوا خوام بوو
 بپروائە دەری. گوتی : ئەری فلانکەس سێزدەبەدەر شەرعییە یا نا، گوتم دەرویش بێ شەرعی
 زۆرن بۆ هەر لە سێزدەبەدەر دەپرسی؟ گوتی وەک چی؟ گوتم بۆ نازانی ئەو سیگارە کێشانە ی
 تۆ بێ شەرعییە و ئەزبێت و نازاری خەلکی تێدایە، پرۆ سیگارە کەت تەرک کە و ئەوجا لە بێ
 شەرعی بوون یا نەبوونی سێزدەبەدەر پرسە. بۆیە دەلێن : کابرایەک حوسینی کوشتبوو دەیگوت
 دەبێ گووکیچ نوێژی پێو بێ، مانگا قوونی درابوو بە لەمەیان تێداخنی، گارانی ناوایان رادا بە
 زۆری تازە دەپرسی لە مانگا بۆری، کابرا گاسنی لە چاوی خۆیدا نەدەدی، پووشکە ی لە چاوی
 خەلکدا دەدی. بە هەر حال کاری خەراپ و تاوان زۆرن بەلام ئەوانە ی کە ئەزبێت و نازاری
 خەلکیان تێدایە خەراپترن وەک سیگارکێشان.

.. بەشی ۵۰ ..

دەلێن مەلایەک حەدیسی دەخوێندەو : گوتی هەر کەس دەتمەنی بکا بە خێر خوا سەد
 تمەنی دەداتەو. کابرایەک کە ئەو ی گوی لێدەبێ دەلێ : مەعامە لەو بەشتەر نابێ، دەتمەنی
 هەبوو چوو دای بە فەقیریەک. دوا ی ئەو هەر چاوە پوان بوو داخوا کەنگی سەد تمەنی بۆ
 دینیتەو. رۆژنیک دەچن بۆ سەحرا، لەبێ دارنیک دادەنیشن لەنەکاو عەرەبیکی سەیر وەک شیتان

به‌ره و کابرا دیت. کابرا له ترسانی خیرا ده‌چینه سهر داره‌که و خوی مات ده‌کا، عه‌په‌به چاوی لینابن و له‌بن داره‌که داده‌نیش، خورجینیکی پینه‌بئی لیکی ده‌داته‌وه و تۆپه‌له قوربکی لئ ده‌ردینی و سنی هه‌یکه‌لانی لئ دروست ده‌کا و به‌ره‌دیف دایان ده‌نی. روو له هه‌یکه‌لی ئه‌وو‌هل ده‌کا و ده‌لئی ئه‌ی ئاده‌م خوا له به‌هه‌شتدا ئه‌و هه‌موو ناز و نيعمه‌ته‌ی دابه‌ی و له هه‌موو نيعمه‌تیکی نازادی کردی ته‌نیا له داری گه‌نم نه‌بئی، بۆ ئه‌وت خوارد وله نازی به‌هه‌شت خۆت بئ به‌ش کرد و وه‌ده‌ریان نای؟ وه‌للاهی ده‌بئی شمشیریکت له‌گه‌ردنی ده‌م. رووی له هه‌یکه‌لی دووهم کرد و گوتی: ئه‌ی شه‌یتان ئه‌ی تۆ بۆ به‌قه‌سی خوات نه‌کرد و سو‌جده‌ت نه‌برد و خۆت له ره‌حمه‌تی خوا به‌ری کرد، وه‌للا تۆش ده‌بئی بکوژینی و له‌گه‌ردن بدرینی. ئه‌وجا نۆبه‌ی هه‌یکه‌لی سینه‌م هات، گوتی: ئه‌ی خوا به‌ئه‌تۆش وادیاره هه‌ر له به‌هانه‌ بووی، له ئاده‌م و شه‌یتان وه‌للاهی شمشیریکت له‌گه‌ردنی تۆش ده‌ده‌م. کابرای سهردار هاواری کرد گوتی کۆپه مه‌یکۆژه سه‌ت ته‌مه‌نی منی له‌سه‌ره! کابرای عه‌په‌ب له ترسان هه‌لات و خورجین و مورجینی به‌جینه‌نیشن. کابرا هاته‌ خواری، ته‌ماشای خورجینه‌که‌ی کرد سه‌د ته‌مه‌نی تیندا بوو که‌ گه‌راپه‌وه توشی مه‌لا بوو گوتی مه‌لا حه‌دیه‌سه‌که‌ت دروست بوو به‌لام که‌ فریا خۆم نه‌که‌و ته‌مایه‌ خه‌ریک بوو خوا‌ی بکوژن و سه‌د ته‌مه‌نی منیش به‌هوتی.

ده‌لێن که‌ خوا‌ی دای هیلێک به‌سه، گۆیا ده‌لێن کابرایه‌ک جووتی ده‌کرد له‌خه‌ته جووتیکدا به‌سه‌ر چه‌ند کووپه‌ خه‌زه‌نه‌دا ده‌که‌وینت.

ده‌لێن هه‌لۆ ته‌مه‌نی که‌مه و زوو پیر ده‌بئی به‌لام قه‌له‌په‌شه ته‌مه‌نی زۆره، گۆیا چل سالی هه‌ر باپه و هه‌زار سالی ته‌مه‌نه. هه‌لۆ ده‌چینه لای قه‌ل و ده‌لئی ئیوه به‌چی ئاوا ته‌مه‌ن درێژن. پینم خۆشه ئیمه‌ش ئاوا ته‌مه‌ن درێژ بین. قه‌ل ده‌لئی ئه‌گه‌ر پیت خۆشه وه‌ک من ته‌مه‌ن درێژی، چوار مه‌رجت بۆ داده‌نیم. هه‌لۆ گوتی: فه‌رموو. قالو گوتی: یه‌ک، به‌جینی ئه‌وه‌ی که‌ له‌جینی به‌رز و بلند هه‌لنیشی ده‌بئی له‌خه‌ر و دۆلندا له‌سه‌ر گه‌نده‌له‌ داران هه‌لنیشی. دوو، ده‌بئی به‌جینی ئه‌وه‌ی که‌ گوشتی تازه و خاوین بخۆی ده‌بئی گوشتی مندار و لاکه‌تۆپیوان بخۆی. سنی، ده‌بئی به‌جینی ئه‌وه‌ی که‌ ناوی سارد و زولال له‌کوێستانان وه‌خۆی ده‌بئی ناوی گه‌رم و بۆگه‌نی زیراب و فازیلوان وه‌خۆی. چوار، ده‌بئی به‌جینی ئه‌وه‌ی که‌ له‌هۆبه و هه‌واران بۆن و به‌رامی گول و گولزاران هه‌لمزی، ده‌بئی بۆنی په‌ین و پال و چه‌قل و چالان هه‌لمزی. جا که‌ ئاوا به‌کی ئه‌وه ته‌مه‌نت درێژ ده‌بئی. هه‌لۆ هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکپشا و گوتی: ئه‌ی قه‌لی رووپه‌ش بۆ ئه‌تۆ به‌هۆی ئه‌و شته‌ پیسانه‌وه ئاوا ته‌مه‌ن درێژی؟ ده‌پۆ، ئه‌و ژیانه‌ بئ عیززه‌ت و بئ شه‌په‌فانه هه‌ر بۆخۆت بئ. ئه‌من ژیانه‌ که‌مه‌که‌ی خۆم به‌هه‌زاران ژیان و ژیاواری وه‌ک تۆ ئاده‌م که‌ به‌شه‌په‌فه‌وه ده‌ژیم.

نوهی گوت و دای له شقهی بال بهره و کونستان و هوبه و هوار و چیا بهرزه کان. دیاره هم نه‌قله پر له پند و ناموزگاریه.

:: به‌شی ۵۱ ::

ده‌لین جاریک له ماشینیکا کورپنکی گهنجی تیندا ده‌بی که سهر و پرچینکی سهر و درپژوی ده‌بی و کراسینکی سوور و شهلوارینکی زور تنگی له‌بهر ده‌بی، له‌گمل نه‌وش هه‌نیه و نارایشی کردبو. کابرایک پنی ده‌لی: کیژولی زه‌حمه‌ت نه‌بی توزیک برؤ به‌لاوه. قه‌لس ده‌بی و ده‌لی بز سووکایه‌تی به‌من ده‌که‌ی، وه‌للا ریش سبی نه‌بویه له‌دمم ده‌دای. کابرا ده‌لی نه‌ری خه‌لکینه نه‌مه له‌ژن ده‌چی یان له‌پیاو، هه‌موو یک ده‌نگ ده‌لین وه‌للا نه‌مه قه‌ت له‌پیاو ناچی، نیمه‌ش ههر به‌کچمان زانیوه.

به‌داخه‌وه نه‌مړؤ بازیک له‌جه‌وانه‌کان لاسای لاهه‌کیان ده‌که‌نه‌وه و لیاسی ره‌سهن و جوانی کورده‌واریان وه‌لاناوه.

جاریک له‌شارینک بووم ههر پنیان ده‌گوتم: خه‌لیفه، منیش گوتم بز پیم ده‌لین خه‌لیفه؟ گوتیان له‌م شاره‌دا ههرکه‌س لیاسی کوردی له‌بهر بن پنی ده‌لین خه‌لیفه. گوتم به‌داخه‌وه، نه‌وه به‌هه‌ل‌داجون، نه‌مه لیاسی خه‌لیفان نییه و لیاسی کون و ره‌سهنی باب و بایرانمانه. ده‌لین جاریک شینخی جامی له‌سه‌حرایک ده‌که‌ویته فکری خه‌ل‌می هم بوونه‌وره و هم شیعره له‌بهر خویه‌وه ده‌لی:

بسکی در جانی فگار و چشم بیدارم تویی هر که بیدار می‌شود از دور پندارم تویی
پیاوینکی بی‌پروا که گویی لیده‌بی، ده‌یه‌وئی جامی به‌سه‌هوو به‌ری. پنی ده‌لی نه‌گهر نیستا
که‌ریک په‌یدا بیی پنداری چیه؟ گوتی: پندارم توی.

جاریک که عاشورپا ده‌بی کابرایک به‌زور دینن بز نیو عه‌لقه‌ی شین و شه‌پزر و ده‌لین ده‌بی توش له‌خوت ده‌ی، نه‌ویش له‌بهر خویه‌وه ده‌لی:

نه از دل است، نه از جان از کتک است حسین جان

دیاره ههر کاریک که به‌زور به‌که‌سیک بکری به‌کار نایه‌ت، نه‌وه‌یه ده‌لین: که‌چه‌ل به‌زور له‌داری هه‌لناروانی.

مریشک بز خوی خول وه‌سهر خوی نه‌کا، به‌هه‌موو عالم ناتوانن خولی وه‌سهر که‌ن.

دەلێن ئاغاھەک بە زۆر نوێژی بە کابرایەک دەکرد، کابرا دەلێ : نیه تەمە دەکەم ئەو نوێژە
فەرزە بۆ ئاغا.
کەوابوو ئێنسان ھەر کاریک بکا دەبێ بە مەیل و رەغبەتی خۆی بێ نەک بە زۆرە ملی.

.. بەشی ۵۲ ..

مەلایەک دەیگوت دوو سالان لە دیپەک مەلا بووم کە کتیییم لێک دەکردەووە ھەدیسیان
بۆوھ خوینم کابرایەکی زۆریلیان ھەبوو دەیگوت : مامۆستا جارێ شەکرێ خۆت لەزاری
دابی... بە کورتی ئەو دوو سالانە لەبەر کابرای زۆریلی نۆبە ھەدیسم نەھات.
جارێک لە سلێمانی لەگەڵ میرزا رەحمانی برام لە مالتیک دەعوەت بووین. مامە شوانە
گەلاش کە شاعیریکی زۆر بەرزە، لەوێبوو. کاک رەحمان دەستی کرد بە قسان. نۆبە قسەی کەسی
نەدەدا، وەکوو بۆلبول دەیخویند. ئەمەن لە دلی خۆمدا زۆرم بەزەیی بە خۆم داھات کە کاک
رەحمان ھێندە زاناہ. کە لیبۆوھ مامە شوانە گوتی کاک رەحمان سەد ئەوھەندەش زانا بێ، بە
قورئانی لیم خویندووە بەقەت حاجی مەلام خۆشناویی. کەوا یگوت، ئەمەن ھەلبراموھ.
کەوابوو ئێنسان نابێ خۆی بێ ھیچ بێ، بەلکو دەبێ خۆی بەکەم نەزانی و لە باری ماددی و
مەعنەویوھ ئەگەر بەش و باریش کەمبێ، رازی بێ.

دەلێن ئیمامی ھەنەفی بە مندالێکی گوت : رۆلە ئاگات لەخۆ بێ نەکەوی، مندالە گوتی :
بەڕێزم ئەمەن بشکەوم قەی ئاگات، ئەتو ئاگات لەخۆ بێ نەکەوی چۆن پێشەوای خەلکیکی.

سەعدی دەلێ : پیاوچاکێک میوانی مالتی پاشا دەبێ، شەوێ کە دەچیتەوھ بۆ مالت بە
خیزانەکە دەلێ : ئانم بۆ یێنە برسیمە. مندالەکە ی پێی دەلێ : بۆ مەگەر ئەتو میوانی پاشا
نەبووی؟ گوتی رۆلە کەم نانخوارد ھەتا پاشا بلێ پیاوی چاکە، مندالەکە ی پێیگوت کە وایە
نوێژە کەشت قەزا بکەوھ چونکە ئەویش بەریایی و لەبەر پاشا بوو.

جارێک قسەم بۆ پۆلیک مندال دەکرد، مندالەکان قاقا پێم پێدەکەنین، یەکیک لە مندالەکان
گوتی : خالە بۆ تۆ جوان نییە قسە بۆ مندالان بکە ی.

جارێک خیزانم دۆلمە ی «بەلەچەکان» ی لێنا بوون. مەھدی کوپم کە مندال بوو گوتی دایە
ئەوھ چیشتی گۆرەویانت لێناوھ. کابرایە کمان میوان بوو گوتی : ھە ی بە بابەوھت دەبەر مرم،
بەخوا چاکت ھەلێنا.

.. بەشی ۵۳ ..

جاریک لە گەل برادەریکی زۆربەلی دەچووم بۆ تاران. کە سواربووین دەستی کرد بە قسان، هەتا توانیم «بەلی»م بۆ گوت. دوایی خەوم لیکەوت، کاتیک کە وەخەبەر هاتم تەماشام کرد گەشتووینە کەرەج و کابراش هەر قسان دەکا.

دیارە زۆر بلەیی قەباحەتە، دەلێن زۆربەلی پیاوی نەزان وەکوو تەنەکت بۆ بوکتی وایە؛ چونکە هیچ ناوەرۆک و دەقیکیان نییە، بەس ژانەسەر نەین هیچت پێ نامینێ؛ بەلام ئینسانی زانا هەرچی قسان زۆر بکا هیشتا هەر کەمە چونکە هەمووی دەرس و نامۆزگارییە. زانایەک دەلێ کە لە مەجلیسی هەرەمەیی خەلک دانیشتی یێدەنگی باشتەرە لە قسە کردن، چونکە دەبیته کای بەر با و تۆزی هەوا و هۆی ژانەسەری خۆت، بەلام کاتیک کە چەند نەفەریکی تایبەتی و گوێزپەل لە دەورەت کۆ بوونەوه. ئەوه ئەو کاتە قسە کردن باشتەرە لە یێدەنگی، بە قەولی سەعدی :

مجال سخن تا نبینی ز پیش به بیهوده گفتن میر قدر خویش

دەلێن جاریک لوقمانی حەکیم نامۆزگاری کوپەکی دەکرد دەیگوت : رۆلە گیان خواي گەرە دلان بە هۆی عیلم و زانیاریەوه زیندوو دەکاتەوه هەرۆک چۆن زەوی بە هۆی بارانەوه زەنویر و زیندوو دەکاتەوه.

زانایەک دەلی : نۆشت لە گەل نۆشت جوان و بە کەلکن :

۱-سیاسەت لە گەل عەدالەت

۲-عیززەت لە گەل وێژدان

۳-پوول لە گەل کار

۴-ناوبانگ لە گەل نەرزش و کەرەمەت

۵-تیجارەت لە گەل ئەخلاق و ئەدەب

۶-عیلم لە گەل ئینسانیت و عەمەل

۷-عییادەت لە گەل فیداکاری

۸-ماددی لە گەل مەعنەوی

۹-قودرەت لە گەل دادوەری

بیگومان لەنیو ئەوانەدا عیلم و زانیاری لە سەرروی هەمووی ئەوانەیه، چونکە عیلم هەزێ
 رزگاری و سەرەستی و سەرکەوتن و پێشکەوتنی فەرد و کۆمەڵە :

زانست چرایە و چرای رزگاری هەر گەلی نەبیی کراوە کاری
 ئەو چرایە هەرگیز ناکۆژیتەو بێ ئەو هیچ گەلی نابوژیتەو

دەلێن کابرایەک بە لای کەشاورزیکدا رۆیی، تەماشای کرد ئەوا خەریکی بزارکردنی
 چەقل و چال و دڤک و گیاکەلە ی ناو بیستانە تا دێبەر و بیستانەکی خاوی بێ. گۆتم : خۆزگە
 جەماوەریش ناوا لە ئینسانی بەد و بێ ئەخلاق و شەڕانی بزار بکرایە هەتا جامیعیەکی پاک و
 خاوی و هیندی و هێمن بەدی هاتبایە و کۆمەڵگا بە گشتی وەک یەک بێمالە و چەند خوشک
 و برابەر بە سەریکەو بە خوشی و تەبایی و برادەری و بەرابەری بیانگوزەراندایە. بەلام
 بەداخەو زۆریک لە زانایان و دڵسوزان و بەشەرۆستان بەو ئاواتەو چوونە ژێر خاک، هەر
 وەکوو مەلای کۆیی لەو بارەو دەلێ :

ئەوێ زانایە ناو جەرگی پەلاسه ئەوێ نادانە نازانی چ باسه
 هەتا دەمرم لە بۆ کوردان دەنالتم عیلاجیان چۆن بکەم هاوار بە مالتم

.. بەشی ۵۴ ..

مەولانای روومی دەگێڕیتەو دەلێ : جاریک سی نەفەر کە یەکیان جوولەکە و یەکیان
 مەسیحی و یەکیان موسلمان دەبن لە گەل یەک دەبن بە هاوێڕ. شەویک لە مالتیک میوان دەبن،
 ریکەوت هەلوائان دەبن، جوولەکە و مەسیحیەکە دەلێن هەلواکە هەلده گرین بۆ بەیانی نیستا
 تیرین. موسلمانە دەلێ کاکە بەشی دەکەین، ئەمن برسیمە بەشی خۆم نیستا دەخۆم. دەلێن
 نەخیر هەر هەلده گرین بۆ بەیانی. کابرای موسلمان دەلێ بۆ ئەوێ نەلێن رەفقیکی ناموافیقی
 باشە با قسە ی ئێو بێ و هەلده گرین بۆ بەیانی و بە برسیایەتی سەردەنیتەو. بەیانی کە لە خەو
 هەلدهستن جوولەکە و مەسیحیەکە دەلێن : وەر ن با خەونی ئەمشۆ بۆ یەکتر وەگیرین. خەونی
 هەرکەس خۆشتر بوو بەشە هەلوائی ئەوانە ی تریش بخوا، جوولەکە دەس پێدەکا دەلێ : ئەمن
 ئەمشۆ چوومە سەر کێوی توور، بە خزمەت حەزرتی مووسا گەیشتم، زیارەتم کرد و دوای
 بەخیری بۆ کردم. گوتیان بەهەبە بەخوا خەونە کەت خۆشە، مەسیحیەکەش دەستی پێکرد گوتی
 ئەمشۆ منیش چوومە خزمەت حەزرتی عیسا، تا بەیانی لەخزمەتیدا لە ئاسمانەکان سووڕاينەو

و شتی زۆر عەجیب و غەریب چاوپێکەوت. گوتیان بەهەبە لەو خەونە خۆشە! موسلمانەش گوتی منیش ئەوشو لە خزمەت حەزەرەتی محەممەددا بووم و زیارەتم کرد، گوتی رۆڵە ئەوە جوولە لە لەسەر کتیی توور لە خزمەت موسا داوە و مەسیحیەکەش لە ئاسمانان لە خزمەت عیسا داوە، ئەتۆش هەر لە جێوە ئەو هەلواوە بخۆ و دەنگی مەکە. گوتیان ناکا هەلواوە کەت خواردبێ؟! گوتی: بەلێ خواردوومە، دەکرێ بە قسەی پیغەمبەرە کەم نەکەم؟! گوتیان تۆ لە ئیمە زڕینگەر بووی ئەو بەزەمە هەمووی لەبەر هەلواکە بوو.

لەم نەقلەدا بۆمان دەردەکەوی کە ئێنسان دەبێ فریوی کەلەک و داوی فیلبازان نەخوا و زڕینگ و وریا بێ. من بەش بە حالی خۆم کە وتوومە داو و تەلە فیلبازان، جارێک کابرایەک هاوە دوکان و گوتی «گیا سالمە»ی دەکڕم. گوتم: وەڵا نازانم گیا سالمە چییە؟! ئەویش دەستی لە گیرفان نا و لوتچیکی سەلکە گیا دەرھێنا و گوتی ئەمە گیا سالمە، ئەگەر ئێت هەلکەوت بۆم بکەر، کیلوی سی هەزار تەمەنت دەدەم. گوتم: باشە با نمونە کەم لەلا بێ. کابرا رۆی، زۆری بێ نەچوو بوو یەکیتر هات گوتی خالە گیا سەلمی ناکرێ، گوتم با، بەچەندی؟ گوتی بیست و پێنج هەزار تەمەن. خێرا وەزەم کرد، بیست کیلو بوو، نەغد پارە کەم داوە، خۆشی خۆشی کیلوی پێنج هەزار تەمەن خێری دەکات. نمونەم هەلگرت و چوومە لای دوو کانداریک کە کار و مەعامەلە ی گیا سالمە دەکرد. گوتم: گیا سالمە دەکری؟ گوتی بەلێ، تەماشای نمونە کە ی کرد و گوتی خۆ ئەوە گیا سالمە نییە، گوتم چۆن؟! گوتی چۆن و مۆنی ناوی، ئەوە کولایان لەسەر ناوی تەزویرە. ئەوجا زانییم کە ئەو دوانە پێکەووە هاوکار و ساختەچی بوون. لە زەرەدە کەش ناخۆشتر ئەوە بوو برادەرەن شوخیان پێدەکردم و دەیانگوت: فلانکەس گیا سالمە ی ناکرێ بەلام دوا ی سالیکی بە گرتەم دان و تۆلە ی خۆم لێکردنەووە و بۆ هەموو عالەم تەمبێن کردن، بە قەولی شاعیر دەلێ:

چو بەد کردی مشوایمن از آفات کە واجب شد طبیعت را مکافات
دەلێن دەعبای زڕینگ بە دندوو ک پێوە دەبێ.

.. بەشی ٥٥ ..

دەلێن دوو نەفەر چوونە لای مەلا بۆ شەرع کردن. یەکیان گای بۆ مەلا برد، یەکیشیان تەنە کە رۆنی بۆ بردبوو. کاتیک مەلا شەرعی کردن، شەرعە کە ی وەلای کابرای گا دا. کابرای

تەنەكە رۇنى گوتى وانابى، دەبىن مەلای ئاگادار كەمەو، گوتى : مامۇستا شاقەلەكەت چەورە، مەلاش گوتى گا پىي لىناو.

دىارە يەكجاریش ھەر وانەبوو بەلام دەلین ھەرچى نەبوو نەیانگوتوو، مەلای بىنچارە لە ھىچ زەمانىكدا ژيانیان دابىن نەبوو، ئەو مەلایەش لەبەر فەقیریان تووشى ئەم بەزمانە بوو. دەلین موفتى زەھاوى رۇژىك زۆر نارەحەت دەبى، فەقەتكانى لىي دەپرسن قورىان ئەمرو بۇ وانارەحەتى، ئەویش دەلنى لە برسان، بە شىعر دەلنى :

«جَعَلْتُ قَوْلِي شَرْحًا لِحَالِي فَاحْذَرِ اللّامَ تَقَهَّمْ سَوَالِي»

دەلین رۇژىك موفتى زەھاوى لە مەجلىسى داوود پاشا دەبى، پىكەو ھەنىشك وەسەر سەرىن دەدەن، پاشا دەست دەكا بە غەببەتى كوردان. دەلنى موفتى فەرقى كەر و كورد چىيە؟! موفتىش دەلنى ئەو سەرىنەيە. پاشا بە خۆدا دەشكىتەو، نازانى كە موفتى كوردە و وەك خۆى لىنەھاتەو.

دەلین جارنىك موفتى تەماشای كرد كابرایەكى عەپەب گویدرژىكى لە پىشەوہە دەلنى :

«إِلَى أَيْنَ يَا أَبَا الْحَمَارِ؟! عَظَمَيْش لَهْ جەوابدا دەلنى : «إِلَى السُّوقِ يَا وَلَدِي» واتە بۇ كوئى دەچى باوكى كەرى، دەلنى : دەلنى دەچم بۇ بازاری ئەى كۆرم. موفتى دەلنى بۆم دەرکەوت كە ئىنسان نابى شۇخیان لەگەل ھەموو كەس بكات چونكە مروفتى وا ھەيە شۇخى ھەلگەر نىيە و جەوابىكى زۆر رەقت دەداتەو، ديارە «اب» لە زمانى عەپەبیدا بە خاوەنىش ھاتوو.

:: بەشى ۵۶ ::

دەلین كابرایەكى ئاشەوان تەماشای كرد كەللە سەرىك بە جۆگەى ناوى ئاش دادەھات، دەيگوت خوايە خراپترم بەسەر نەھىنى، ئاشەوان گوتى بۇ لەوہش خراپتر ھەيە؟ لە ناکاو كەللەسەر كەوتە بەر پەرى ئاش و ورد و ھار بوو و ھەر پرىنچكەى چوو بۇ لایەك، ئاشەوان گوتى لەوہش خراپتر ئەو بوو.

كەوابوو ئىنسان كاتىك بەلایەكى بەسەرھات نابى بلنى : دەبى لەوہش گەورەتر ھەبى، نابى دونیا لەخۆى وەتەنگ بىنى بەلكو دەبى رووحى بەھىز بى و ئاومىد نەبى، دەلین تەنگانان بەرىنيان كورتە. ھەروەھا دەلین زىندان قەبرى زىندانە، كەوابوو دونیا لە خۆتان مەكەن بە زىندان و مەبى بە رەفقى دىوہزەمەى خەمان.

سەعدی دەلێ: جارێک لە کەللەسەریکیان پرسی تۆ لە دنیا چکارە بووی؟! بە زمانی حال
 گوئی من یەکیەک لە گەرەپاشایانی ئێران بووم، هیز و سەرۆهتێکی زۆرم هەبوو لە گەڵ ئەوێش
 هەول و تەقەلام دەدا بۆ ئەوێ زۆرتر وەدەس بینم، لەشکر و هیزێکی زۆرم سازکرد کە بچم
 ولاتی «کرمان» بگرم بەلام نەگەیشتم «کرمان» بگرم، مردم و لەناو گۆردا کرمان سەریان خواردم.
 طمع کردە بودم کە کرمان خورم کە ناگە بخوردن کرمان سرم
 برو اندرونی بە دست آر پاک شکم پر نخواهد شد الا به خاک

هەرۆهە سەعدی دەگێڕیتەو: میوانی کابرایەکی دەوڵەمەند بووم کە زۆر بە تەمەن بوو.
 گوتم ئایا لە دەوڵەمەندیدا تەواو تیز و تەسەل بووی؟! گوئی سەعدی مەعامەلەیهکی بچووکم
 ماوه، ئەوی دەکم و دادەنیشم، ئەویش ئەوێ: پارچە یەمەن دەبم بۆ عێراق، کالای عێراق
 دینم بۆ ئێران و کالای ئێران دەبم بۆ هیندوستان و ... خولاسە لێکیهالاند، ئەوێ ئەو دەیگوت
 لانیکم بیست سالی دەویست، گوتم: «چشم جهاندار را یا قناعت پر کند یا خاک گور»، واتە
 ئێنسان دنیا لە قەدەر خۆی و لە قەدەر حال و پێویست لە باوەش بگڕێ. دەلێن مāl بۆ ژێنە نەک
 ژین بۆ مāl. دەلێن قەناعەت گەنجیکە کە قەت تەواو نابێ بەلام قەناعەت نەک بەو مەعنایه
 کە ئێنسان هیچ ناکا و تەمبەل و تەوێزەل دانیشی، بەلکو دەبێ هەول و تێکۆشان هەبێ بۆ ژایانی
 خۆشتر و باشتر. هەرۆهە ئەو ئەو کەسێ سەرۆهت و قودرەت هەیه بە مāl و دەسەلات
 خزمەت بە خۆت و گەل و نیشتمان بکە پێوچان و نەسەرۆتن هەتا لە دوا مردنت خەلک دروود
 و سلاوت بۆ بتێرن و ببی بە چاولیکەری بۆ وەچەیی داهااتوو.

.. بەشی ۵۷ ..

لە کوردەواریدا عەدەت و ابوو لە کۆنەوێ گەنجهکان لە پێشەوێ سلاویان لە پێران دەکرد؛
 بەلام ئێستا بە داخەوێ جەوانەکان سلاو و پێش پیرەکان ناخەن، ناچار دەبێ پیرەکان لە
 ئەوێ ئەو سلاو لە جەوانەکان بکەن. زۆرجار بۆ تاقیکردنەوێ سلاو لە گەنجهکان نەدەکردووە؛
 گوتروم داخوا سلاو لێدەکەن کەچی بە داخەوێ سلاویان نەکردووە یان ئیوا هەیه دەلێ دەبێ
 هەر خەلک سلاوی لەمن بکەن. بەلێ، سلاوکردن زۆر کاریکی باشە و خۆشەویستن زیاد
 دەکات.

واباشه نینسان ریعایه‌تی گه‌وره و بچووک‌ی بکا و خۆی بپاریزی له گالته پتکردن به خه‌لک، ئیحتی‌رام بۆ به سال‌اچووان عاده‌تیک‌ی جوان و په‌سه‌ندی کورده‌وارییه به‌لام به‌داخه‌وه ئیستا زۆر که‌م بووه و گه‌وره و بچووک‌ی نه‌ماوه، وه‌ک کابرا به شو‌خی گو‌تی : برا به‌خوا له‌م زه‌مانه‌دا گه‌وره و بچووک نه‌ماوه مه‌گه‌ر له‌ نه‌عل و قونه‌ره‌دا نه‌بی !!!

به‌ راستی هه‌ر که‌س کاریک‌ی لێده‌وه‌شیت‌ه‌وه، کابرای پیر ده‌بی نه‌ده‌ب و وێقاری زیاتر بی و له‌ کاری خه‌راپ دووره‌په‌ریزی زیاتر بکات، نه‌وه‌یه که ده‌لین : «عشق پیری گر بجنبد سر به‌ رسوایی زند.»

هه‌روه‌ها زۆر کار هه‌ن له‌ شانی گه‌نجان و له‌ وان جواتر ده‌وه‌شیت‌ه‌وه. ده‌لین له‌ قه‌زالیان پرسی بۆ به‌ دوو سه‌ر ده‌پۆی، گو‌تی جه‌وانان هه‌موو شتیکیان لێ جوانه. دیاره‌ کاری خه‌راپ و ناحه‌ز له‌ نینسانی گه‌نجیش هه‌ر ناحه‌زه‌ به‌لام له‌ پیران ناحه‌ز‌تره. به‌ هیوای به‌دیها‌نی کۆمه‌لگه‌ی رازاوه به‌ نه‌خلاق‌ی جوان و په‌سه‌ند.

.. به‌شی ٥٨ ..

ده‌لین له‌ گوندیک کوریک‌ی نه‌گه‌ت و زیانه‌خرو‌ی لێده‌بی که‌ نیوی «سوور حرووس» ده‌بی، شه‌وانه ده‌چته‌ گیان مالان. خه‌لکی ناوایی شکوا له‌ بابی ده‌کن، نه‌وجا بابی به‌ ناچار شه‌وانه ده‌یه‌ستیت‌ه‌وه. شه‌ویک حرووس به‌ره‌له‌دا ده‌بی، بابه‌که‌ی ده‌چته‌ سه‌ریان و به‌ ده‌نگیک‌ی بلند هاوار ده‌کا : خه‌لکینه هه‌ر که‌س ناگاداری خۆی بێ سوور حرووس به‌ره‌له‌دا بووه. بینگومان نه‌و کۆره‌ نه‌گه‌ر به‌ مندالی ته‌رییه‌ت کرابایه‌ ناوا نه‌گه‌ت و سه‌ره‌پۆ نه‌ده‌بوو، نه‌وه‌یه که ده‌لین : «خووی شیرێ هه‌تا پیری» یا ده‌لین : شوو که‌ به‌ ته‌پ‌ی دانه‌ی به‌ وشکی دانا‌یت.

ده‌لین جاریک کوریک‌یان له‌ سه‌ر دزی گرت‌بوو به‌ چه‌ند سال زیندانیان مه‌حکووم کرد. کۆره گو‌تی پێش نه‌وه‌ی بچم بۆ زیندان مۆله‌تم ده‌ن هه‌تا بچم زمانی دایکم ماچ که‌م. چو لای دایکی، گو‌تی دایه‌ گیان زمانت ده‌ریینه هه‌تا ماچی که‌م. دایکی زمانی ده‌ره‌ینا و کۆره‌ زمانی بری، گو‌تیان نه‌وه بۆ واتکرد، گو‌تی نه‌وه‌ل جار که‌ دزیم کرد هیلکیک‌م دزی دایکم هانیدام بۆ دزی گه‌وره‌تر، نه‌گه‌ر نه‌وکات لێم توو‌په‌ بوا‌یه هه‌ر نه‌و کاته ده‌ستم له‌ دزی هه‌له‌گرت. له‌م

نەقلەدا بۆمان دەردەكەوئى كە دەبى چاودىرى مندالەكانمان بكەين بۆ ئەوئى فىرى خو و خەدى خراب نەبن، ئەينا بۆخۆمان بەرپرسى كارە خراپەكانيان دەبين.

دەلەين كابرايەك بە سواری چوو بۆ مالىك، خاوەن مال گوتى فەرموو، كابرا خيرا دابەزى و گوتى : ئەسپەكەم لە كوئى وەبەستم، گوتى بە زمانمەو، ئەگەر بە زمان نەمگوتبايە دابەزە توش دانەدەبەزى.

ئىنسان ھەرچى تووشى دەبن لە چاك و لە خراب بە ھۆى زمانىيەو تووشى دەبن، دەلەين سەلامەتى ئىنسان بە زىندانى كردنى زمانەوہ.

دەلەين كابرايەك بە نەفەرىكى گوت بچۆ باشتەين شتم بۆ يەنە. كابرا چوو زمانى بۆ ھىنا، گوتى ئەوجار بچۆ خراپترين شتم بۆ يەنە، دووبارە زمانى بۆ ھىنا، گوتى ئەو ھەنى چى؟! گوتى ئەگەر زمان بە باشى بگەرئى باشتەين شتە بەلام ئەگەر بە خەراپى بگەرئى ئەو خەراپترين شتە.

لە كوردەواری خۆماندا زمان دەكەنە پێناسە بۆ ئىنسانى چاك و خەراپ؛ دەلەين فلانكەس زمان شىرىنە يان فلانكەس زمان شرە.

ئەمىن بە فەيداي ئىنسانى چاكە لە داخى بەدەفە بەرۆكى چاكە

.. بەشى ۵۹ ..

دەلەين كابرايەك ميوانى شاعىرىك^۱ دەبن، چەند روژىك دەمىنەتەو، شاعىر لىئى وەرەز دەبن و ئەم شىعرانەى بۆ دادەئى :

مىوان ئەوئەل روژ زىر و ياقووتە	روژى دووھەمى ھەر زىرى رووتە
روژى سىيھەمى پۇلا و ناسنە	لە ستۆى خانەخوئى تۆقى گەردنە
جا مادام وابى ئەى كاكى مىوان	ھەر زىرى رووت بەو مەبە بە سندان

دەلەين جارېك لە مەجلىستىكدا كابرايەكى قسەخۆش دەئى : ھەر كەس لە ژنى خۆى دەترسى ھەستى. ھەموو ھەلدەستن نەفەرىك نەبن، دەئى ھەى ئافەرىن، واديارە تۆ زۆر ئازا و بۆيرى كە لە ژنى خۆت ناترسى، گوتى كۆرە ئەوئەندەى تىھەلداوم، لاقم دىشى ناتوانم ھەلستم. سەعدى دەئى عەقل بە دەست نەفسەو زەلىلە و پياو بە دەست ژنەو.

جاریک مەلا لە مزگەوت دەیگوت کۆپینە ئەگەر چوونەوه بۆ مال، سلاوی بکەن، کابرایەک دەچیتەوه مالتی، سلاو دەکا، پیتی دەلێ ئەو مەکرەت لە کۆئ هیناوەتەوه؟! کابرا دەلێ مالتی مەلا ی خەراپ بێ بۆ ئەزمی فیزی کردم.

کابرایەک دەچیتە لای دوکتۆری رەوانناس، دەلێ دوکتۆر دلم بە هیچ خۆش نابێ، دونیام لێ بۆتە زیندان، دوکتۆر دەلێ برۆ خۆت بکوژە. کابرا دەلێ وەللا نوسخە ی دەوای چاکت بۆ نووسیم. دوکتۆر دەلێ ئەگەر دلت بە هیچ خۆش نەبێ و دونیات لێ بووبی بە چەرمی چوینلەکە، مردن باشترە بۆ تۆ ئەگەر نابە قسە ی من کە و خەم و خەفەتان لە خۆت دوور کەوه و پەردە رەش لەسەر دلت لایە و رووحت بە جوانیەکانی دونیا رەوشەن کە و ئاسۆی هیوا و ئومیدت بەرز و بلند و رووناک کەوه و خەم بۆ داهاوتوو مەخۆ، بە قەولی سەعدی :

ندانە بە جز ذات پروردگار کە فردا چە بازی کند روزگار

:: بەشی ٤٠ ::

دەلێن کابرایەک چوو بۆ لای مۆنەججیمیک، گوتی : بۆم تەماشای کتیب کە داخوا ئەمن ئەجەلم بە چی دی؟ گوتی تۆ مار پیتەوه دەدا. کابرا گوتی : با بچم بۆ لای دوو نەفەری کەش بزانم ئەوانیش وادەلێن. چوو بۆ لای دووھەمی گوتی : تۆ لە ئاودا دەخنکی، چوو بۆ لای سێھەمی گوتی تۆ لە دار بەردەبیەوه. چوومە لای رەفیعەکەم گوتم دەزانێ ئەو ئەستێرە ناسانە لە هیچ نازان؟ چوومە کێ سێ نەفەریان، ھەر یەک بە جووریەک مردنی میان پێشینی کردووه. سوتفە کابرا دەچیتە ناو باخ. لەسەر دارێک بە خۆ نازانی مار پیتەوی دەدات و لە نیش و ئۆفی خۆی لە دارەکە بەردەبیەوه و دەکەویتە نیو حەوزیکەوه و دەخنکی، ھەر سێک حالەتەکە ی بەسەر دین.

من بۆخۆم ئەو حالەتەم دیوه، سالی ۱۳۸۱ ی ھەتاوی لە چەکوێ مینوبووسینک ھەلەدەدیرئ و دەچیتە ناو چۆم، چەند نەفەریک تێداچوون، ئەو رووداوەش سێ حالەتی ھەبوون : تەسادوف، ھەلەدیران، خنکان. بەجگە لە خوا بە یقین کەس نازانی لە کۆئ و چۆن دەمرئ. کاکە گیان خەم لە مردن مەخۆ، ئێنسان زوو یا درەنگ دەبێ ھەر بمرئ، گرنک ئەوێ بە چاک و پاک ی بژی و بە چاک ی بمرئ، دەلێن مەرگی بە عیززەت و کەرەمەت باشترە لە زیانی بەست و بە زیللەت، بە قەولی سوارە :

لای ھەلۆی بەرزەفەری بەرزەمژی چۆن بژی شەرتە ئەوێک چەندە بژی

سالی ۱۳۸۳ی هه‌تاوی چوومه سلیمانی. سەردانی زۆریک له شاعیران و نووسه‌رانم کرد. هه‌موریان له‌گه‌لم به‌لوتف و ماریفت بوون. ته‌نیا شیرکو بیکه‌س نه‌ی که زۆر سارد و س‌ر بوو. هه‌رچی ویستم رێی قسانی له‌گه‌ل وه‌که‌م بی‌فایده‌ بوو. نه‌وجا هه‌ستام و گوتم : به‌ دوعا. گوتمی : به‌خیرچی. دیاره‌ نه‌و که‌سانه‌ی که شاعیر و نووسه‌رن ده‌بی زیاتر له‌ خه‌لکی دیکه به‌ خولق و ماریفت بن. دیاره‌ له‌پوو دلسۆزی و گلێیه‌وه نه‌م نه‌قله‌م گیرایه‌وه.

:: به‌شی ٦١ ::

سالی ۱۳۴۷ی هه‌تاوی له‌ گوندی گرویس شه‌ویک له‌گه‌ل براده‌ریک به‌ به‌ر مالی ده‌سگیراندا ده‌ژیشتن. په‌نجه‌ره‌که‌یان له‌سه‌ر کۆلان هه‌لکه‌وتبوو. نه‌منیش به‌ ره‌فیه‌که‌م گوت به‌ په‌نجه‌ره‌که هه‌لده‌گه‌ریم داخوا ده‌سگیرانم دیاره‌، تۆش ئاگادار به‌ نه‌گه‌ر که‌سیک هات به‌ جزۆریک حالیم که. پنه‌ه‌لکه‌رام ته‌ماشام کرد یاره‌که‌م خه‌ریکی کولادروونه له‌ خوشیان ئاگام له‌ پاشه‌وه نه‌ما‌بوو و چوو‌بوومه‌ دونیای دل‌داری و له‌ به‌حری عیشق و نه‌ویندا غه‌رق ببووم.

عاشقی داماو خه‌وی حه‌رامه‌ خه‌وی بۆ چیه‌ یاری مه‌رامه‌
هه‌تا تۆش ده‌ردی عیشق نه‌چیژی به‌ هیچی ده‌گری و لێی گێژ و هیز

به‌هه‌ر حال ره‌فیه‌که‌م له‌ پاشه‌وه دوو س‌ن نه‌قوچکی تیکوتام. له‌ په‌نجه‌ره‌که خۆم فرێدا به‌ خوار، که ته‌ماشام کرد ژنیراکه‌م گه‌یشه‌ کتمان، نه‌منیش هه‌چم پنه‌ما، گوتم : السلام علیکم، گوتمی : علیک السلام، وادیاره‌ قه‌رزى خۆت وهرده‌گیره‌وه.

سالی ۱۳۶۰ی هه‌تاوی له‌ گوندیک له‌ مالیک میوان بووم، دواى نان و چا‌خواردن نووستم. سه‌عات دووی نیوه‌پۆ بوو هه‌ستام نه‌خباری بگرم، به‌ خۆم نه‌زانی چوومه‌ سه‌ر هورگی مندالیک، مندال له‌خۆ چوو بورایه‌وه و ده‌ستی کرد به‌ گریان و شین هه‌لکه‌را. منیش ده‌ملاوانده‌وه. له‌و نه‌سانه‌دا دایکی هات گوتمی نه‌ی خه‌جالت خۆم له‌ خه‌وی کردی. هه‌ر چۆنیک بوو منداله‌که‌ی ژیر کرده‌وه، به‌ختی من نه‌مرد و هیچی به‌سه‌ر نه‌هات، منیش نه‌مگوت نه‌قلیکی وام لێه‌سه‌ر هاتووه‌ تا کۆره‌که‌یان ته‌واو زل بوو، سه‌رتاپای لیاسم بۆ ک‌ری و چوومه‌ مالیان و له‌ به‌ره‌وه‌را نه‌قلم بۆ گێژانه‌وه، نه‌وانیش زۆریان پ‌ی سه‌یر و خۆش بوو. سوتفه‌ نه‌و کۆره‌ بوو به‌ شاعیر، منیش به‌ شۆخی پنه‌مه‌گوت نه‌وه نه‌من به‌ مندالی هاتوومه‌ سه‌ر هورگت بۆیه‌ بووی به‌ شاعیر.

سالىك له تەورېز چوومه لای چەند دوكتۆرىك؛ نەخۆشە كەمیان بۆ نەبىندراوه. شەو له مزلى زۆر نارەحەت بووم، برازايە كەم كە ميوانى ئەو بووم گوتى : مامە بۆ فالىكت بۆ نەگرمەوه، ئەمىش گوتم باشە، كە ديوانى حافظى ليككردەوه ئەم شىعرەم بە فال بۆ هاتبوو :
 دردم نهفته به ز طبيبان مدعى باشد كه از خزانه‌ی غييم دوا كنند
 كە سەرنجەم دايە زۆر مناسبى حالى مەن بوو، ھەروەھا بوو بە ھۆى تەقويەتى رووحىم،
 تازە نەچوومەوه بۆ لای دكتۆران بە كورتى چاك بوومەوه و دەردم لىبرا.
 ديارە نەخۆشى، زۆرى وەسوەسە و خەيالە وەختىك ئىنسان رووحى قەوى بوو زۆر فكر
 لە نەخۆشى و مردن ناكاتەوه و كەمترىش تووشى نەخۆشى دەبىت.

∴ بەشى ۶۲ ∴

دەلێن مەلایەك كە ھەدىسى دەخوێندەوه، عەدەتى وابوو چاوى دەنوقاندن، شەویك دەستىكرد بە ھەدىس خوێندەنەوه و زۆرى لىك كىشایەوه، وردە وردە خەلكەكە وەرەز بوون و دەستیان كرد بە ھەستان و رۆشتن. تەنیا مەجىئور مابوونەویش وەرەز بوو چوو لای مەلا و گوتى مامۆستا ھانى كلیلەكانى مزگەوتت وێدەم كە مەوعیزەكەت تەواو بوو دەرگاگە داخە.
 واباشە ئەو كەسەى كە دەیەوئ قسە بۆ خەلك بكا كەمپیت و پڕواتە قسە بكا، بە داخەوه ئەمڕۆ زۆریەى ئەو كەسانەى كە وتار بۆ خەلك دەخوێنیتەوه وەك مەوعیزەى مەلا زۆرى توول پێدەدەن.

دەلێن مەلایەك و جاھیلیك دەبن بە ھاوسەفەر، كابرای جاھیل بە مەلای دەلێ : قوربان ئەو شەیتان كۆلەم لێنادا و دەلێ خۆت بكۆژە. مەلا دەلێ بە قسەى مەكە، خۆت بە ھیلاك مەدە، جاھیل دەلێ ئەو بە لەعنەتم كرد. دووبارە دەلێ مامۆستا شەیتان دەلێ خەنجەرىكى لە ھورگی مەلای دە. دەلێ : بە لەعنەتى كە، خۆت تووشى قەتلى نەفس مەكە، تۆزىكى دى رۆشتن، كابرأ گوتى مامۆستا ئەو شەیتان دەلێ سەد ھەزار تەمەنى بدە بە مامۆستای، مەلا تۆزىك راوہستا و گوتى : وەللا ئىنسان جارجار بە قسەى شەیتانىش بكا باشە.

دەلێن لەو تە دۇنيا دروستكراوه، فرشتەىك لە ئاسمان دەھۆلێكى بە دەستەوہیە مەئموور كراوه ھەر كات مەلایەك نانیدا بە كەسىك دەھۆل بكوتى، لێى دەپرسن تا ئىستا دەھۆلەكەت كوتاوہ؟! دەلێ ناوہللا

دیاره ئەم نەقلە ھەر بۆ مەلایان ھەلبەستوو ھەینا زۆر کەس ھەن لە مەلایان کویرنانتەرن.
 دەلێن کابرایەکی میوانی کابرایەکی کویرنان دەبن، دەلێن فلانکەس جا بە منداڵە کەت بلێ بۆ
 نیوەرۆ زۆر زەحمەت نەکیشتن، ھەر فرۆوجیککی بە تەرە کەباب لێتین و دوو سێ دەوری برینجی
 لە گەل سازکەن بەسە، بە ناچار کابرا تووش دەکا نان و خوانیککی جوان ساز کات. ئەوێ بە دەلێن :
 پوور نەدەتێ بە زۆریان دەتێراند.

خوشکەزایەکی قەسەخۆشم ھەبە بە ناوی وەفا، دەلێن : ھەر کات میوانی مائیک دەبم کە
 دەچم بو سەر سفرە تەواو و کەمال پێ بە دلی خۆم نان دەخۆم و بیدلی خۆم ناکەم، چون
 میوانبوون دوو حالەتی ھەبە : یا ئەوێ بە کە کابرای خانەخوێ زۆر بە ھانتت خوشحالە یان
 ئەوێ کە پیت نەرەحەتە، منیش تازە چووم بۆ مائی، کە وایە زۆر دەخۆم بۆ ئەوێ زۆر
 خۆشحالێ کەم یان بۆ ئەوێ بە زۆر خواردنە کەم زۆرتر خەفەتی پێبەدم.

لە خاکی کوردەواریدا ئەوێ چازانە رووزەردە

بە سەر شۆپێ دەژێ چاوی لە دەستی مەرد و نامەردە

ئەوێ ھەقیژە جینی زیندانە یا ئەشکەوت و بن بەردە

بەشی کوردیککی زانا لەم ولاتە مەینەت و دەردە

ئەوێ نەتوێست بلێ : رەببێ بە دەردی کوردی زاناچی. «ھیمن»

بە داخەوێ ئەوانێ کە زانا تا لە نارادان، قەدریان نازانن، بە قەولی شاعیر :

پیاوی زانامان نایەتە بەر دل ھەتا ئەو رۆژێ دەچیتە بن گل

دیاره ئینسانی زانا و دلسۆز و شاعیر ھەرچی بە سەری دێ لە پیناو گەل و نیشتمانە، بە

قەولی شاعیر : کێ لە رێی خەلکا وەکوو شاعیر دەسووتی شەم نەبن.

ھەر وەھا مەلای کۆبی دەلێن :

ئەوێ زانایە ناو جەرگی پەلاسی ئەوێ نادانە نازانی چ پاسە

بەلام ھەر ئەوانە سەرکەوتوون و لەناو میژوودا بۆ ھەمیشە ناویان بە چاکی و پاکی ھەر

دەمینن، بە قەولی نامی :

مەرد ئەو کەسەبە بۆ نیشتمانی خۆی بکا بە قۆچ، قۆچی قوربانی

چونکە نیشتمان بێشکەبە بۆ گەل مایە ژیاوە بۆ گەل تا ئەجەل

.. بەشی ۶۳ ..

دەلین جارێک دوو کۆر که عەقیدەى کۆمۆنیستیان دەبن تووشیان لە مەلایەک دەکەوێ. یەکیان ریشى مەلا ماچ دەکا، کاتیک که لە مەلا دوور دەبنەوێ ئەوێ که پێدەکەنى و دەلنى ئەرى ئەتۆ بۆ ریشى مەلات ماچ کرد. ئەمە چ سەرپێکی تێدا بوو؟ خۆ تۆ لە دنیا دا رقت لە مەلا و دینی مەلایە. دەلنى : تۆ نازانى ئەو مەلایە چەند خەراپە، لە پەنا دین هەزاران گەندەکاری دەکا و خەزمەتێکی باشى بۆ ئێمە هەیە، روژى سەدان کەس لە ئۆمەتێ محەممەدى لە دین وەر دەگیرێ و ئیسلام عەبیدار دەکا بە قەولى شاعیر :

دلى عالم که خالى بى له عىرفان له ئەعمالا نەبى حوسنى نەمايان
به ريش و مێزەر و دەسماڵى رووسى وەکوو شەمە لەسەر قەبرى مەجووسى
دیاره ئىنسان پابەندى هەر دین و مەکتەبێک بێ، دەبى راست و دروست بى و خەیا نەت
بە قانون و بەرنامەى رێبازەکەى نەکات.

دەلین جارێک لۆتیکە لە مەلای پرسی ئەرى دۆنیای ئێوێ خۆشترە یا دۆنیای ئێمە؟! مەلا گوتى ئەتۆ دەزانى. کابرا گوتى : دۆنیای ئێمە گشتى هەر شادی و شادمانى و هەلپەڕینە و پێکەنینە بەلام دۆنیای ئێوێ هەمووی تەعزییە و ماتەم و شین و شەپۆرە.

.. بەشی ۶۴ ..

کابرایەک بۆی گیرامەوێ گوتى : شاگردى کەبابخانەیک بووم، روژێک کابرایەکی مەشرۆوبى شووشکێکی ئارەق هێنا گوتى بۆم لە یەخچال هاوێ تا سەینى، گوتى منیش شەو که ولات چۆل بوو شووشە ئارەقەکەم هەلپشت و پڕم کرد لە مێز، بەیانى کە هاتەوێ گوتى شووشە ئارەقەکەم بۆ بێنە، بۆم هێناو دەستیکرد بە خواردنەوێ، دواى تۆزێک گوتى فلانکەس ئەو شووشە ئارەقە وەک ئارەقى جاران ناچى، هەم سوێر بوو هەم پێشێ سەرخۆش نەبووم. دیارە کارى ئەم شاگردە باش نەبووێ چۆن قەدىمى گوتوویانە عیسا بە دینی خۆى و موسا بە دینی

خوږی، واته ناحه قی کردووه نه گهر ویستیتی بهم جزره پیش به کاری خه راپی کابرای نار هق خوږ بگری و ههروه ها خه یانه تی کردووه له نه مانه ټینکدا که به وی راسپیندر اېوو.

ده لټن جاریک کابرایه کی مه ست ده پاریه وه ده یگوت : چوڼ دهم و چاوی خوږ به میز پاک ده که موه، توښ تاوا له گوناها نم پاک وه که.

دیاره ټینسان که سه رخوښ بوو، زوړ شتی هه له و په له ی به زاریدا دیت، له گه ل نه وه ش به نده ناس خوا به. زوړ کهس به رواله ت په پووله ی به هه شتن به لام به قه ولی کوردی گورگن له پښتی مه ردان و هه رچی خه را په و فرت و فیل و مه ردووم نازاریه ده یکه ن و خوښیان به باشتړین ده زانن، نه وانه مهستی خوږینی خه لکن، نه وانه ی تړیش مهستی ناوی تړین، به قه ولی خه بیام :

تو خون کسان می خوری و ما خون رزان انصاف بده کد امان خونخوار تړیم
ههروه ها سه عدی ده لټی :

گاوان و خران بار بردار به از آدمیان مردم آزار
سو سه نیش ده لټی : «می بخور، منبر بسوز، مردم آزاری مکن».

.. به شی ۶۵ ..

ده لټن عومهری خه بیام باوه پری به «ته ناسوخ» هه بووه، روژیک ده بینن کابرایه ک گویند ریژیک له پیشه وه به له ی مزگه و ټینکدا ده هات، که ره که لاقی چه قانندن و هه رچی کابرا لیددا نه پوږی، خه بیام چوو به گویندا سرتاند و که ره لووس ریگه ی گرت به ر. کابرا زوړی پښ سیر بوو، گوتی قوربان نه وه چت پښگوت تاوا روږی؟! خه بیام گوتی نه وه روو حی نه و گویند ریژه کاتی خوږی له بهر کابرایه کی مجبور دابوو، موه وه للی نه م مزگه و ته زوړی نه و مجبوره نه زییه ت داوه، ټیستاش له ترسی نه و موه وه للیه نه یده ویرا به ویندا پروا، نه منیش پښگوت پر و مه ترسه فلانکهس نه ماوه و روږی.

دیاره ټینسانی مه ردووم نازار له دوا مردنیش خه لک هه ر سله ی لیده که ن، سه لا و به د به ختی بو نه و چه شنه که سانه که بو هه میسه ده بنه نیشانه ی تیری نه فرین و بیزاری خه لک.

ده لټن له گونډیک که ریگ ده بی هه ر کامیان له خه لکی دی بچی بو سه فهر سواری نه و که ره ده بوو. روژیک مه له ی ناوایی ده به وه ی بچی بو سه فهر، که ره که دټنن که مه لا سواری پښ.

که دهست دهکا به لهقه هاویشن و گاز گرتن. کابرایهک به گویدا دهسرتین و دهلی نهری خو قهت واتنه کردوه نمرو بۆ واده که ی؟ دهلی نهوه مه لایه به خوا سوارم بی قهت دانا به زیتنه وه. نازانم مه لای به دبه خت چ گونا هینکیان کردوه که هه رچی نه قلی سهیره بۆیان هه لبه ستون.

دهلین جارنیک داوود پاشا به موفتی زه هاوی گوت: نهری «عهر» چ تاوانیکی کردوه که فه قیکان هه ر دهلین: «ضَرْبَ زیدُ عمروا»، نهویش دهلی نهوه واویکی له داوودی دزیوه.

:: بهشی ۶۶ ::

دهلین جارنیک ژنیک له ژنیک ده پرسی: نهری پلاوی چۆن لینیم، ژنهش دهلی: نهوهندهی ناو تیکه و نهوهندهی رۆن و خوئی تیکه و ناوای داده پێژی و ناوای دم پینینه. خولاسه هه رچی پینی دهلی دهزانم، له ناخریدا پینی دهلی ته پالیکیشی له سه ر دانی، دهلی نهویش دهزانم.

دیاره نه م ژنه زۆر له خو رازی و نهزان بووه، به هه ر حال نهو که سه ی که ده یهه وئ شت فیر ببی له لای نهو که سانه ی که وهستان، ده بی گو تر ابگرئ، نهلی خو ده یزانم ده نا به مه رده نهو ژنه ی ده چی.

دهلین پیاویک به یانیهک زوو له خه وهستا، به ژنه که ی گوت: تافه رت نه مشو خوا به خیری بگپری، خه وینکی زۆر سه یرم دیوه، بۆت ده گپرمه وه به لام نه چی بۆ که سی وه گپری، ژنه که ی گوتی وه عد بی، کابرا گوتی نه مشو له خه ومدا قه لیکم له سه ر هه لغری. نهو زه مانه قوتان ده بی، ژنه زوو گۆزه تاو ده داتی و ده روا بۆ کانی و ژن و ژالان له خۆی کۆ ده کاته وه و دهلی ژنیه نه مشو پیاوه کم له خه ونیدا خهوت قهلی له سه ر هه لغری، نهوه قه رار بوو نه یگپرتنه وه که چی یهک قه لیشی کرد به خهوت قه ل.

دیاره ژن ده بی مه حره می راز و نیاز میترده که ی بی، سه ر و فره مائی نه باته ده ری و هاو ده می شین و شای میترده که ی بی و خه یانه ت به مال و حال و ناموسی نهکا، لابه ری خه م و په ژاره ی بیت، گوتی به بۆنی شه وانه بی و باوه شین و فینکایی دل و هۆی جه سانه وه ی رۆژانه بی، بۆ شه وی دلته نگه ی و په ژاره مه لی بلاوینی به یانی بی و پیاویش بۆ ژن ده بی بهو چه شنه بی و ژن له سایه و په نای وه حه سن. به قه ولی سه عدی:

اگر همه روز غمخوری غم مدار چو شب غمگسارت بود در کنار

.. بەشی ۶۷ ..

کاک رەحمانی بڕام لە ئەسفەهان زیندانی بوو، ئەمنیش چووم بۆ مولاقتانی، لە پێش ئەوەدا بگیری پێکەوه زانیاری زۆرمان سەبارەت بە رووداوەکانی رۆژگار هەبوو، نەقل و گوزاریشی رۆژانەمان بۆ یەکتەر دەگێڕایەوه، دوایی شەرایەتی رۆژ گۆرا و من ملم لە سەودا و مەعامەلە ناو و چوومە دونیایەکی دیکەوه. خولاسە کاتێک لە ئیسفەهان چوومە زیندان لەگەڵ رەحمان لە گۆشە یەکی حەساری زیندان دانیشتم، دوا بەخێرھاتن و چۆنی چاکی گوتی : دەی حەمەدەمین لە بەرەو پرا بە وردی نەقلانم بۆ وەگێرە. ھەر ئەو پرسیاری کرد و ئەمن ولامی بە درۆم دانەوه، لام وابوو ناگای لە دەرن ئەماوه، ھیندیککی بەلێ بۆ گۆتم و گوتی حەمەدەمین ئەوەی دەیلێی ھێچی وای نییە. وا دیارە لەگەڵ پوولی تیکەل بووی و ناگات لە ئەوزاع و ئەحوالی نیستا ئەماوه، دوایی ئەم نەقلە ی بۆ گێڕامەوه و گوتی : کابرایەک لە سەربانی ھیند دیتە پێشەو خەریکە بەر وەبێ، ھیندە مە یە پێش، ئەو جار ئەوەندە دەچیتە پاشەوہ کە خەریک دەبێ بە پاشدا بەروەبێ، بەلام تۆش نە ھیندە وەرە پێش و نە ھیندە بجۆ پاش، ئەوا و ئەوا کاسییش بکە و ناگاشت لە وەزە و حالی رۆژ بێ.

کاک رەحمان بۆی گێڕامەوه گوتی : لەگەڵ مەنێجە ی خوشکەم لە ئەوریز بووین، بێرەبووم بۆ دوکتور، لە پێش ئەوەیدا بگەینەوه مزلێ گوتی : میرزا رەحمان کاری سەرتاویم ھە یە و زۆرم تین لە سەرە، فریای مزلێ ناکەوم، دەلێ منیش لە گۆترە لە دەرگای مالتیکمدا و بە تورکی حالیم کردن. دەرگای لێھەلگرتین و حاجی مەنێجە چوو ژوور و خۆی خالی کرد و ھاتەوه دەر، کە ھاتە دەرێ گوتی : ئەرێ میرزا رەحمان ئەو ژنەتیوہ بۆ وا بێ نیوچاوان و گرژ و تال و بێ ماریفەت بوو، گۆتم ھەقیانە، ئەتۆ لە سەردەشتێرا ھاتووی، دەزانی چت بە دیاری بۆ ھیناوان؟! دەرئەوێ سەمات لە پێش بکەن بۆو دیارییە رەنگینەت.

حاجی مەنێجە بە مەندالی ھەر دوو دەستی سوتاون و بە گەورەیی لاقیکی بە مین پەریوہ.

کاک رەحمان زۆر ئەھلی جەفەنگ و شۆخییە و مەجلیس خۆش، کە دەست دەکا بە قسە، بەرامبەرەکانی ھەموو لەشیان دەبێ بە گۆی و مەجلیس دەیتە مەجلیسی قافا و پێکەنین، ھەروەھا ئێسنانیکی دلسۆز و بە پەرۆشە بۆ گەل و ولاتەکە ی، ئێستا پەریوہ ی ھەندەرانە.

ئەمین و بۆسۆ ھاوییر و رازن لە ئاسۆی ئەدەب مەلی بە نازن

∴ بەشی ۶۸ ∴

دەلین دوو نەفەر کاروانچی شەوی بە لای بیستانیکدا دەپۆن. دەچن کالەک و شوتیان لێوە کەن، یەکیان ھەر لە پیشەوێ شووتی لێدەکردووە و رۆیی، ئەوێکە گوێی وەللا من کالەکم پینخۆشترن. کالەکە کانیش دوورتر بوون، کابرا چوو بۆ نیو کالەکەکان، پانتۆلە کە ی دانا و پریکرد لە کالەک، لەو بەینەدا بیستانەوان وەخەبەر ھات و کالەک دزی گرت و وەبەر شەقانی دا و کابرای بیستانچی دەبگوت :

تیپەلەدە لە فلانسی رووتی کالەک خۆشترە لە شووتی!!؟

دەلین لە دیبەک دوو مالا دوژمنی و ناکوکیان لە بەیندا دەبن، رۆژیک یەکیان دەستە سازدەکا و دەچن بۆسەر مالی دوژمنە کە ی، سوتفە خواوەنمال لە مال نابن بەلام دوو نەفەری میوان لێدەبن، تیر و پەر لە میوانەکان دەدەن و دەپۆنەو. کاتیک خانەخوێ دیتەو و نەقلی بۆ دەکەن، ئەویش خێرا دار و دەستە ئامادە دەکا و دەچن تیر و پەر لە میوانی کابرای دوژمن دەداتەو، میوان ھاواریان بلێد دەبن کە ئە ی ھاوار بۆ خاتری خوا ئیمە ی میوان تاوانمان چییە!!؟ دیارە کاری ھەردووکیان نیشانە ی نەزانی و بێ فەرھەنگی بوو، ئەینا خۆ بە خۆ دوژمنایەتیان ھەبوو، میوانی فەقیر چ تاوان و خەتایەکیان ھەیە، ئەوێکە دەلین : بە کەری ناویری رەمە لە کورتانی دەدات.

ھاوکات لە گەل نووسینەوێ ئەم کتیبە مەھدی کوپم لە چین بوو. تەلەفونی بۆ کردم، لەدوا چۆنی چاکی گوێی : باوکە، ئێرە زۆر خۆشە، بە تاییەت لە باری سروشتەو. گوتم : بە قەت ولانی خۆمان خۆش نییە، ھەر وەکوو شاعیر لەو بارەوێ گوێتوویەتی : سەیری لوپنان و گەپانی چین و ماچین بۆ بکەم

تایی ھۆبە و ھەوار و چیمەن و کوستانی کورد

ناوی گۆزەلە ی خاکی کوردستان خۆشترە لە ناوی سەرچاوە ی لوپنان. « ۱۳۸۹ ی ھەتاوی » ئەمیش جاریکی میوانم ھەبوون لەناکاو کابرایەکی زۆرخۆر کە زۆرخۆریە کە ی مەشھوور بوو بەیدا بوو و لەسەر سفرە لە گەلمان دانیشت. بە خێزانم گوێ : ئافەرەت بێتە تەواوی بێکەرەکم بۆ لەسەر دەوریەک دانێ ھەتا لە پێش کابرا زۆرخۆرە کە ی دانیم، ئەینا تەواوی

چینشت و نانی سازت کردووه ده بخوا و خۆم و میوانه کانم دەم له پووش ده بین. خولاسه بنکره م
له پیش دانا، هینده ی خواردبوو م بپو، خوات حه سینتیه وه نه یه توانی هیچ شتیکی که بخوا.
بینگومان زۆر خواردن زۆر قهباحه ته و خهراپه بۆ خۆی و بۆ خانه خۆی.

.. بهشی ۶۹ ..

سالی ۱۳۵۵ی ههتاوی له گوندی گرویس منداڵ بووم، شوانی مینگه لێ بووم، رهفقیکم
هه بوو هه موو رۆزی له گه له دههات بۆ کتیی و بۆخۆمان گالته و مه له مان ده کرد. رۆژیک
باوکی نه یهشت له گه له ییت، منیش نهو رۆژه له کتیه به ته منی مامه وه و زۆرم وه په زی ره فیه که م
کرد، قورقه قور له بانگی گریانمدا، لهو نه سنایه دا چرپه یه که م گوی لیبو که ناووم دایه وه
ره فیه که م بوو، له خۆشیان له قاقای پیکه نینمدا، گوتی : ئه ر ئ تو نه ده گریای؟! گوتم : نا، هه ر
پنده که نیم ... به راستی دونه یی ره فاقت دونه یه کی زۆر خۆش و بینه م و خه یاله.
جاریک دایکم زۆری لێدام و دهستم کرد به گریان، کابرایه ک گوتی نه وه بۆ ده گری؟ گوتم
دایکم لیبداوم، گوتی ده ک جیتی ده ستانی شین بینه وه.

به بیره وه ری ده وری منالیم سه رده می خۆشی و زۆر بینه یالیم
به هار بوو، له کتیی سه یری گۆل و گۆلزار و سارا و ده روده شتم ده کرد، گویم له قاسه ی
کهو، نه غمه ی مه لان و هاژه و هاڤه ی چۆم و رووبار و سه رچاوان گرتبوو و هه ر وه ک شاعیر
ده لێ :

که ویک قاسپاندی به ری به یانی ولامی دامی به ده نگی جوانی
گوتی نه ورۆزه و کاتی شادییه پیروزی به گشت دۆستانی گیانی
ده لێن کابرایه ک چۆ لای پیاوچاکیک. گوتی فلان شتم لیونبووه. هاتووم که به که شف و
که رامه ت بزم وه بین. پیاوچاک گوتی : هه ی نه زان؛ خۆ من عیلمی غه یم نییه، ته نیا خودا به
شتی نادیار ناگاداره.

(ای دل تا کی فضولی و بوالعجبی از من چه نشان عاقبت می طلبی)
سرگشته بود خواه ولی، خواه نبی در وادی ما آذری ما یُغَلْ بَی
اسرار ازل را نه تو دانسی و نه من وین حل معما را نه تو خوانی و نه من

نه‌و سه‌ر چاوانه‌ی له‌سه‌ر هه‌ردانن فرمیسکی چاوی جوانه‌مه‌رگانن
 نیرگزی چاوکال ده‌مه‌و به‌هاران که ده‌پۆین له‌لای ده‌شت و کۆساران
 چاوی جوانانه‌که‌وتۆته‌بن گۆل نشانمان ده‌دا گه‌ردوون له‌سه‌رچۆل
 ده‌زانسی میوه‌بۆچی شیرینه شه‌که‌رلێو نووستوون له‌و ژیرزه‌مینه
 هه‌واکه‌ی خۆشه‌مه‌لبه‌ندی نه‌بوون هه‌مه‌وو که‌س به‌توینی کراسیک نوستوون
 به‌هه‌رحال له‌سه‌ر به‌ردیک دانیشتیووم و به‌ده‌نگیکی به‌رز ده‌مگوت: لاتهلاته ... نه‌جاریک
 و نه‌ده‌جار، هه‌ر نه‌وه‌نده‌مدی کابرایه‌ک له‌بن ده‌وه‌نیک بلیند بوو گوتی مالت خه‌را نه‌بی، یه‌ک
 ساعه‌ته‌گۆیم بۆ شل کردوی داخوا دوا‌ی لاتهلاته‌ی ده‌بیته‌چی. که‌چی هیچ خه‌به‌ریک نه‌بوو.
 مندالبووم گه‌وره‌ترین خۆزگه‌ و هیوام نه‌وه‌بوو رۆژیک بیت به‌دلی خۆم خورما بخۆم -
 نه‌و نه‌قله‌تان پێ سه‌یر نه‌بی، خه‌لک فه‌قیر بوو و مندالی نه‌و زه‌مانه‌ تیری نه‌ده‌خوارد له‌شت به‌
 ئاره‌زووی خۆی - خولاسه‌ کاتیک زلیووم چووم بۆ سلیمانی، بایی ده‌فلسم خورما کړین، یه‌ک
 کیلۆ ده‌بوون، له‌سه‌ریان دانیشتم هه‌تا تیرم لێخواردن و به‌ئاواتی خۆم گه‌یشتم. له‌وه‌ش سه‌یرتر
 نه‌وه‌بوو یه‌ک مانگ کارم بۆ مام کرد، هه‌مه‌وو خه‌قی زه‌حمه‌ته‌که‌م جه‌میک نان و هه‌لوا بوو.
 بابم ده‌چوو بۆ سلیمانی تیکۆلی لیمز و پرته‌قالی بۆ دیناینه‌وه‌ و ئیمه‌ش به‌بۆنمان
 ده‌کردن، خاوانه‌کا بۆ خواردن هه‌بان. کابرایه‌کی لێبوو له‌گرویس که‌له‌شار ده‌هاته‌وه‌ لیمان
 ده‌پرسی: ئه‌ری شار خۆشه‌؟! ده‌یگوت ئه‌ریوه‌للا زۆر خۆشه‌. ئه‌گه‌ر زۆرت برسی بوو به‌لای
 که‌بابخانه‌دا ده‌رۆی و تیر دووکه‌لیکه‌ی هه‌لده‌لووشی! ته‌واو تیر ده‌بی.
 ده‌لێن مندالیک به‌بابی گوت: بابه‌که‌بابم بۆ بکړه، باوکی گوتی: که‌بابت هه‌بی که‌بابت
 هه‌یه، که‌بابت نه‌بی که‌بابت نییه، واته‌ئه‌گه‌ر باوکی خۆت هه‌بوو نه‌وه‌که‌بابت بۆ ده‌کړی، به‌لام
 که‌باوکت مرد تازه‌که‌س نییه‌که‌بابت بۆ بکړی.
 به‌فه‌ولی سه‌عدی:
 من آنکه‌سر تاج ور داشتم که‌سر در کنار پدر داشتم

.. به‌شی ۷۰ ..

سه‌عدی ده‌لێن میوانی کابرایه‌کی پیر بووم؛ شه‌وئ لێم پرسی: چهند مندالت هه‌یه؟ گوتی
 ته‌نیا یه‌ک کۆرم هه‌یه، ئه‌ویش چوومه‌سه‌ر قه‌بری فلان پیاوچاک له‌خوا پاراومه‌وه‌ که‌خوا

نولادېکم داتې و خودا نهو کورې دامي. سه عدی ده لې گوتم لېو کورېش له بهر خړېوه ده یگوت : خوزگه به قهبرې فلان پياوچاکم ده زانی منیش ده چوم له وې له بهر خوا ده پارامه وه که بارکم لېستېنېته وه.

تفاوته ی مه عامه له یان زور بوو، بابه که هه زار نومېد و نارووی به کورې که ی بوو و کورې که ش له بابی وه رېز و بېزار بوو.

جاریک باب و کورېک شېریان ده بې، کورې بابی له ده ست ده کورې، کورې ده ست ده کا به له خندان و شین و شېر و ده لې : نه ی باوکه رې هه کولت لېنه دام هه تا خوت بې به کوشتن دام. سالیکیان چومه دېهک، سوتفه کابرایه کی نم دېه مردبوو، جه ماعه تیکی که ش له مزگوت مابوونه وه خه ریکی قولېچه خواردن بوون. نه منیش له کن دوو سې جه وانان دانیشتم و وېرې وای وان ده ستمکرد به قولېچه خواردن. گوتم : نهو کابرایه ی که عمری خوای کردوه هېچ کورې و کهس و کاری هه ن؟ جه وانیک له تنیشتمه وه به خه نده وه گوتمی نه من کورې نهوم. گوتم مردووت مرې چو ن بابت مردوه و له قولېچه خواردنې خوت نانې و له گه لې نه چوویه سه رقه بران. گوتمی : کورې خوا عه فووی کا، قولېچه که له کیس خوم ناده م، دوا یې بوم ده رکهوت که بابی له خه فته ی نه م کورې که چهنه سالان زیندانی بووه تووشی نه خوشی بووه و هه ر به و ده رده وه مردوه.

له دېهک میوانی کابرایه کی به سالوچوو بووم، گوتم خاله نه ولادت چ هه ن؟ گوتمی وه جاخکویرم هه رچهنه دوازه کورېشم هه ن ئیستا بېکهس و بېده ر له دیوېکدا ماومه وه، کهس نالی بابه قونت چهنه جه وائل کای ده با.

کس نیسه بلسې چلونی خاله	گوزچان به ده ست و به شاه و ناله
له بویه ودها ده ست و پې کولم	دېوه زمه ی پسرې هاتوته کولم
شیر که پیر ده بې، پنی ده گرن کولله	زه بول مه سه له و قاعیده ی کولله

نمېن

گه نجه کان قه در و رېزی دایک و باب بزنان، یه قېنه هه لسوکه وتی ئیوه چو ن بې له گه ل دایک و بابتان منالان و وچه ی داهاتووش نهو هه لسوکه وتیان له بهرام بهر وده ده بې.

ده لېن قومېک هېبووه که بابیان پیر ده بوو، ده یانېر د له سر شاخیکې به رز هه لیان ده دایه خوار. روژیکیان کورېک که باوکی پیر ده بې ده لې بابه نه من تو له م شاخه به رناده مه وه و ناتکورم تا دواروژ کورې که ی من و له من نه کات.

قوناغی پیری قوناغیکه که هه‌موو ئینسانیک له پشیه‌تی که‌واته تا جه‌حیلین و له تواناماندا هه‌یه ریزی پیره‌کان و دایک و بابان بگرین بۆ نه‌وه‌ی که پیر بووین ریزمان لێ بگریته‌وه؛ به قه‌ولی عه‌ره‌ب : «لَيْتَ الشَّبَابَ يَفْوُذُ يَوْمًا فَأَخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبَ» واته : خۆزگه جه‌وانی رۆژنیک هاتبایه‌وه بۆلام و نه‌قلم بۆ بکردایه که پیری چ مه‌ره‌دیکم پنده‌کات، ئه‌ویه که سه‌عدی ده‌لی :

به پیران که‌ن کن دست‌گیری که در پیری بدانی قدر پیری
واته ده‌ستی پیران بگره و ناگات لێن چونکه که پیربووی به مه‌ره‌دی پیری ده‌زانی، ده‌توانی
بۆ پینکه‌نین «پن» ی وشه‌ی «پیری» ناخر بگۆری به «کاف».

.. به‌شی ٧١ ..

ئه‌بله به خه‌یال قه‌ت به مال نابین شه‌وگاری پاییز قه‌ت به‌سال نابین
کابرایه‌ک گوتی ده‌بین له‌یلاین بیه‌نم داخوا زۆر جوانه که مه‌جنون نه‌وا عه‌ودالی بووه؟! که
چاوی پینکه‌وت دیتی ئافره‌تینکی ره‌شکه‌له‌ بوو؛ گوتی : خۆ جوان نییه، ئه‌وه مه‌جنون عاشقی
چی بووه؟! مه‌جنون که ده‌بیستیه‌وه ده‌لی : خۆزگه ئه‌و کابرایه له چاوی منرا ته‌ماشای له‌یلای
بکردایه جا بۆی مه‌علووم ده‌بوو که له‌یلا چهند جوان و شیرینه.

اگر در دیده مجنون نشینی به جز از خوبی لیلی نبینی
ده‌لێن جارنیک مه‌جنون چوو بۆ گۆرستان له منالینکی پرسى : ئه‌رئ ده‌زانی قه‌بری له‌یلا
کامه‌یه؟! منال گوتی وادیاره تو عاشق نی ئه‌ینا هه‌ر به بۆنی قه‌بره‌که‌ی له‌یلات ده‌دیه‌وه.
ده‌لێن جارنیک له مه‌هاباد کابرایه‌ک چاوی به وه‌فایی که‌وت و زانی که عاشقی شینخی
نه‌هریه. وستی به نیوی توتنی نه‌هریه فیل له وه‌فایی بکا و توتنی پێ بفرۆشی، کابرا به ده‌نگی
بلند هاواری کرد : توتنی نه‌هریه، توتنی نه‌هریه ... وه‌فایی گوتی دا وه‌ره خاله، به قوربانی
خۆت و توتنی نه‌هریه‌ت بم. خاله‌ش خۆشی خۆشی توتنه‌که‌ی بۆ برد، وه‌فایی توتنه‌که‌ی
وه‌رگرت و بۆنی پتوه کرد و گوتی خاله ده‌بین بیوری، توتنه‌که‌ت بۆنی نه‌هریه‌ی لێ نابین.
به عالم هر دلی کو هوشمند است به زنجیر جنون عشق بند است

واتە ھەر دلتیک که به هۆش و گۆش بێ، گیرۆدەی داوی دلدارییە. ئینسان ناچارە که دەبێ
دل بەشتیکەوێ بیهستی و عاشق بەشتیک بێ و بەرەو مەعشوقەکی پروا ھەتا بە وەسلی شاد
دەبێ، جانەو مەعشوقە مەجازی بێ، یان حەقیقی.

متاب رو از عشق گرچه مجازی است که آن بهر حقیقت کارسازی است
بە ھەر حال دۆنیای دلداری دۆنیایەکی تایبەتیە و دلداری بە دەردی دلداری دەزانی، دەلێن
بەسەد دوکتور بەقەت دەردەدارێک نازانی.

:: بەشی ۷۲ ::

دەلێن کابرایەکی نەتەوی و بێ پروا بەتەنەو بە ئیمامی عەلی دەلێ : ئەمن دەولە مەندم و تۆ
نەدار. ئیمامیش دەلێ : سەرۆت و سامانی تۆ لە بەین دەچێ و بێنەقایە و گەر مردی کەس نالێ
فلانکەس ھێندە ھێندە دەولە مەند بوو بەلام ئەمن کە خوا عیلم و زانیاری پێداوم غەنە یەکی
نەبراوێ، لە داوی خۆشم خەلک سوودی لێوەردەگرن، کەوابوو ئەمن بە بەش و باری خۆم
رازیم. «رَضِينَا قِيَمَةَ الْجَبَّارِ فِينَا لَنَا عِلْمٌ وَلِلْأَعْدَاءِ مَالٌ فَإِنَّ الْمَالَ يُغْنِي عَنْ قَرِيبٍ وَإِنَّ الْعِلْمَ بَاقٍ
لَا يَزَالُ».

دەلێن «نە بە نەگەت بنازە و نە بە سەرۆت». بە چاوی خۆم دیتم کابرایەکی دەولە مەند
روژێک لە بیوێژنیکێ فەقیر توورە بوو، ریکەوت کۆری ئەو بیوێژنە بوو بە زاوای ئەو کابرایە.
سوئە کابرا مرد و ئەولادی نیرینە نەبوو، کۆری ئەو بیوێژنە بوو بە میراتگر و واریسی ئەو
کابرایە دەولە مەندە. ئەو یە دەلێن «ھیچ نەخۆری بۆ چەکمە بۆری» کەوابوو ئینسان بە سەرۆت
و سامان خۆی لێنەگۆریت.

:: بەشی ۷۳ ::

دەلێن شا عەبباس شەویک لە لیاسی شەخسیدا دەچیتە دەری شار تەماشای دەکا، ئەو سێ
نەفر پێکەوێ دانیشتون. چو لایان و گوتی ئێوە چ کارەن، گوتیان دزین و دەمانەوێ بچین
غەزەنی شا عەبباس بەدزین. گوتی : منیش لەگەڵ خۆتان خەن، گوتیان باشە بەلام ھەر کام لە

ئیمه هونه‌ریکمان هه‌یه بۆ دزی کردن، گوتی بزاتم هونه‌ره‌که‌تان چیه؟ یه‌کیان گوتی هونه‌ری من نه‌وه‌یه که سه‌گ چاویان پیکه‌وتم ناوه‌پن، دووه‌می گوتی: من ده‌توانم هه‌موو قفله‌یه‌ک هه‌لگرم، سینه‌می گوتی: منیش له‌شه‌وی تاریکدا چاوم به‌هه‌ر که‌سیک به‌کوهی له‌هه‌ر جیه‌یه‌ک بی ده‌یناسمه‌وه. شا‌عه‌بیاس گوتی منیش هه‌رکات که‌سیک مه‌حکوم به‌ئیعدام بیی که‌ریشم راوه‌شاند له‌مه‌رگ رزگار ده‌پن. گوتیان هونه‌ری تۆ له‌ئیمه‌ چاکتره‌، خولاسه‌ چوار به‌چوار خه‌زینه‌ی شایان تالان کرد و بردیان له‌جیه‌یه‌ک شار‌دیانه‌وه تا شه‌وی دوایی به‌چن رایگوتزن. خولاسه‌ به‌یانی که‌ شا‌ده‌چیته‌وه بۆ باره‌گای چه‌ند نه‌فه‌ر مه‌ئموور ده‌نیری که‌ نه‌و سی نه‌فه‌رانه‌ بگرن و بیاننن بۆ باره‌گای شا‌عه‌بیاس و خه‌زینه‌که‌ش بیننه‌وه. نه‌و کاره‌ ده‌که‌ن و شا‌ده‌ستور ده‌دا که‌ ئیعدامیان که‌ن، نه‌و نه‌فه‌ره‌ی که‌ هوونه‌ره‌که‌ی ناسینه‌وه‌ی هه‌ر که‌سیک له‌تاریکه‌شه‌ودا ده‌بیت روو له‌شا‌ده‌کا و ده‌لی:

ما سه‌ تن کردیم کار خویش را ای به‌ قربانت به‌جنان ریش را
واته‌ ئیمه‌ کاری خۆمان کرد نه‌وجا نۆبه‌ی هونه‌ری تۆیه‌ و ریشت به‌جولینه‌، شا‌عه‌بیاس خه‌نده‌یه‌کی هاتن و گوتی نازاد بن.
دیاره‌ وه‌فا به‌عه‌د زۆر باشه‌، هه‌رچه‌ند کاره‌که‌شیان خیلاف بووه‌ و ده‌بوو ته‌مبێ بکرانایه‌ به‌لام به‌قه‌ولی کوردی:
دز و خاوه‌ن مال گه‌ر بینه‌ هاوده‌ست گا له‌ رۆچنه‌وه‌ ده‌ردینن بی هه‌ست

.. به‌شی ۷۴ ..

ده‌لێن مه‌لایه‌ک ده‌رسی به‌ مندالیک ده‌گوت، مناله‌ش به‌هیچ ره‌وانی نه‌کرد، مه‌لا شولکیکی لێرا ده‌کیشی و منداله‌که‌ له‌ ترسان بایه‌کی لێ به‌رده‌پن. مه‌لا هینه‌دی دیش قه‌لس ده‌پن و ده‌لی: هه‌تبه‌وه‌ نه‌وه‌ به‌ خواریم جه‌واب ده‌دیه‌وه. دیاره‌ قه‌دیم زۆر به‌ بی روحمی له‌سه‌ر ده‌رس له‌ مندالیان ده‌دا، که‌ نه‌ده‌بوو وابووایه‌. به‌ خۆشحالیه‌وه‌ ئیستا وانه‌ماوه‌، هادی کوپم ده‌لێن: ئیستاش نه‌گه‌ر چاوم به‌ مامۆستای ده‌رسم ده‌که‌وئ رقم لێهه‌لده‌ستی، چۆن وه‌ختی خۆی زۆر به‌بێروحمی لێیده‌دام.
سه‌عدی ده‌لی:

چو باد اندر شکم پیچید فرو هل که‌ باد اندر شکم باری است بر دل

واته نه‌گەر زگت بای کرد ره‌های که با بیته دهر چونکه با له زگی ئینساندا کۆل و باری دله. ده‌لین دوو نه‌فهر پینکوه جه‌ماعه‌تیاں دابه‌ست، مه‌لا ده‌ست نویژی زۆر گران بوو؛ زگی بای کردبوو، هەر قوورپه‌قوورپی بوو، له‌بەر ئه‌وه نویژی چوار ره‌که‌عاتی به دوو ره‌که‌عات ته‌وار کرد و سلاری دابه‌وه. ره‌فیه‌که‌ی گوتی : خۆ دوو ره‌که‌عات کردن، مه‌لا به مه‌نموومه‌که‌ی گوت ئه‌وه بۆ ناگادارت نه‌کردمه‌وه؟! گوتی : وه‌للا من که نویژه‌که‌م دابه‌ست، ده‌ست‌نویژم گران بوو له ده‌شتی هه‌ولیری ده‌سوورپامه‌وه، مه‌لا گوتی درۆ ده‌که‌ی، خۆ منیش له‌وی بووم، ده‌ردی تۆم بوو ئه‌ی بۆ نه‌مدی.

:: به‌شی ۷۵ ::

ده‌لین کابرایه‌کی زۆرخۆر میوانی مالینک ده‌بیته، هەر نانی بۆ دینن تیر ناخوا هه‌تا ته‌به‌ک خالی ده‌بن له نان. خانه‌خوی لێی ده‌پرسی خیره که هاتووی بۆ شار؟ ده‌لێ : بۆ سه‌ر دوکتوری ده‌چم. خاوه‌ن مال ده‌لێ ئه‌ی خاکم به‌سه‌ر، ئه‌وه نه‌خۆشی ئه‌و هه‌مووه‌ت خوارد نه‌گەر ساغ بایه‌ی چت ده‌کرد؟! بۆ خاتری خوا له‌گه‌رانه‌وه‌دا لیره لاهه‌ده. به‌راستی زۆر خواردن به‌لایه‌کی زۆر گه‌وره‌یه و زۆریه‌ی نه‌خۆشییه‌کان به‌ هۆی زۆرخۆرییه‌وه په‌یدا ده‌بن، به‌ قه‌ولی دوکتۆران : «قال بغضُ الحُكماءِ انَّ أَكْثَرَ النَّاسِ يَخْفِرُونَ قُبُورَهُمْ بِأَسْنَانِهِمْ» واته زۆریه‌ی خه‌لک به‌ هۆی زۆرخۆرییه‌وه قه‌بری خۆیان به‌ ده‌دانان هه‌لده‌که‌نن، که‌وابێ ئینسان واباشه‌ خۆی له زۆرخۆری به‌پاریزی، به‌ قه‌ولی کوردی : نه‌گەر کایه‌که‌ش ئیخوت نییه، کادیته‌که ئیخوته.

ده‌لین مه‌لایه‌کی کۆل ژنی هینابوو لێی نه‌ده‌بوو به‌ زاوا، ره‌فیه‌یککی به‌ شوخی بۆی نووسی :

لاده لاده لهم دۆله هه‌لۆله ئهم کێوه ناکیلدری به‌م گاسنه کۆله

نه‌ویش بۆی ده‌نووسی :

لاناده‌م لهم ده‌ور و دۆله تیژم کردوه‌وه گاسنه کۆله

کابرایه‌ک ده‌یگوت خه‌یزانم مندالی ببو، مامانه‌ش گوتی ده‌بێ شه‌واره‌ی بۆ بگرن و ناگاتان لێی ده‌نا شه‌وه ده‌بیاته‌وه. شه‌وانه له ترسی شه‌وه‌ی خه‌وم نه‌بوو، شه‌ویکیان له نیوه‌شه‌ودا هەر نه‌وه‌نده‌م زانی مشکیک له دیوه‌که‌ماندا په‌یدا بوو، گوتم ئه‌وه شه‌وه‌یه و به‌ هه‌موو تاقه‌تی خۆم بیوریکم لێراکینشا، هۆره‌ی هات خه‌یزانم له‌خه‌و راپه‌ری و گوتی : چ بوو؟ چ قه‌وما؟ گوتم :

شەۋەم کوشت، ئەو جا ھەموو ژنە زەۋسیتانی دۇنيا بە ئەمینی لینی بنوون، ھەر ئەو سەگباب خیتوہ بوو مندالی دەبردەنەوہ.

بە داخەوہ قەدیم ئەم شتانە زۆر بوون، ئەوہ شەۋەبە، ئەوہ جۆکەبە، ئەوہ دېو و درنجە و ... بەو شتانە زۆر ژن و مندالیان ترساندون و واھە بوو زۆر کەس بە ھۆی ئەم خورافاتانەوہ تووشی نەخوشی رەوانی دەبوو. بە خۆشییەوہ ئیستا خەلک روون بۆتەوہ و ئەو شتانە کەم بوونەوہ.

:. بەشی ۷۶ :.

دەلێن کابرایەکی بەزاز ھەبوو، عادەتی وابوو کە پارچەیی دەپنوا، دەستی دەکېشا و مېتر بازی دەکرد تا شەویەک لە خەویدا چەند نەفەر مەئمووری دەولەتی ھاتن و گرتیان و بە پەلەستوویی بردیان بۆ دەری شار و گوتیان ئیمە مەئمووری دەولەتین و دەستورمان پێشە لێرە بە تاوانی فرت و فیل و مېتر بازی ئیعدامت بکەین. ئالایەک لەوئ ھەلدرابوو گوتیان تەماشاکە ئەوہ ئەو ئالایە کە نمونەیی ھەموو ئەو پارچانەیی کە لە مووشتریت دزیون تینیدایە. کابرا کە تەماشای ئالایەکەیی کرد دیتی کە شتەکە ھەمووی راستە و ناتوانی حاشا بکات، گوتی : ئەم سەفەرە لێم ببورن تۆبە دەکەم و جاریکی کە مېتر بازی ناکەمەوہ و خەیانەت بە مووشتریان ناکەم. گوتیان باشە، بەو مەرچە تیکراری نەکەبەوہ ئەینا جاریکی کە بێچوون و چرایعدامت دەکەین. لەم کەین و بەینەدا بوو لە خەو راپەری و گوتی خواپە ھەر چەند خەون بوو بەلام تۆبەم راستی بێ، بەیانێ کە چۆ دوکان، خەونەکەیی بۆ شاگردەکەیی گیرایەوہ و گوتی لەم رۆ را تۆبەم کردوہ، تۆش ناگادار بە ئەگەر ویستم مېتر بازی بکەم ناگادارم کەوہ، شاگرد گوتی جا چۆن؟ خۆ لەکن موشتەری ناگرێ بلیم فیلێ مەکە، گوتی بەس بلی : ئالاکە، خۆم خەونەکەم وەبیر دیتەوہ، ھەتا دوو سال مېتر بازی نەکرد، تا رۆژنکیان پارچەبەکی دەپنوا دەستی کرد بە فرت و فیلان، شاگرد گوتی وەستا ئالا، وەستا ئالا، فایدەیی نەبوو و مېتر بازیەکەیی ھەر کرد و پارچەکەیی بۆ موشتەری پێچایەوہ و موشتەری رۆیی. شاگرد گوتی بێقەزایی قەرار نەبوو ئەگەر گوتم ئالاکە تۆش خەونەکەت وەبیر بیتەوہ و فیل نەکەیی؟ ئەی بۆ ھېچ گویت نەدام، بەزازە گوتی وەللا خۆم خەونەکەم لەبیر بوو بەلام ئەو ئالایەیی کە لە خەومدا دیتم لە ھەموو نمونەبەکی پێوہ بوو تەنیا لەم نمونەیی نەمرۆ نەبێ، گوتم با نمونەیی ئەو پارچەش لەگەڵ بێ.

دیاره ئینسان که ویستی تۆبه بکات له کاری خەراپ و فرت و فیل له گەل خەلکدا بکات دەبێ بە راستی بێ و پەریزی خۆی بە راستی و دروستی خاوەن بکاتەو بەلام بە قەولی کوردی «خووی شیرێ، هەتا پیری»، «دەلێن تۆبە ی گورگی مەرگە»، ئەنیا سەد گوناو و یەک تۆبە، خۆزگە بەو کەسە که ئەهلی فرت و فیل نییە، بە قەولی فارس دەلێ:

هەر چه کنی به خود کنی گر همه نیک و بد کنی

.. بەشی ۷۷ ..

دەلێن کابرایەکی تۆکەر بە زۆری مندالێکی پێ له باوەش دەکەن. مندالە له کنی ژیر نەدەبوو و زیرە ی دەچوو بۆ ئاسمان، هەر له بنەو ئەنی رەبادهدا و له سەرەو دەیلاواندەو.

دیاره هەر کاریک له رووی ئیختیار و ئارەزوو ئەبێ بە کار نایەت بە قەولی کوردی :

«کەچەل بە زۆر لەدار هەلناروانیت»

دەلێن دەرویشیک بە شێخەکی گوت : قوربان من زکری دەکەم، گەرمدا نایەم، شێخ گوتی خەمێ مەخو گەرمەت دادینم. دەرویش گوتی هە ی لەبەر ئاورە سوورەکت مەرم، خەریکە گەرم دادینم.

کابرایەک بۆی گێڕامەو گوتی : زستان بوو تەنە کە یەکیان ئاوی گەرم و تەشتیکیان بۆ ساز کردم، چووم له کادینی خەریکی حەمام کردن بووم، که تەواو بووم خەریک بوو لیاسان لەبەر کەمەو، هەر ئەوەندەم زانی لۆدە کایەکم بەسەر داها، که تەماشام کرد کۆرەکم بوو، گوتم : ئەحمەق، ئەو بۆ وات کرد؟ گوتی : ئەتۆ شەوئ دەچیە زگ دایکم و وای لێدەکە ی، ئەمنیش ئاوات لێدەکەم... واتە ئاوات بەسەر دادەکەم.

بەهەر حال قەدییمان شوخی و جەفەنگیان زۆر بوو بەلام بوغز و غەرەزیان له گەل یەک نەبوو و دل و دەرونیان وەکوو ئاوتنە بیگەرد و خاوەن بوو. خۆزگە ئێمەش له گەل یەک ئاوا بووینایە، ئەوان هیچ کات خەیانەتیان بە گیان و مال و نامووسی یەکتر نەکردوو و له سەدی چوار خەراپ و پووچەلیان نەبوو، هەر چەند له باری مالییەو خەلک فەقیر بوو بەلام له باری مەعنەوی و ئەخلاق و ئولفەت و موحەببەتەو تیر و تەسەل بوون و بە دەرد و مەرگی یەکترەو ماندوو بوون، بۆ ژیانی دنیا وەکوو مامە خەمە نەبوون، له شایێ و له شین حالەتی دەستە و هەرەزیان هەبوو و بە فیز و دەمار نەبوون و پیاوی دین و دنیا بوون، بویر و نازا بوون،

تہ تسلیمی زالم وملہور نہ بوون، خوخور و بہ فرت و فیل نہ بوون. سہ عدی دہلئ : «نہ طیبیت حرام است و غیبت حلال»، واتہ جہ فہنگ و شوخی حرام نیہ و غہیبت حرامہ.

.: بہشی ۷۸ .:

دہلئین خانزادی سوران کہ ژنیکئی زور دہولہ مہمند و رہنئس عہ شیرہ دہبی شہویکیان کہ جومعہ دہبی، لہ بن پہنجہرہی حوجرہی فہقییان خو دہ گری، فہقیہ کان ہر یہک ویست و ثاوات و نارہ زوویہ کیان باس دہ کرد؛ یہ کیک لہ فہقیکان دہ یگوت : ثاواتی من ثوہ یہ خوزگہ کہ لہ خویندن دہ بوومہ خانزادی سوران، کہ ٹافرہ تیکئی زور جوان و دہولہ مہمند و ژیرہ. ژنہ میردی بہ من بکرداریہ، گویا ثو کاتہ خانزادہ خان بیتوہ ژن بووہ، خولاسہ وہختیک کہ فہقی نیجازہی مہلایہ تی وہردہ گری، خانزادہ خان لہ دوو فہقیکہ دہ نیڑی. دہلئ : مہلا، ثمن دہ مہہوی شوو بہ تو بکہم. فہقی لہ خوشیان باوہر ناکات. دہلئ : خانمی بہرپز، ثمن و ثتویان نہ گوتوہ! خانزادی سوران دہلئ : دہ مہہوی ثاواتہ کت بیتہ جی. بہ کورتی فہقی بہ مرادی خزی دہ گات. خوینہری بہرپز یادی خانزادی سورانم لہ «گہشتی کوردستان» دا کردوہ. سلاو لہ گیانی، بہراستی شیرہ ژن بوو.

کابرایہک کہ قسہی دہ کردن بہ کیتیر قسہی لہ نیوان قسہ کاندہ دہ کرد. دہ یگوت : تہورداسیم لہ قسان مہدہ، بہ قہولی سہ عدی :

سخن را سرست و ای غیرت مند بن میاور سخن در میان سخن
دہلئین نہ گہر موتالہ عہت کرد یان گویت لہ قسہ و وتار راگرت دہبی بہ تہل بیری ژیری و بیری لہ کہوی دہی و دایبیزی، پوختہ و پالآوتہ کی ہہلگری و چہوت و چہویلہ کہشی وہلانی.

نیمامی عہلی لہو باروہ دہلئ :

اَنْظُرْ اِلٰی مَا قَالْ وَلَا تَنْظُرْ اِلٰی مَنْ قَالْ

.. بەشی ۷۹ ..

دەلێن کۆرپەیک بە بابی دەلێن بابە ئەمن سەد دۆستەم هەیە. باوکی دەلێن رۆلەم ئەتۆ زۆرت ماوە تا دۆستەکانت بناسی و بزانی کامەیان بە راستی دۆستە، ئەمن ئەوە هەشتا سالم عومرە تەنیا هەر دۆستیکم هەیە. دوايی کابرا بۆ ئەوەی کۆرپەیکە دۆستی نانی و زمانی و گیانی لێک کاتەو، دینی بزنیکی سەر دەبڕی و دەیخاتە نیو جەوالبیکەو و لەژێرخانیکیدا دەشاریتەو، ئەو جا بە کۆرپەیکە دەلێن : کۆرپە پیاویکم لە دەست کۆژراوە دەبێ هەرچی زوووە تا رۆژ نەبۆتەو فکریکی بۆ بکەین، بچۆ بۆ لای دۆستەکانت پێیان بلی حالیکە وایە و بین یارمەتیمان بدەن بیهین لە دەر شار ژێرخاکێ بکەین، ئەینا دەوڵەت بزانی دەمانکۆژی. کۆرپە خێرا هەلات بۆ لای دۆستەکانی و یەک بە یەک قەزبەیکە بۆ گێڕانەو و داوای یارمەتی لێکردن، خولاسە هەر یەک بە جۆریک جەوابی دەدا یەو و دەیگوت هەر تۆم قەت نەناسیو، بۆ لە کێم خەریکە بەدەبەختم دەیکە. لەوێش خەراپتر راپۆرتیان لێدا کە فلانکەس زەلامیکی کوشتوو و دەیههوی ژێرخاکێ کا. کۆرپە با ناوینیدی گەراپەو بۆ مالی باوکی و هەموو شتیکی بۆ گێڕایەو کە هیچ کام لە دۆستەکانی بە هاواریەو نەهاتوون؛ باوکی گوتی : رۆلە تینە بۆ بۆ لای فلانکەسی دۆستەم هەتا رۆژ نەبۆتەو ئەینا بەربەلا دەبین. کۆرپە بە پەلە خۆی گەیانە لای دۆستی باوکی و قەیرانی لەگەڵ باس کرد و کابرا خێرا بێ ئەوەی پێرسی چۆن و بۆچی خۆی گەیانە مالی کابرا و گوتی کوا جەنازەکە، زوو وەکوێنیم دەن با بیهەم ژێرخاکێ کەم، لە کوێیە؟ سوتفە لە بن دەرکێ تووشیان لە مەئمووری دەوڵەت کەوت، سەخت گرتیان و گوتیان ئەو زەلامەتان بۆ کوشتوو؟ ئێوە هەر سینکتان قاتلن، کابرای ساحەبمال گوتی ئەوە بۆنە سەرم بڕیو و زەلام نییە و خێرا سەری جەوالبەیکە بۆ کردنەو. مەئموورەکان سەریان سوورما، گوتیان ئەمە چ نەقشەیک بوو!!! کابرا شەرەحە حالی سەد دۆستەکانی کۆرپەیکە و فیلەیکە و تاقەدۆستەیکە خۆی بۆ گێڕانەو، زۆریان پینخۆشبوو و گوتیان هەر ئەو دۆستانەش راپۆرتیان داو. ئەو جا کابرا رووی لە کۆرپەیکە کرد و گوتی : رۆلەم ئەو جار بۆت دەرکەوت کە هیچیان دۆستی گیانی نەبوون، بەلکوو هەموویان دۆستی نانی و زمانی بوون و بە هەمووان بە دۆستەیکە مین نەبوون.

لەم نەقلە دەبێ گەنجهکان دەرسی دۆستناسی بە قەولی کوردی : «هەرچی سمیلی سوور بوون، هەمزاغانییه ...»، سەعدی دەلێن :

دوست مشمار آنکه در نعمت زند لاف یاری و برادر خواندگی
دوست آن باشد که گیرد دست دوست در پریشان حالی و درماندگی

به جیبه بؤ زیاتر روونیونوهی مه‌تله‌ب نه‌قلی ئینوموقله‌ش به شیعر وه‌گیرین :

تَحَالَفَ النَّاسُ وَالزَّمَانُ فَحَيْثُ كَانَ الزَّمَانُ كَانُوا
عَادَانِي الدَّهْرُ نَصَفَ يَوْمٍ فَأَنْكَشَفَ النَّاسُ لِي وَبَانُوا
(ابن مقله)

ناقلیک له میژوو له میژو و جوانه

نهم قال و باسه بکهینه وانه

له ئینوموقله‌ی به بیر و هوزان

واده‌گیرنه‌وه بؤ گهل و هوزان

ده‌لین مه‌تام و پله‌ی به‌رز بوو

لای فەرد و کۆمه‌ل خواوه‌ن نه‌رز بوو

پیاوینکی خه‌تخوش زۆر به‌خته‌وه‌ر بوو

باش و به‌که‌لکی ناو جه‌ماوه‌ر بوو

له‌ لای ده‌وله‌تیش زۆر به‌ ئیکرام بوو

به‌ قه‌در وریز و خواوه‌ن مه‌رام بوو

ناحه‌زه‌کانی ئیره‌یان پس بگرد

هر به‌و داخسه‌وه ئینوموقله‌م مرد

خه‌تا باریان کرد به‌ گونه‌ و تاوان

دیاره‌ ناحه‌زان هه‌میشه‌ ناوان

ده‌وله‌ت بئ نه‌وه‌ی له‌ که‌س به‌رسن

لای برد له‌ سه‌ر کار به‌ بی مه‌ترسی

سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش ده‌ستیشی به‌ری

پیرۆزه‌ی به‌ختی له‌سه‌ر شان فەری

واته‌ نه‌و ده‌سته‌ی که‌ پینی ده‌نوسی

به‌را و له‌ گه‌ر بوو واته‌ پینوسی

نەما مەقام و دەست و پەنجە کەس
 نەهاتە فریای مەل و گەنجە کەس
 دەوری لینگۆرا و خانە نشین بوو
 خەم خەمی کرد و ژینی لە ژین بوو
 کەس لێی نەپرسی لە دۆست و ئەحباب
 بە پێچەوانەی زەمانی ئەرباب
 بە مواناسەیی خۆی، چەند جوانی فەرموو
 لەم پەندە جوانە لامە دەن بە موو
 گوئی سۆیندخۆرن واتە چەرخ و گەل
 ئەوێ هاتە گەر لە بۆی کات و هەل
 لە دەوری هالین ریزی لێ بگرن
 گوئی لە مستی بن گەر بلی بمرن
 زەمانە نیو روژ گەر بە دوژمن
 دونیای بە سجن گۆری لە بۆ من
 ئەو کاتە زانیم کە چۆنە خەلک
 واتە پێوەفا و سەپلە و بێ کەلک
 تا لە گەر دابوو ئەستیرەیی بە ختم
 لە دەورم دالان وەخت و بێ وەخت
 کە بە ختم نەما کە سیشم نەما
 جینگام پێلەنگ بوو لە ئەرز و سەما
 بەلێ هەر وایە گەل بێ وەفایە
 لە دەورت دالین تا هەیی لە کایە
 بەلام کە زانی پاش نوێژی دەولەت
 بۆی گێرامەووە مەقام و سەر وەت
 خەلک کە زانی هاتەووە هاتم
 بە پۆل هاتن بسۆ مولا قاتم

دهست له سهر سینه چلۆنی قوربان
 به قوربانت بی سهرهوت و کورمان
 له بۆم ده رکهوت که دۆستی نانین
 ههروا زمانین نهک دۆستی گیانین
 «ئه مین» ئه و که سهی دۆستی نانیه
 به هیچی بگره مه لێ وانییه
 به لام ئه و که سهی دۆستی گیانیه
 به قه در و ریزه پووش و گیانیه

.. به شی ۸۰ ..

ده لێن جاریک شهیتان به موسای گوت : عهرزی خوا بکه له خهتا و تاوانم ببوری. گوتی
 زۆر باشه، موسا عهرزی خوا دهکا و خوا ده فهرمی زۆر باشه، پیتی بلی ئه من کاتی خۆی
 پینمگوت سوجده بۆ ئادهم بهره به قسهی نه کردم له بهر ئه وه له رهحمهتی خۆم بهری کرد،
 ئیستاش ئه وه قه بره که ی له فلان جینیه، بچی سوجدهی بۆ بهر ئی لێی خۆش ده بم. موسا که
 گه رابه وه به شهیتانی گوت : مژده یه کی خۆشم پینیه بۆت، خوا ئاوا ی فهرمووه. شهیتان گوتی :
 جا ئه من به زیندوویی سوجده م بۆ ئادهم نه بردووه، ئیستا که مردووه سوجدهی بۆ ده بم!
 کابرا به که له خه ویدا شهیتان ده بینێ که زۆر جوان بوو گوتی : تو کیی؟! گوتی من شهیتانم،
 کابرا ده لێ خۆ من هه یکه لیکێ تۆم له بهر ده رکێ حه مامیک دیوه زۆر ناحه ز بوو که چی ئه تو
 ناوا جوانی. گوتی : قه لهم به ده ست دوژمه، به ئاره زووی خۆی ناحه زم ده کیشیته وه.
 ده لێن حاجیه که له حه ج خه ریکی به رده بارانی شهیتان بوو، شهیتان پیتی گوت فلانکه س
 ئه وه تۆش به رده بارانم ده که ی؟ خۆ ئیمه به ینمان خۆشه پینکه وه، حاجی گوتی : ئه وه له بهر
 خه لکی مه جبوورم ئه ینا هه ر له گه ل تۆم و له قسه ت ده رناجم، تو برا گه وره و من برا چو که.
 ده لێن سه عدی به لای حاجیه کی خه راپ و فیله بازدا رویشت و گوتی : ئه تو حاجی نی،
 و شتر حاجیه چونکه بیچاره چه قلان ده خوا و باری ده با :
 حاجی تو نیستی، شتر است حاجی
 از برای آنکه بیچاره خار می خورد و بار می برد

ده‌لین حاجیه‌کی فیل‌ه‌باز دوو تمه‌نیه‌کی له‌نیو که‌شیده‌که‌ی هاویشتبوو؛ وه‌ختیک شتی ده‌فرۆشت سویندی ده‌خوارد که: به‌و که‌شیده‌ی دوو تمه‌نی تیدایه و به‌و فیل‌ه‌کابرای ده‌بریه‌وه. بۆ خۆم نه‌و ساله که‌ چووم بۆ‌حه‌ج، حاجیه‌کمان له‌گه‌ل بوو که‌ له‌ وێ دزی لێ واقع بوو، هه‌روه‌ها حاجیه‌کی زۆر شه‌پانی و نار‌ه‌سه‌نی که‌شمان له‌گه‌ل بوو که‌ قه‌لس ده‌بوو، ده‌یگوت لیره‌ ده‌نگی ناکه‌م مه‌گه‌ر نه‌گه‌ینه‌وه‌ سه‌رده‌شتی، به‌لام که‌ هاتینه‌وه‌ زۆری نه‌خایاند به‌ ره‌حه‌متی خوا چوو. به‌ راستی نه‌وانه‌ حاجی نین، عاجین. نه‌وه‌یه که‌ شتێخ ره‌زا ده‌لی:

که‌ر به‌ حه‌ج نابێ به‌ حاجی

هه‌ر وه‌که‌رو خۆی سم خه‌په

خۆزگه‌ به‌و که‌سه که‌ له‌ دوا مردنی ده‌بیته سه‌رمه‌شق و نموونه‌ی چاکی و پاکی بۆ وچه‌ی دوا‌ی خۆی.

شینخی سه‌عدی ده‌لێ کابرایه‌کی هه‌زار چوو بۆ مالی ده‌وله‌مه‌ندیک، داوا‌ی یارمه‌تی لێ‌کرد. کابرای ده‌وله‌مه‌ند به‌ قه‌لس و توپه‌یی وه‌ده‌ریتا و یارمه‌تی نه‌کرد. کابرای فه‌قیر به‌ نا‌ئومیدی گه‌پایه‌وه. دوا‌ی چه‌ند سالتیک کابرای ده‌وله‌مه‌ند مایه‌ پووچه و فه‌قیر بوو و کابرای هه‌زاریش ده‌وله‌مه‌ند بوو. کابرای ده‌وله‌مه‌ند که‌ هه‌زار ببو ناچار وه‌ سوالی که‌وت. چوو بۆ مالی هه‌مان کابرای فه‌قیر که‌ ده‌وله‌مه‌ند ببو. بێ نه‌وه‌ی بیناسیته‌وه‌ چوو بۆ لای و داوا‌ی یارمه‌تی لێ‌کرد. پارویه‌کی زۆری دایه و پنی گوت: ئه‌رێ ده‌مناسیه‌وه؟ گوتی: نه‌خیر. گوتی: ئه‌من هه‌مان هه‌زاره‌که‌م که‌ چه‌ند سال له‌مه‌وبه‌ر فه‌قیر بووم، هاتم بۆ لات یارمه‌تیت نه‌کردم و به‌ قه‌لسیه‌وه‌ وه‌ده‌ریت کردم. کابرا له‌ کرده‌وی خۆی زۆر به‌شیمان بۆوه و خه‌جاله‌تی نه‌بێ پنی نه‌ما. به‌لێ، نه‌وزاع و نه‌حوالی زه‌مانه‌ ئاوايه؛ هه‌رده‌م به‌ جۆریکه‌. که‌وابوو پیاو نابێ به‌ سه‌روه‌ت و سامان خۆی لێ‌یگۆڕی و ده‌ستی هه‌زاران نه‌گرتیه‌وه.

:: به‌شی ٨١ ::

سالی ١٣٣٤ی هه‌تاوی له‌ گوندی گرویس پۆلیک منداڵ پێکه‌وه‌ شوان بروین له‌ شاخی قه‌لاتی، تووشمان له‌ ریویه‌ک که‌وت و که‌وتینه‌ سه‌ری، هه‌له‌مێ و هه‌له‌وێ به‌ کاوه‌ شاخیکه‌وه‌ خۆی حه‌شاردا. نه‌وێراین بۆی بجین له‌به‌ر هه‌لدیری، ته‌سادوف له‌و کاته‌دا مه‌لا ئاواره‌ی شلماش پیدابوو، زۆر شاخه‌وان بوو، چوو ریویه‌که‌ی هه‌لداشته‌ خواری و ئیمه‌ش ریویه‌مان

گرت و دادگای سه‌حرایمان بۆ ساز دا و گوتمان نه‌ی ریوی به‌ فرت و فیل! زۆرت مریشک و قاز و مراوی لښ خواردووین، نیستا تۆله‌ی هه‌موو ئه‌وانه‌ت لښه‌که‌ینه‌وه و رتویمان له‌وئ کوشت. به‌لښ سږ سال به‌ مندالی شوان بووم، خه‌یزانیشم ئه‌و کاته له‌گه‌ل من شوان بوو، به‌ شۆخی پښم گوت : کۆلوانه‌ گازری ، راستی هه‌ر به‌ مندالی هه‌زم لښه‌کرد، چاره‌نووس که‌ گه‌وره‌ بووین به‌ ته‌واوی بوینه‌ هاوه‌له‌ی ژبانی و هاوسه‌ر و هاوسه‌نگه‌ری تالی و شیرینی ژبان و به‌ ته‌بابی و خوشی تا نیستا پښکه‌وه‌ ژین و ژبوار به‌سه‌ر ده‌به‌ین، سږ کورمان به‌ ناوی : هادی، مه‌دی و نازاد و دوو کچ به‌ ناوی : فه‌ریده و ناسکه‌مان هه‌ن، خوا یار و یاوه‌رمان بیت و ته‌مه‌ن درێژ بن. له‌ به‌هه‌شتی کوردستاندا وه‌سه‌یه‌م کردووه‌ که‌ هه‌موو سالیگ له‌ مانگی گولاندا بیته‌ سه‌ر گۆره‌که‌م.

نه‌مین نومیدی به‌ رۆله‌ی ژیره‌ له‌دوا مردنیش منی له‌بیره‌

خولاسه‌ مندال بووین و شوانی کاره‌گه‌ل و بښخه‌م و په‌ژاره‌ی دنیا و پوول و پاره‌مان نه‌بوو، هه‌ور ده‌ینالاند، ئه‌م شیعره‌ به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌گوتوه‌ :

هه‌ور ده‌نالیښن شوانان ده‌ترسښن پږ به‌ رانکه‌یان ده‌پښن

سوتغه‌ن نیستا که‌ ئه‌م په‌رتووکه‌ و بیره‌وه‌ریانه‌ ده‌نووسمه‌وه‌ وه‌رزی به‌هاری سالی ۱۳۸۸ی هه‌تاوی و مانگی گولانه‌، باران به‌ لښمه‌ ده‌بارئ و هه‌ور ده‌گرمنښن، سیلاو هه‌لستان و تافگه‌ و رووباران به‌هاره‌ و هاژه‌ دینه‌ خوار و له‌ خه‌ر و دۆلان هه‌لده‌پژښن، خه‌م و په‌ژاره‌ له‌سه‌ر دلان لاده‌بن و گولانه‌ی چیا به‌رزه‌کان ده‌که‌ن به‌ دیاری بۆ کوپ و کچان، شنه‌ی شه‌مال دلی دلداران باوه‌شین ده‌کات و نه‌غمه‌ی مه‌لان و قاسپه‌ی که‌وان ده‌بنه‌ بلاوښن بۆ دایکانی جگه‌ر سووتاو و باوکانی پښت شکاو له‌تاو رۆله‌ی له‌ خوښن گه‌وزاو بۆ گه‌ل و نیشتمان.

.. به‌شی ۸۲ ..

ده‌لښ رږبه‌یک له‌ چۆلگه‌یه‌که‌ ده‌گه‌را، که‌له‌بایښک چاوی پښه‌که‌وئ و ده‌ست ده‌کا به‌ خوښندن. رږوی په‌لاماری ده‌دا و به‌ ده‌میه‌وه‌ ده‌یگرئ و هه‌لښی، رږوی له‌ بیرى چۆوه‌ که‌ که‌له‌شیری به‌ ده‌مه‌وه‌یه‌، زاری هه‌لچه‌ری که‌ واق واق بکا، که‌له‌شیره‌ی له‌ دم به‌رزه‌، که‌له‌شیره‌ له‌ چنگانی هه‌لات و له‌سه‌ر قه‌ده‌داریکى بلښد هه‌لښت. رږوی به‌ حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ ته‌ماشای کرد و

گوتى : ئاي چۈنم لە كىس خۇ داي، كەلەشئىرە گوتى : ئەو دەنوو كە بشكىن كە بئوخت دەخوئىنى و ئەو دەمەش بە برىن چىن كە بئوخت ھەلدەپچىرى بۇ قسە كردن.
لەم نەقلەدا ئەو ھەمان دىتە دەست كە دەبىن ئىنسان ئاگاي لە دەمى خۇى بىن و بئوخت قسان نەكا و فكر كاتەو لەو قسەى كە دەبەھوئى بىكا و بزائى كۆى چ قسەپەك ھەلدەگىرى و كۆى چ قسەپەك ھەلناگىرى.

دەلئىن جارىك ئىمامى شافىعى لەگەل چەند برادەرىك چوون بۇ سەھرا بۇ ئىستىراحت، دوو مرىشكى سووركرارەھەيان بىن دەبن، نىوہ پۇ كە وىستىيان نان بخۇن مرىشكە كەيان لەسەر كەولنىك دانان و بە خۇيان نەزائى رىوہەك لەپەر داھاتە مرىشكەكان و يەكيانى ھەلگرت ھەلات. ھەمرويان كەوتە دواى رىوہەك مرىشكەكەى لى بىستىننەو كەچى ھىچيان بە ھىچ نەكرد، بە دەستى خالى گەپانەو بۇ جىنى خۇيان. لە دوورپا دىتيان ئەو رىوہەك دووبارە ھاتۆتەو و مرىشكەكەى دىكەشى بە دەمەو گرتووە و بىن گۆشت مانەو. نەمەش فرت و فىلى رىوہەك.

دەلئىن كابرايەك چۆلەكەيەكى گرتبوو، چۆلەكەكە گوتى بەرمەھەلدە دوو ئامۇزگارى و خەبەرىكى خۇشت پىندەدەم. كابرا بەرى ھەلدا، چۆلەكە گوتى يەكەم ئامۇزگارى : قەت خەفەت بۇ شتى لە دەستچو مەخۇ، دووھەم ئامۇزگارى قەت باوہ پ بە شتى مەھال مەكە. خەبەرەكەش ئەو ھوون من دوو كىلۇم زىر لە لەش داہە، كە وايگوت كابرا دەستى كرد بە ھەول و تەقللا بۇ ئەوہى بە قسەى خۇش چۆلەكەكە بگىرى و دوو كىلۇ زىرەكە وەدەست بىنى، چۆلەكەكە پىنى گوت ئاخىر نەسىحەتم نەكردى كە خەفەت بۇ شتى لە دەست چو مەخۇ و مەھال باوہ پ مەكە، ئاخىر من بەم چۆكەلەيە چۆن دەتوانم جىگاي دوو كىلۇى زىر وەبەم!!!

كە واتە ئىنسان دەبىن خۇپاگر بىن لە بەرامبەر لەدەستدانى ھەر شتىك. خۇشەوئىستى، مالى دونيا بىن و يا خود ھەر زەرەر و زىيانكى كە بىن و رازى بە قەزا بىن، ئەگەر مالى دونياى لەدەستدا زۆر فكرى لى نەكاتەو و بە خەم و خەفەتان خۇى نەكوژى. كابراى كاسب تووشى زەرەر و قازانچ دەبىن، دەبىن كۆلنەدەر و تىكۆشەر بىن، ئەگەر سەر سەلامەت بىن زەرەر و زىيان قەرەبوو دەكرىتەو.

چلەكى دەستە مالى دونيا وەك دەلئىن مالپەرەست پەيمان شكىن و بىن بەلئىن
بە رەھمەتەن شىخ عبدوورپەئوف نەقشەندى بە شۇخى ئەم شىئەرەى گۆرىبوو :
چلەكى دەستە مالى دونيا وەك دەلئىن خۇزگە قەت بۇ چلەكى دەستە بىن نەلئىن

ھەروەھا ئینسان دەبى ھەموو شتىك بە مەحەكى عەقلى خۆى ھەلسەنگىنى و بارەپ بە ھەموو شتىكى مەھال ئەكا، زۆر كەس بە خەيال پلاو دەچن مل لە كىيۆتك دەنن، ھەلى دەدرن بۇ غەزنە و كەچى ماندوو بوون و ھەسرەت نەبى بۆيان نامىنئەو.

:: بەشى ۸۳ ::

دەلن كابرەك بە دۆلمان قەلس دەبى، دوو سى نەفەر جەفەنگىاز دەچن بۇ لای دەپانھەوئ بە فیل قەلسى كەن. يەكیان دەلى بەھاران خۆشە كە ولات سەوز دەبى، مئو گەلای تازە دەردەكەن، دووھەمى دەلى : جا پەلكەمئو جوان و تازەكان لىدەكەنەو، سىنھەمى دەلى : جا برىنج و پىواز و رۆن و بەھاراتى تىكەل دەكەن. دەلى كابرە ووردە ووردە لە فیتی خۆى حالى ببوو، ھەستايە بى و گوتى : جا ئەگەر پىاوى وەپىنچە، وەللا ئەوئەندەت تىبەلدەدەم كە رۆژى شايبە ھىندە لە دەھۆلى ھەلئەدرابى.

جەوانىك دەبەھەوئست بەزۆر لەگەل ئافرەتىك دەست تىكەلاوى بكات. ئافرەت زۆر داوینپاك بوو. ئامۆزگارى گەنجەكەى كرد و گوتى : ئەدەب و ئەخلاقت رىعايەت كە. كۆرەكە زۆر خەجالەت بۆو و گوتى مەرج بى لىزە بە دواوہ خۆم تووشى ئەم كارانە ناكەمەو. بەراستى پىاوى گەنج ئەگەر ئاگای لەخۆ نەبى غەرىزەى جنسى زۆر بە ئاسانى دەپخاتە ژىر فشار و تووشى كارى خەرپ و بى ئەخلاقی دەكا. مەروف دەبى بە ئەخلاقی جوانى خۆى لە داوین پىسى و دەستدرىژى بۆ مال و نامووسى خەلك خۆى پيارىژى كە ئەگەر واى كرد، جگە لەوہ كە بۆ ھەمىشە لە كن خۆى و بنەمالە و ئىجتىماعەوہ سەربەرز و داوینپاكە، دوور دەبىتەوہ لە زۆر موشكىلات و نەخۆشەكانى وەك ئىدز و ... كە بە ھۆى تىكەلاوى و نزیكى ژن و پىاو زۆر بە ئاسانى راگوئز دەبى بە دوور و سەلامەت دەبى.

:: بەشى ۸۴ ::

سالى ۱۳۴۰ى ھەتاوى بارىكم ھەنارى گروئس برد بۇ شارى نەغەدە و بە گەنم گۆرپەمەو. دوازدە رۆژم پىنچوون جا گەشىتمەوہ مالى، مەگەر خوا بزانى چەندەم تالى و

سوڀري چيشتن. ههروهه سالى ۱۳۶۱ى ههتاوى باريككم كاله كى كولوى بردن بڻ بينوران ههنا
نيوارى هاوارم كرد: كاله به گهنم، يهك كهس به هاوارمهوه نه هات. نيوارى كاله كى سه گباب
خنيو ناويان له بهر ده رږي و تليسا بونوه، ناچار ههله رښتن و لى سوار بووم به ره و مال.
خهلكى نه و هخته ناوا فقير بووه به دوو دينيان باريكيان كاله ك بڻ نه كړاوه، نيستا هه نه و
بينورانه نه گهر يهك ماشين كاله كى بڻ به رى ناكه ويته نيوارى. يان نه وه بوو ده چووم له چڼمى
كهلوى به گوڼدرىڅى خيزم دينډا بڻ سهردهشت جا له هه ورازى داربران يا له خړى كهرترينى
كه ره كم لينده كهوت و ده وه ستا. جاريك له سهر پردى كهلوى قهره چى نه مبه راو به رى پرده كه
ناوليان هه لدا بوو، منيش له نيو قه دى پرده كه كه ره كم له گه ل كهرى قهره چيه كان مليان ليكنا،
گوڼدرىڅى قهره چيه كان پيرىڅنه قهره جيكي سوار ببو، گوڼدرىڅه كهى من نازاتر بوو له
پيرىڅنه به خړ و توله سه گى باوه شيه وه هه لدايه خواري و پيرىڅن ده ستي كرد به جنيودان و
هات و هاوار، نه مزاني چوڼ خوم له و گونگه له ده رياز كرد و خه لاس بووم. به لى قديم ناوا به
فه قيرى و هه ژارې ژيانم به سهر بردووه.

جاریک له گهل ماموستا شیخ ره نووف باسی زهمانی رابردوومان ده کرد، گوتم نهو دی راستی بې قدیم دنیا دوزخ بووه و نیستا دوونیا بهه شته، که او بوو نیمه نیو دی تمه نمان له جهه نده مدا براوه نهو و نیوه شمان که وتو ته بهه شته، بهلام گهنجهکان نه مرؤ هه موو ژبانیان که وتو ته بهه شته، ماموستا زه رده خه نه یه کی کرد و گوتمی فلانی ژبانی نیمه خوشتره چونکه نهوان جهه نده مه که یان نه دیوه بویه قه دری نهو بهه شته ی که نیستا تیندان نایزان، گوتم نهو هس راسته. نه م نقله ده گهریته وه بؤ سالی ۱۳۸۰ی هه تاوی له دوکان له خزمهت نوستادی به پیرم خوالیخوشبوو ماموستا شیخ عه بدور پر نهووف نه قشبه ندی (پیژوهی) دانیشبووم، به راستی نهو ماموستا به پیرمه بؤ من هاوده میکی زور خوش و زور ره فقیکی دلسوز و زانا و نه دیب بوو، نیستیفادهی معنهویم زور لیکرد و خولاسه باوکی زانیاری و نه ده بی من بوو. له دوا بهر جهه مت چوونی من زور غریب بووم، هه رچهند دوست و برادره م زور بوون بهلام کهس نه یوانی که لینی نهوم بؤ پر کاته وه، یا نهو هس بلین که نه م زانا و بلیمه ته ۴۰ په رتو وکی باش و به که لکی هه ن که به داخوه نه جهل مه و دای نه دا له چاپیان بدا. هیوادارم که سیک هه بی قولی هیمه تیان لی هه لکا و چاپیان بکا، به ره حمت بې زور جار ده یگوت فلانی نووسر نینشای له سه ره و ده وه مه ندیش نیفشه بهلام به داخوه ده وه مه نده کان نهو نه رکه گه وره بهر یوه نابن، له بهر نهو زور بهی به ره مهی زاناکان ده بته خوراکی سیره و مشک یا نهو هی که فری ده درین و ده فوتین. جاریکیان له گهل نهو بهر پیرمه له گوندی پیژویرا شه ره شیعرمان کرد تا سه رده شته،

هیچمان نەبەزین. قەدیم شەرپە شیعەر زۆر بار بوو بەلام بە داخەووە ئیستا خەلک زەوق و
حەوسەلەیی لەسەر ئەم لایەنە نەماوە.

سالی ۱۳۸۱ی هەتاوی لە نزیک گوندی چەکو ئەو زانا و بەرپزە لە گەل چەند رەفیقێک لە
مینووبووسینک دابوون، هەزار مەخابن مەشین هەلدیرا و کەوتە ناو چۆم و کۆچی دوایی کرد.
چەکو بوو ئێمەیی کردە مەکووی خەم پستی چەند کەسی بە خەم کرد بە خەم

:: بەشی ۸۵ ::

دەلێن کابرایەکی یەک تەن دروینەیی بەسەردا مابۆوە، کچەکەیی کە زۆر جوان دەبی دەلێ :
بابە بچۆ بە تەواوی کۆری ناوایی بلێ سەینێ هەرەووەزە، دروینەمە، لەبەر خاتری من هەموویان
دین. کابرا چۆ بە تەواوی گەنجی دینی گوت و دواوژ هەموویان هاتن. بەیانی کچەکە بەدزی
و پەنامەکی بەکەمە کە جەوانەکانی دەبردە قوژبێتیک و سینۆیکی دەدایە و دەیگوت لە باخەلێ
هاوێ ئەمن ئەتۆم زۆر خۆش دەوێ بەلام با ئەوانی دیکە نەزانن. خولاسە کۆر و کال ملیان لە
دروینە نا، ئاوریان لە داسان دەبۆوە، کچەکەش جار جار دەچوو دیاریان و دەیگوت سینو لە
باخەلم گیان، بەو قسە ئەو جەوانانە ئاوریان دەگرت و دەبوو بە کێبەرکێ، بوو بە ئێوارە و
جەوان تەقەیان لە دروینە هەلستاند، جەوانەکان کە دەپۆشێشتەووە خۆ بە خۆ بە یە کێریان دەگوت
مردووت مرئ ئەمن سینوی دابوومی و حەزم لێدەکرد، ئەتۆ بۆچی ئاوا خۆت دەکوشت، کە
تەماشایان کرد ئەو فیلەیی لە هەمووان کردبوو.

دەلێن کابرایەک مەریک لە پەتیک دەخا و دەیا بۆ بازار بیفرۆشی، مەپە کە بە دوو خۆیدا
رادەکێشی و دەست دەکا بە هاوار کردن، ناگای لە پشت خۆی نابێ. کابرایەک پەتە کە
هەلدەبێری و مەپە کەیی لێ دەدزی. کابرا هەر هاوار دەکا، موشتەری ئەو مەپە، کابرایە پێی دەلێ
نەری ئەو شیت بووی ئەو لەتکە پەتە بەدوو خۆتدا رادەکێشی و هاوار دەکەیی. کابرا کە بە
خۆی دەزانێ دەست دەکا بە هات و هاوار و گەپان بە دوو مەپە کەدا. کابرایەکی ساختەچی کە
بانگی دەکا و دەلێ تازە لە دوو چوان مەچۆ، وەرە من دووسەد دینارم لێ لەو چالارە کەوتوو
بۆم دەرەینەو پەنجا دیناری بۆ تۆ. کابرا دەلێ زۆر باشە، خۆ مەپە کەم بایی دە دینار بوو ئاوا
قەرەبووی ئەو زەرەدەشم دەکەمەو، خولاسە خۆی رووتدەکاتەو و دەچێتە ناو چالار و
هەرچی دەگەڕێ هیچ نابینێتەو، کە دیتەو دەر دەبینێ کابرا رویشتوو و هەموو لیباسەکانی لێ

دزیو، بە رووت و قووتی دارنیک بە دەوری خۆیدا هەڵدەسووڕینی، کابرایەکی دەلی خالە ئەو بەز وادەکە و ناوا بە دەوری خۆندا هەڵدەسووڕینی؟! دەلی قال و باسینکی وام لێ بەسەر هاتوو، بۆیە وادەکم هەتا خۆشم نەدزن.

دیاری ئێسانی ساویلکە و فەقیرحەل قەدیم زۆر بوون، تەنانەت ئیشتاش کەمتاکورتیک هەرەن، بەلام فیلبازەکانی ئەمڕۆ لە هی قەدیم بێرەزاتر و نەهەنگی بە ساغی قووت دەدەن؛ کەوابوو خۆش بە حەلی ئەو کەسە کە ئەمڕۆ فیلێ سەر فیلێ ساختەچی و فیلبازەکان دەکەوی و ناکەوتەو و داو و تەلەیان.

.. بەشی ٨٦ ..

مەولانای روومی دەلی : کابرایەکی تووتیەکی هەبوو پێی گوت : ئەی تووتی دەچم بۆ هیندوستان، چت بە دیاری بۆینم؟ تووتی گوتی : وەللا سلاوی من بە تووتیەکانی وی بگەینە و بلی فلانی گووتووتی خۆزگە بە حەلی ئێوە کە نازدن و بە کەیفی خۆتان ژیان دەبەنە سەر. کابرای بازەرگان کە گەشتە هیندوستان، دیتی تووتیەکی لە چەمەنزایەکی سەر سەوزدا خەریکی سەفا و هەلەزین و خۆتندن. بانگی کرد و ولامی تووتیەکی پێی راگەیاند، تووتی کە ئەوێ بیست خۆی بەلا داخست و مندار بۆ. کابرای بازەرگان زۆری پێی سەیر و ناخۆش بوو. بەهەر حال کە گەڕایەو بۆ ماڵ، نەقلی تووتی هیندوستانی بۆ تووتی ناو قەفەس گێرایەو و تووتی دەست بەجێ خۆی بەلا داخست و مندار بۆ، کابرای کە ئەوێ دی زۆری خەمی تووتیەکی بوو. گوتی بۆ ئەم نەقلەم بۆ نەگێرایەو، تووتیەکی لە قەفەس دەرھینا و بردی لە دوور فرێدا، کابرای کە تۆزیک دوور کەوتەو، تووتی راست بۆ و چوو لەسەر لقی دارنیک هەلێشت. کابرای بازەرگان کە ئەم حەلی دی هیندە کە سەری سووڕما و گوتی دەبێ لەم قال و باسە روونم کەبەو، تووتی گوتی : تووتیەکی هیندوستان، منی ناگادار کردەو کە ئەی تووتی تۆش بە فیل خۆت بمریتە تا سەبەکەت فرێدا و لە زیندانی قەفەس رزگاریت بێت.

ئێسان دەبێ بۆ رزگاری خۆی و هاوئەو کەانی هەول بدا و بەهەر فیل و فووتیک پێی خۆی و گەلەکە رزگار بکات لە دەست زالم و ملھوران.

دەلێن چوار برا لەسەر میراتی باوکیان لێیان بوو بە شەڕ و دەرە تەقە، ئەو ئەسناپەدا کە گوینیان هەلخست ئەو چەند دز هاتوونە سەریان و خەریکبوون مالیان لێ تالان دەکردن. خۆ

بە خۇ گوتیان با کیشەى نیوانمان وەلانیین و چاره‌ی دزان بکەین و نەهیلین هیچ بدزن و دەریاز بن و دەرفەت لە ناکۆکی نیوانمان بەرن؛ دوایی کات زۆرە بۆ میرات بەشکردن، ئەگەر دز نەبێن بە تالان.

ئەوێهە کە گووتوویانە : برا لە لای برا بێ، مەگەر قەزا لە لای خودا بێ. بێگومان ئەگەر خەلکی هەر ولاتیک بۆ یەک و لەگەڵ یەکبن، دوو بەرەکی وەلانیین و یەکگرتوو بن لە پیناو خاک و گیان و نامووسی خۆیان و گەلەکەیان، هیچ دوزمێنیک ناتوانی بەسەریاندا زالبی و زەفەریان لێ ببینی، کەوابوو یەک چل بن وەک شیلان چلچل مەبن، دەلێن : مەریک کە لە مینگەلی هەلبێ، دەبێتە خۆراکی گورگ.

.. بەشی ۸۷ ..

دەلێن کابرایەکی گەورە چوو بۆ مالتیک، ژنی ئەو ماله کە مەشهور بوو بەژنیک کە بێگاری بە هەموو کەسێک دەکا لەو کاتەدا خەریکی هەویرشیلان دەبێ و کە گۆبی لە تەقەى دەرگا دەبێ دەلی هەر کەسێک هەى، گۆزیکم ئاو لەگەڵ خۆت بۆ بێتە. کە کابرا گوزە ئاوەکەى بۆ دینی پیریژن هەر کە چاوی پێدەکەوی دەلی : هەى خەجالت خۆم، نەمزانی کە جەنابتان، بە خودای دەبەیه‌وه جینگای خۆی دايدەنێه‌وه، واتە دوو کەرەت بێگاری پێدەکا.

بە راستی قەدیم خەلک زۆر دلپاک و خاوی و بێ فرت و قیل بوون. کاک رەحمانی برام دەیگوت : ئەگەر مریشکی مەسنووعی نەبانایە بۆ هیلکە کردن حالام شر دەبوو، بە هیوای مریشکی ولاتی، سێ رۆژان دین و دەچن و دەقرینن بەلێ ئەو دەیانەوێ هیلکە یەک بکەن. بۆ زانیاریتان باشە ئەوانە بزائن کە وشەى «مریشک» لە «مرغ خشکی» وەرگیراوه، هەروەک «مراوی» کە وەرگیراوه وشەى «مرغ آبی» یە.

گویم لیبوو کابرایەکی دانیشجوو ئامۆزکاری کۆریکی لەخۆی بچوو کتر دەکرد و دەیگوت : کاتی خۆت بە فێرۆ مەدە، ئەمن لە دانیشگای تاران ۲۴ سەعاتەى رۆژانەم ئاوا بەشکردبوو : ۶ سەعات لە زانکۆ بووم، ۶ سەعات خەریکی موتالەعە کردن بووم، ۶ سەعات بۆ پرسیار و بژوار. رووی لەمن کرد، گوتی فلانکەس چم بۆ مایه‌وه؟! گوتم وەللا ئەوێدە وەختەى بۆت دەمێنێتەوه بەس بەشی فلان خواردن دەبێ، ناھەقیشم نەبوو، ئەوێدەن چاکم دەناسی، درۆی

دەکرد و ئەوجار کوا ئەوەندە وەختی مابوو بەشی نان خواردن و خواردنەو و نوستن و نێستراحت دەکا.

دەلێن کابرایەکی چوو بۆ سەر حەوزیک، چاوی بە خۆی دەکەوتی کە چەند ناشیرینە و دەست دەکا بە تف لێکردن. لێی دەپرسن ئەری ئەو تف لە چی دەکەیت؟ دەلی وەللا شەیتان لە ناوەکەدا دەبینم. دەلێن کۆرە ئەو بۆ خۆتی دیاری، دەلی توخوا بە راست، وەللا قەت نەمزانیوە کە ئاوا دزیو و ناحەزم.

کابرایەکی ناحەز لە گەل ئەوەش کە ناحەز بوو، بۆلێزی دەکرد لە ژن هیناندا و بە زۆرکەس رازی نەبوو، پێمگوت: فلانی بچۆ لە ئاویتهدا تیر تەماشای خۆت بکە، بە هەموو کچیک رازی دەبی. ئەو قسەی من کاری لەسەر کرد و زۆر زوو ژنی هینا، لە دواییدا کە دیمەووە گوتی: فلانی، زۆرت لێ مەمنونم، کەس تا نەمۆ ئاوا نامۆزگاری نەکردووم، مالت ئاوا بێ بە ژن و مالت کردم.

ئەوێهە گوتووینانە: دوست ئەو دۆستێهە وەک ئاویته عەیبەکانی پێ نیشاندا یان دەلێن: دۆست ئەو دۆستێهە عەیبەکانت بە دیاری بۆ بینێ.

:: بەشی ٨٨ ::

دەلێن هینم گوتووینەتی نەگەر بەلایەک لە ئاسمان بیتە خوارووە، دەلی مالی مام هینم لە کۆبیە، دیارە هینم هەموو ژبانی هەر دەرەدەری و زیندانی و هەژاری و فەقیری بوو بە زمانی شیعەر بۆ خۆی دەپاڕیتەو و دەلی:

ئەو کەسە دات بە ئێمە زار و قوون ئەو خوای گەورە و خالقی بێ چوون

یان ئەوان بگەر، یا بکە تیرم تیر نەبێ بۆ چمن سەر و ژیرم

دەلێن کابرایەکی بە شوخی دەیگوت ئەوەندە بێ شانس و بەدبەختم نەگەر هەموو نەستیرەکانی ئاسمان بێتە حۆری و بێتە سەر زەویەکی، دانەیان بەشی من نابێ بەلام نەگەر مانگ بەتاقی تەنیا بێتە کەلەگایەکی و بیتە خواری، راست وە دوو قونێ من دەکەوتی

دەلێن «جۆنەیدی بەغدادی» رۆژیک بەلای جەمێنکدا رووی، گوتی ئەو خەلکە بۆ کۆ بوونەو؟ گوتیان: دزێکیان گرتووە و لە سێدارەیان داوە. جۆنەید چووە لاقی دزەکەیی ماچ کرد. خەلکە کە زۆریان بەلاوە سەیر هات، گوتیان جەناب ئەو چ سەرپێک بوو؟ گوتی ئەو دزە

هینده ئیمانی به کاری خۆی هه‌بوو هه‌تا گیانی له‌سه‌ر دانا، ئینسان له‌سه‌ر هه‌ر عه‌قیده و مه‌سه‌له‌کیک بێ، ده‌بی له‌سه‌ری سوور بێ هه‌تا ده‌مری و نابێ ده‌ست‌به‌رداری بێ نه‌گه‌ر له‌ سێداره‌شی ده‌ن.

به‌لێ زۆر که‌س گیانی خۆیان له‌سه‌ر ئیده و مه‌رامی خۆیان داناوه‌ وه‌کوو قازی محهممه‌دی نه‌مر، نه‌مما بۆ هه‌میشه‌ ناویان له‌ناو میژوو و میشکی گه‌له‌که‌یان هه‌ر ده‌مینێ وه‌ک شاعیر گووتوو‌یه‌تی:

ئه‌وه‌ی ماوه‌ هه‌ر ناوه‌ بۆ پیس و پاک	به‌دوو‌یانسه‌وه‌ تا هه‌یه‌ ئاو و خاک
لکا ناوی به‌ده‌فه‌ر به‌ سه‌د جوینه‌وه‌	هه‌زار تووک و نه‌فرینی به‌ شوینه‌وه‌
به‌شی پی‌اوی باش ئافه‌رین و نزان	له‌ خۆشی ژیان دان که‌ خۆشیان رزان

شاعیریکی دیکه‌ش ده‌لێ:

خۆزگه‌م به‌و که‌سه‌ی بۆ نیشتمانی خۆی ده‌کا به‌ قزچ، قوچی قوربانی
چونکه‌ نیشتمان بێشکه‌ به‌ بۆ گه‌ل، مایه‌ی ژیا‌نه‌ بۆ گه‌ل تا نه‌جه‌ل

:: به‌شی ٨٩ ::

سه‌ع‌دی ده‌لێ کابرایه‌ک شه‌ویک له‌سه‌ر نه‌خۆشینک هه‌تا به‌یانی ده‌گه‌ریا، ریکه‌وت به‌یانی نه‌خۆشه‌که‌ چا‌ بۆوه‌ و کابرای ساغ و سه‌لیمیش مرد. ئه‌وه‌یه‌ شافیعی گووتوو‌یه‌تی:

«فَکُمْ مِنْ صَحِیحٍ مَاتَ مِنْ غَیْرِ عِلَّةٍ وَ کُمْ مِنْ مَرِیضٍ عَاشَرَ ذَهْرًا عَلٰی ذَهْرٍ وَ کُمْ مِنْ فَتٰی
یُمَسٰی وَ یُصْنِیحُ اِمْنًا وَ قَدْ نَسِجَتْ اَکْفَانُهُ وَ هُوَ لَا یَذْرِی.» زۆر که‌سی ساغ هه‌ن که‌ له‌ناکا‌و بێ
ئه‌وه‌ی نه‌خۆش بێ ده‌مرن، هه‌روه‌ها زۆر که‌سی نه‌خۆشیش هه‌ن که‌ به‌ رواله‌ت ده‌لێی ئیستا نا
ئیستا ده‌مرن؛ که‌چی چاک ده‌بنه‌وه‌ و چه‌ندین سا‌ل ده‌ژین، هه‌روه‌ها زۆریک له‌ گه‌نج و لا‌وه‌کان
شه‌و به‌ نه‌مینی له‌ نوین و باندا لێی ده‌نوون و ده‌خه‌ون، به‌خۆ نازانن کراسی مه‌رگیان بۆ
ده‌دروون و له‌ ناز و بازی ژین و ژیا‌ر بینه‌ش ده‌بن و له‌ شاری خامۆشان له‌ نوین و بانی گ‌لدا
لێی ده‌نوون. هه‌ر وه‌کوو شاعیر گووتوو‌یه‌تی:

ده‌زانسی می‌وه‌ بۆچی شیرینه‌	شه‌که‌ر سێو نووستوون له‌و ژیرزه‌مینه‌
هه‌واکه‌ی خۆشه‌ مه‌له‌بندی نه‌بوون	هه‌موو که‌س به‌ تویی کراسی نووستوون

هه‌روه‌ها له باب‌ه عوریا‌نه‌وه ده‌لێن :

دو‌نیا سفره‌یه و مرۆ‌ف می‌وانه
چالێکی زۆ‌ر قو‌ل که ناوی گۆ‌ره
ده‌لێن نێ‌ره جینی گشت میر و خانه

هه‌روه‌ها هه‌زار ده‌لێ :

ئه‌و سه‌رچا‌وانه‌ی له‌سه‌ر هه‌ردانه
نه‌رگزی چا‌ومه‌ست ده‌مه و به‌هاران
چا‌وی جوا‌ناه که‌وتۆ‌ته بن گل
فرمی‌سکی چا‌وی جوا‌نه‌مه‌رگانن
که ده‌پۆ‌ین له لای ده‌شت و کۆ‌ساران
نیشانمان ده‌دا که‌ردوون له‌سه‌ر چل

نێ‌پرا‌هیمی ئه‌فخه‌می ده‌لێ :

له شینی هه‌ر عه‌زیزێ ماته‌میکه
به‌لام فه‌رقی زۆ‌ره شین هه‌تا شین
ده‌سا شینی وه‌ها زۆ‌ر دیته گۆ‌پێ
په‌ژاره‌ی هه‌وری شینه یا ته‌میکه
بریک شین سه‌رچلێکه و سه‌رده‌میکه
نه‌گه‌ر عاسمان وه‌سه‌رکا قو‌ر که‌میکه

خۆ‌ش به‌ حا‌لی ئه‌و که‌سانه که به‌ چاکی ده‌ژین و به‌ چاکی ده‌مرن، که‌وابو‌و مر‌دنی پیا‌وی
چاک و پیا‌وی خه‌راپ قه‌ت وه‌ک یه‌ک نین، عاسمان و ریسمانیان فه‌رقه. خوا‌یه مان و نه‌مانمان
له‌گه‌ل خێ‌لی پا‌کان بێ‌ت.

.. به‌شی ٩٠ ..

که ئێ‌قیلا‌ب کرا به‌ حاجیه‌کیان گوت : نی‌ستا کورده‌کان بۆ خۆ‌یان ئی‌داره‌ی شاری ده‌که‌ن و
ده‌وله‌ت ده‌سه‌لاتی نه‌ماوه، گوتی : پێ‌مخۆ‌شه تا کوردی خۆ‌مان هه‌م بێ‌ غه‌واره چ کاره‌یه. دوا‌ی
ماوه‌یه‌ک پێ‌یانگوت ئی‌ستا شار نی‌وه‌ی به‌ده‌ست ده‌وله‌ته‌وه، نی‌وه‌ی که‌شی کورد ئی‌داره‌ی ده‌که‌ن.
گوتی خوا تۆ‌فی‌قی هه‌ردووک لا‌ب‌دا و هه‌ردوکیان پایه‌دار بکا. دوا‌ی مو‌دده‌تێک گوتیان ده‌زانی
کورد هه‌چی به‌ده‌ست نه‌ماوه و ده‌وله‌ت ته‌وا‌وی شاری به‌ده‌سته‌وه، گوتی : پێ‌مخۆ‌شه، ده‌وله‌ت
بابی می‌لله‌ته، به‌ قامن خا‌لکی هه‌چ نا‌کریت. به‌لێ ئه‌و که‌سانه‌ی که به‌ هه‌موو بابێک ده‌لارین، بێ
بایه‌خن، دیا‌ره مرۆ‌ف نابن وه‌ک گوله‌به‌رۆ‌ژه بێ و له‌گه‌ل رۆ‌ژ بگه‌پێ، به‌لکو ده‌بین یه‌ک‌پو‌و بێ
و بۆ قازانجی خۆ‌ی هه‌ر رۆ‌ژه له‌گه‌ل یه‌کی‌ک نه‌بین و له‌کوئ په‌له‌یدا و سفره‌که چه‌ور بوو
سلا‌وات له‌ دیداری وان لێ‌دا به‌لکو ده‌بین قازانج و ئاما‌نجی جه‌ما‌وه‌ریش به‌ هی خۆ‌ی بزانی و
خه‌مخۆ‌ری وان بێ، هه‌ر نه‌لێ : ئا‌وره سو‌وره، له‌خۆ‌م دو‌وره.

ده‌لین چوار نه‌فهر له‌سەر ناوی ترئ لیبان ببو به ناخۆشی و دمه‌ته‌قه، کابرایرک گوتی ئه‌وه چیه، ئه‌وه له‌سەر چی لیتان بووه به‌شەر، کورده‌گوتی ئه‌و میوه‌که‌ لێره داندراوه‌ ئه‌من ده‌لیم ناوی «ترئ»یه، ئه‌م براده‌ره‌ که‌ فارسه‌ ده‌لئ ناوه‌للا ئه‌وه «انگور»ه، ئه‌وه‌ که‌ عه‌به‌به‌ ده‌لئ نه‌خیر هیچ کام له‌مانه‌ که‌ ده‌لین نییه‌ و ئه‌وه «عنب»ه، ئه‌و کاکه‌ش که‌ توورکه‌ ده‌لئ هیچیان بابی تووری ته‌ری لیبنازان و ئه‌وه «روزومه»، کابزاکه‌ که‌ زمانی هه‌مووانی ده‌زانی گوتی کاکه‌ هه‌مووتان راسه‌ ده‌که‌ن به‌لام ئه‌وه‌تان خه‌راپه‌ هه‌ر کامتان به‌ زمانی خۆتان ده‌یلین و هیچتان له‌ زمانی ئه‌وه‌ی که‌ ناگات، دیاره‌ نه‌گه‌ر لیک حالی بوونایه‌ تووشی شه‌ر و ده‌رگیری نه‌ده‌بوون.

ده‌لین له‌ دینه‌ک جه‌وانیکیان ته‌رخان کردبوو بۆ خۆبندن، گوتیان یا به‌ هه‌ر هه‌موو دینه‌که‌ میرزایه‌کمان هه‌بێ. کورپه‌ چهند سالیکیان ده‌رسی خۆبندن و هاته‌وه‌ بۆ دینه‌که‌یان. خه‌لکی ئاواپی له‌ ده‌وری کۆ بوونه‌وه، ئه‌وه‌ خۆشی خۆشی میرزاکه‌مان بۆ پێگه‌یشتوو. ده‌لین ده‌ی کاکه‌ میرزا، شوکر بۆ خوا نیستا سه‌واد داری، خۆ هیچ موشکیلیکت له‌ خۆبندن و نووسیندا نییه‌. ده‌لئ ناوه‌للا، زۆر باشم، به‌لام له‌ حیسابدا تا ده‌ هیچ موشکیلیم نییه‌، به‌س که‌ ده‌گه‌مه‌ ده‌، یه‌که‌که‌ ده‌نووسم به‌لام نازانم نوخته‌که‌ی له‌ لای راست بنووسم یا له‌ لای چه‌پ. هه‌ی گوتیان به‌خیر نه‌یه‌وه، پێت سوور بووینه‌وه، خۆشی خۆشی ئه‌وه‌ گووخرمان بۆ پێ گه‌یوه. دیاره‌ قه‌دیم خۆبنده‌واری که‌م بووه.

ده‌لین مامۆستایه‌ک له‌ دینه‌ک موعه‌للیم ده‌بی، حیسابی هه‌تا هه‌زاریان فیری قوتابیان ده‌کا و ده‌لئ منداڵینه‌ حیساب ته‌واو بوو، منداڵه‌کان که‌ ده‌چنه‌وه‌ مال باس ده‌که‌ن، ده‌لین نه‌مرۆ حیسابمان ته‌واو کرد و هه‌تا هه‌زاری به‌ ته‌واوی فیر بووین، باوکی یه‌کیکیان ده‌لئ رۆلم خۆ حیسیب هه‌تا هه‌زار نییه‌، بالاتریش هه‌یه، ده‌ هه‌زار هه‌یه، سه‌د هه‌زار هه‌یه و ملوین هه‌یه و ...، دواڕۆژ منداڵه‌که‌ به‌ مامۆستاکی ده‌لئ بابم گووتویه‌تی حیساب له‌ هه‌زاری ته‌واو نابێ و بالاتریش هه‌یه، مامۆستا ده‌لئ : راسته‌ به‌لام بالاتره‌که‌ هه‌ر به‌ زار هه‌یه، به‌ نووسین هه‌ر هه‌تا هه‌زاری هه‌یه.

.. به‌شی ٩١ ..

سه‌عدی ده‌لئ کابرایه‌کی فه‌قیر که‌چکی زۆر ناحه‌زی ده‌بی، که‌ که‌س نایه‌ه‌وێ، ده‌یدا به‌ بیاویکی کوێر. دواي ماوه‌یه‌ک ده‌لین دوکتووریک په‌یدا بووه‌ چاوی کوێران چا ده‌کاته‌وه،

زاواكت نەره بۇ لای ھەتا چاوانی چاك وەكا، كابرأ دەئى خواخوامە چاك نەبیتەو، ھەر چاوی بە كچەكەم كەوئ پەشیمان دەبیتەو و دەینیریتەو بۇ خۆم. بە راستی ژنى ناحەز ورجی بەرئاوری ناو مائەو یە. دووبارە سەعدی دەئى : ژنىك بە پیاوھەكى گوت : مالت خەرا نەبى، وەك ژەنگە سوورە وای ھەر پتوہدانت ھەبە، واتە شەوانە بۇ كاری ئاوا ئازای، بۇ ناچی كار و ئیشیک بەكى نەبەل و تەوہزەل ھەر دادەنیشی و دەكەى. ئەو یە كە دەئىن : «تەبەكى پى، ئاشتى ناو مائە» یا دەئىن دەستى ماندوو لەسەر زگی تیرە، «تا رنج نبری، گنج نبری»، دیارە ئەو ژنە ناھەقى نەبوو. پیاو دەبى كار و ئیشیک بكات ھەتا مال و مندالى فقیر و موحتاج نەبى بەلام با لە مەقامى شۇخیدا ئەوہش بلىن كە لە ژناندا ئەو یەك بە پیاوھەكى بلى ئەتو ھەر بۇ كاری شەوئ ئازای و ناپەزایەتى خۆی لەمبارەو دەربرى. ژنىك بە میردەكەى گوت شەوئ خۆ دەمرىنى و روژیش دەئى گورگی. سەعدی دەئى : كابرایەك لەكن ریش سپەك شكایەتى لە ژنەكەى كرد و زۆر بە توندی ناپەحەتى خۆی دەربرى، كابرأ گوتى : ئاوا نابى تۆش دەبى حەوسەلت لەگەل ژنەكەت ھەبى، شەوانە تۆ بەرداشى سەرى و ئەو تەحەمەلت دەكا، بە روژ نۆبەى ئەو كە بەرداشى سەرى بى، تۆش دەبى تەحەمەلت ھەبى، دیارە ژن و پیاو لەگەل یەك دەبى بە حەوسەلە بن.

دەئىن ژن و پیاویك لەبەر پىریان كۆم دەبنەو، روژنىك لە ناو مووچە، خالە پیرە كە كز و لاواز دەبى لەولاوہ دى و ژنەكەشى كە قەلەو و بە خزوە دەبى لەملار بە كۆمەكۆم دیت. چاویان لە یەكتر نابى لەپرا خۆ پىكدادەدەن.

پىرى و ھەزار دەرد دىوہزەمى پىرى ھاتۆتە كۆلم

لە بۆیە وەھا دەست و پىن كۆلم

خالە پیرە ھەلدەدیرى و ھاوار دەكا دەئى : بەمگەنى گارەشى تىنى ھەلدام و ھەلى داشتم، پوور دەئى خەردۆكە مەگرى، گارەش نەبوو، ئەمن بووم. خال دەئى مالت خەرا نەبى خەج، وەللا تۆلەى ھەموو سالانت لىكردمەو، پوور پىندەكەنى و دەئى ئىستا لە كۆیتە، قورپ بەسەرى.

دەئىن كچىك لەگەل دایكى زۆر خەراپ دەبى، كاتىك كە دایكى دەمرى لەسەر قەبرەكەى دەست دەكا بە گریان و روژو و سەر و پرچ دەپنیتەو، ژنىكى دراوسىیان دەئى لە قورپت نىم، ئەگەر راستكەى بۇ خۆم ئاگادار نەبووم چەندەى لەگەل خەراپ بووى، ھەتا مابوو قەدر و ریزت لىگرتبايە ئەینا ئەو «قوولەى پاش گورگیە»

.. به‌شی ۹۲ ..

ده‌لین کابرایه‌ک چوو بۆ گوندیک، ته‌ماشای کرد شاخیکی بلند له پشتی دینه‌که‌به و وا وینده‌چن که هه‌ر بی‌نا به‌سه‌ر دینه‌که‌دا رووخا. کابرا خه‌لکی ناوایی له خۆی کۆ ده‌کاته‌وه و ده‌لی نه‌وه ناترسن نه‌و شاخه‌تان به‌سه‌ردا بیت و مالتان خه‌را کا؟ ده‌لین به‌ری‌وه‌للا به‌لام نه‌وه له قوه‌ی مه‌دا نییه، کابرا ده‌لی هه‌تا به‌هاری به‌خێوم که‌ن، نه‌من به‌ته‌نی بۆتان لاده‌یم، خولاسه تا به‌هاری کابرای راده‌گرن و هه‌ر جهمه له مالتیک تیر و پری ده‌که‌ن، که به‌هار هات کابرا په‌نجا پیاوی ناوایی و گوریسیکی درێژ هه‌لده‌گری و ده‌چن که شاخه‌که لابه‌ن. کابرا گوریسه‌که له شاخه‌که ده‌کا و ده‌یدا به‌ ده‌ستی په‌نجا پیاوه‌که و خۆی به‌ ده‌ستووری کۆلی چوو له بن شاخه‌که‌وه و گوتی ده‌ی خه‌لکینه، لیم هه‌لدیرن هه‌تا له کۆلی کم و لاییم هه‌رچی ته‌کانیادا هه‌یچیان بۆ له‌گه‌ل نه‌کرا و له جینی خۆی نه‌جوولا. گوتیان کاکه له تاقه‌تی ئیمه‌دا نییه، گوتی مالتان خه‌ره‌نه‌بن، به‌ هه‌مووتان نه‌توانن وه‌کۆلیم ده‌ن نه‌من چۆنی به‌ته‌نی هه‌لگرم؟ دیاره نه‌و کابرایه‌ که‌لۆر بووه، به‌و فیله‌ خۆی به‌ خه‌لک به‌خێو کردوه.

ده‌لین خه‌لکی ناواییه‌ک جه‌وانیکیان لی عاسن ببو و هه‌رچی ده‌یانکرد که نوێژان بکا هه‌ر نه‌یه‌که‌کرد. به‌ مامۆستایان گوت داخوا نه‌و کوربه‌مان بۆ ناھینی‌وه سه‌ر ری راست و نوێژانی بن بکه‌ی. مامۆستا له‌گه‌ل کوربه‌ داده‌نیش و ده‌لی بۆ نوێژ ناکی، کوربه‌ ده‌لی وه‌للا مامۆستا له‌به‌ر نوێژی به‌یانی دلم ناچی بۆ نوێژ کردن، نه‌وه‌نده ناخۆشه له‌و خه‌وه خۆشه هه‌ستی و ده‌ست و دم و چاو بشۆی و نوێژ بکه‌ی. مه‌لا ده‌لی: وه‌بالی نوێژی به‌یانیت به‌ نه‌ستۆی من، مه‌یکه به‌لام نوێژه‌کانی که بکه. کوربه‌ قبوولی ده‌کا و ده‌ست ده‌کا به‌ چوار فه‌رزه به‌جی هه‌تانه. خه‌لکی ناوایی که نه‌وه ده‌بین به‌ توندی ده‌چه لای مه‌لا و ده‌لین چۆن فوتوای ناوات بۆ داوه و نوێژی به‌یانیت نازاد کردوه که نه‌یکا و خولاسه زۆر سه‌رکۆنه‌ی مه‌لا ده‌که‌ن، مامۆستاش ده‌لی: کاکي جهماعت! نه‌من به‌ ته‌میا له‌ پینج فه‌رزه، چوار فه‌رزان بن به‌جی دینم، نه‌وش پیاو بن و به‌ هه‌مووتان نوێژی به‌یانی پشیکه‌ن، به‌لن پوو نه‌ده‌تری، به‌ زۆریان ده‌تراند.

ده‌لین له زه‌مانی هه‌رون الرشیددا کابرایه‌ک په‌یدا بوو که داوای پینج‌مه‌برایه‌تی ده‌کرد. هه‌رون گوتی ییگرن و یه‌ک مانگ له زیندانی که‌ن و خه‌زمه‌تی چاکی بکه‌ن. دوا‌ی یه‌ک مانگ، هه‌رون چوو بۆ لای و گوتی: تۆ ده‌لینی پینج‌مه‌برم، پینج‌مه‌بریش ده‌بن نیشانه و مو‌عجیزه‌ی پینی

و وه‌حی بۆ بێت. گوئی قوریان هەر ئەمشۆ فریشتەیی وه‌حی هاته‌لام و پیتی گوتم لیڤه‌ت خۆشتر ده‌ست ناکه‌وئ، مه‌پۆ ده‌رئ.

به‌لئ زۆری ئاوامان هه‌ن که نانه‌گه‌ده و موخته‌خۆر و عه‌وامه‌ریین خۆ به‌ خه‌لک به‌خه‌و ده‌که‌ن و ده‌بنه‌ سه‌ر باری خه‌لک، به‌ قه‌ولی سه‌عدی :

بـه‌ر و کار کـه‌ن ای دـغـل مـیـنـدـار خـود را چـو رـوبـاهـی شـل

.. به‌شی ۹۳ ..

ده‌لێن مه‌لایه‌ک له‌ گه‌ل مه‌له‌وانیک له‌ که‌شته‌که‌دا سوار ده‌بن، مه‌لا به‌ مه‌له‌وانه‌ ده‌لئ نه‌رئ هیچ له‌ خه‌وتن و مه‌لایه‌تی ده‌زانی؟ مه‌له‌وانه‌ ده‌لئ وه‌للا هیچم نه‌ خه‌وتندوه‌ و هیچ نازانم، مه‌لا ده‌لئ : نیوه‌ی عومرت به‌زایه‌چووه‌، له‌و کاته‌دا ده‌که‌ونه‌ ناو شه‌پۆلی به‌حر و که‌شتی خه‌ریکه‌ غه‌رق ده‌بن. مه‌له‌وانه‌ ناو شه‌پۆلی به‌حر و که‌شتی خه‌ریکه‌ غه‌رق ده‌بن، مه‌له‌وانه‌ ده‌لئ مه‌لا هیچ له‌ عیلمی مه‌له‌ ده‌زانی؟ ده‌لئ ناوه‌للا، ده‌لئ ئەتۆ ته‌واوی عومرت به‌زایه‌ چووه‌

ده‌لێن ته‌نبه‌لیان کۆکردنه‌وه‌ که‌ بیان به‌ن بۆ ته‌نبه‌لخانه‌، له‌ ریگا کابرایه‌کی مه‌ردار چاوی پێکه‌وتن و به‌زه‌یی پێداهاتن، گوئی من هه‌موو رۆژیک مه‌ریکیان بۆ سه‌ر ده‌به‌رم و به‌ گوشتاو لێده‌نیم و له‌گه‌ل ئان بۆیان داده‌نیم. یه‌کیک له‌ ته‌نبه‌له‌کان هه‌لێدایه‌ گوئی : ده‌بن بۆ خۆشمان تییگه‌وشین ... کابرا گوئی حاشا ئه‌وانه‌ هه‌ر بۆ ته‌نبه‌لخانه‌ باشن.

ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌لێن ئاوی دانوانی به‌خۆدا کردوه‌، یان خوا هه‌تا کێوان نه‌بینی به‌فریان ناویتن یا وه‌کوو ده‌لێن ده‌ستی ماندوو له‌سه‌ر زگی تیره‌.

ده‌لێن کابرایه‌کی ته‌نبه‌ل له‌سه‌ر کۆ گۆزێک دانیشتوو و خه‌ریکی گۆزێ خواردن بوو، کابرای ساحه‌بی گۆزان گوئی کاکه‌ ئه‌وه‌ خه‌ریکی چی؟ کابرا گوئی خۆ ده‌نک ده‌نک ده‌خۆم، کابرای ساحه‌ب گوئی : ته‌منیش له‌وه‌ ده‌ترسم که‌ ده‌نک ده‌نک ده‌خۆی چونکه‌ ده‌نک ده‌نک خه‌رم کردوونه‌وه‌ ئاوا زۆر بوون و تۆش ده‌نک ده‌نک که‌میان ده‌که‌یه‌وه‌.

که‌وابوو ئێنسان واباشه‌ سه‌رسوالکه‌ر نه‌بن و به‌ مفته‌خۆزی ژیان نه‌باته‌ سه‌ر، به‌لکو ده‌بن عیزه‌تی نه‌فسی هه‌بن، به‌ قه‌ولی هه‌ژار له‌ خه‌ییامه‌وه‌ :

رابه‌یژه‌ به‌سه‌ریه‌ری به‌ نان و ئاویک سه‌ر دامه‌نه‌ویته‌ بۆ هه‌موو ناپاویک

له‌م ژینه‌ که‌ هه‌ر ده‌میکه‌ دیت و ده‌روا مه‌ردایه‌تی مه‌فرۆشه‌ له‌پێتاو تاویک

به‌ راستی مه‌رگی به‌ عیزه‌ت باشته‌ له‌ ژبانی به‌ زیلله‌ت.

.. به شی ۹۴ ..

سالی ۱۳۴۲ی ههتاوی کابرایه کی جیرانمان له نزیکي مالی مه زه راعه تی ده کرد، ئیمهش مانگامان هه بوو، جارجار که مانگا که ده چوو ناو زه راعه ته که، ئه ویش که زور زمان پیس بوو دهستیکرد به هات و هاوار و جنیودان. شهویک کا خدری برام گوتی له گهلم وهره ئهوشو دهچین ئه و کابرایه ئه ده ب ده که یین، منیش گوتم کوپه لینی گه پئی پئی ناویرین، با کارمان پینه بین. خولاسه قهلس بوو و گوتی ده زانم ترسه نوکی و لینی ده ترسی، ههر له گهلم وهره و کارت نه بین. که چووین کابرا خه ریکی ئاوداشتن بوو، کا خدر له نه کاو دایگرت به کوته ک و شق و پیلانان هه تا خستی، کابرا دهستیکرد به هاوار و گوپه که کوشتیانم و خوی بوورانه وه، من ههر به پهله هه لاتمه وه بۆ مال، جه ماعت که خپ بوونه وه و کابرایان وه هوش هینایه وه ههر چۆنیک بوو رازیان کرد که شکایهت نه کا و به پوولیک رازیان کرد، ههر ئه وه بوو خوات حه سینیتته وه تازه دهنگی لینه هاته وه.

ئه وه یه که قه دیمی گووتوو یانه :

کوته ک له به هه شته وه هاتوه.

مه زه ب چوار و کوته ک پینج.

شق ده زانی قوناخ له کوپیه ؟!

شه رچی ماری به داری.

هینده ی تیهه لده ده ن روژی شایي ئه وه منده له ده هۆل نه درابن. ئه گهر زمان لیگه پئی سه ر راحه ته، ئه ینا ئیمه ههر گیز مه ردووم نازار و شه رانی نه بووین. ده لێن شه ر و تر به ده ست خۆت نییه.

سالی ۱۳۴۴ی ههتاوی بابم له عیراقی بوو، راپورتیان لیدابوو که ئه مشو به خۆ و به چه ند باره قاچاخه وه دیته وه. دایکم و کا ک خدرم گوتیان ده بی بچی بۆ شلماش و ئه گهر بابت گه یشته وئ ناگداری که یه وه که باره کان له وئ به جی بیلئ و بۆ خۆی به سه لئ وه گه رئ. که وه پئی که وتم هه تا تاریکیم لیهات ئه و جا وه ترس و له رز که وتم، به خۆم گوت وه للاه ی نه گهر به و تاریکیه به شیوه چنار و چۆمی شلماشدا پرۆم سه د ده ر سه د شیت و جندار ده ب، ئه گهر بشگه ریمه وه ئه وه دایکم و کا ک خدرم لیم قبول ناکن. گوتم کوپه ئه وه ی ناوی، ده لێن

خدری زیندوو ھەبە، شتیک بەو ناوێ دەروست دەکەم و خێرا گەپامەو و خۆم لەمالی ھاویشت. دایکەم گوتی ئەو بەو گەپامەو؟ گوتەم دایە تووشم رە کابرایەکی ریش سەبی جەمال پاک کەوت، گوتی: رۆلەم ئەو کارەکی کە بۆی دەچی بڕۆ لە مالهو چاوەروانی بە. دایکەم زۆری پینخۆشبوو، خێرا چوو نەقلەکەکی بۆ کاک خدر گێپامەو، بە کورتی ئەو شەو لە نیوێشەودا باوکەم بە سەلامەت گەپامەو بەو مالێ. سەبەینی دایکەم نەقلەکەکی بۆ باوکەم گێپامەو و ھەر لەو شەرا پێی دەگوتەم: شینخیلە مالێ، ئەمنیش لە دلی خۆمدا دەمگوت ترسۆکەکی مالێ. ھەرچەند لە ترسان ئەو درۆیەم دروستکرد بەلام بە قازانج تەواو بوو، بیت و وام نەکردبایە لە ترسان تووشی نەخۆشی رووحی دەبووم. بە راستی عەقڵی خۆم وە فریام ھات، ئەو کە دەلێن درۆی مەسلەحەت باشترە لە راستی نامەسلەحەت.

جاریکیان لەناو مووچە، داریکی درێژم بە دەستەو گرتبوو، لەخۆرا لەناو دار و دەوێ و کونانم رۆ دەکرد، ھەر ئەوەندەم زانی لە کونیکرا رەش ماریکی گەورەم لێدەرپەری و وەشاندی، لە ترسان ھەلاتم و ھاوارم کرد: مار، مار، بێگەنێ، خێزانم خێرا گەیشتە سەرم و ماری لە کۆل کردمەو.

پیاو ھەقی بلی، خێزانم لە من بە غێرەتر بوو، ئەو ھەبە کە ئاوارە دەلێ: بۆ تەنگانان ژنیش پیاو.

سالی ۱۳۸۴ لە کۆیستانی مامەرکۆژە میوانی مالیکی بووین، شەوێ کە دانیشتبووین ساباتەکان لەکانی دوور بوو، سوتفە باسی بە غێرەتی و بێ غێرەتی کرا، گوتەم: وەللا ئەمن زۆر ترسەنۆکم. برادەرێکمان بە ناوی مەلا مستەفا گوتی وەللا دەنا ئەمن لە ھیچ شتیک ناترسم. گوتەم ئەگەر راستەکەکی بچۆ تونگیکی ئاوی بێنە، خێرایەکی تاوی دایە تونگەکە و چوو ئاوی ھینا. سێ چوار لیوانم ئاوی لەسەریک خواردنەو، گوتەم مالت ئاوا بێ، لە میژبوو تینووم بوو، نەدەویرام بچم بۆ کانێ. بە داخەو بە مالتی دایکەم بەباسی دیو و درەنج، ترسەنۆکی وەبار ھینابووم. لە ھەمووی ئەو بیرەو ھەریانە ترسەنۆکی خۆم بۆ خۆتەری بەرێز روونکردەو، پیاو ھەقی بلی باشە، ئیوا ھەبە ھەر بە درۆ خۆی ھەلدەکیشتی و دەلێ ئاوا و ئاوا نازا و بویرم، شیر خۆرم.

جاریکیان شینخ محەممەد خال دەبەھوێ ئەم حەدیسە بکا بە شیعەر، «الْجَنَّةُ تَحْتَ أَقْلَامِ الْأُمَّاتِ» ئەو ھێزگار دەبین پێی رۆژی دوايی - یەکەمیان دل بەجێھێنانی دایکە - خودا فرەمووی بە دەربانی بەھەشتی - ئەلیرەکانە، واتە لە میسراعی ئاخردا گیرێ خوارد، بۆی دروست نەدەبوو و لەو کاتەدا سوتفە پیرەمێرد وە ژووری دەکەوێ، لە دوا سلاو و چون و چاکی

شینخ ده‌لن: به‌خوا له وه‌ختیکی باشدا هاتی. نه‌وه به‌و شیعره‌وه گیرم خواردوه بۆم ساز ناکرئ و له میسراعی ناخردا ماومه‌وه. پیره‌میزد گوتی چۆن بلی نه‌وه‌ی زانیت عه‌زیزی دایکه، شینخ فەرمووی ئافه‌رین. شینخ و شاعیری کاری تۆیه و کاری من نییه. به‌لن، شینخ محهممه‌د خال نووسهریکی به‌رز و قه‌لم به‌هیزی کوردستان بوو، شاعیر نه‌بوو نه‌و به‌پریزه، خزمه‌تیککی زۆری به‌فه‌ره‌نگ و نه‌ده‌بی کورده‌واری کردووه له‌ناو گۆریشدا هه‌ر شاد و بیوه‌ی بیت.

.. به‌شی ۹۵ ..

کابرایه‌ک ده‌یگوت: له‌ دینه‌اتان ده‌گه‌رام و وه‌رده‌واله‌م ده‌فروشت، هه‌ر جه‌مه ده‌چرومه هه‌ر مالیک، نه‌وه خه‌را ته‌ماته‌یان له‌ پینش داده‌نام. ئاخه‌ره‌که‌ی رۆژنیک تینم بۆ هات گوتم نه‌رئ قۆسه‌ن بۆ له‌ کۆلم نابنه‌وه. گوتم ده‌بین رازی بی خه‌لک فه‌قیه‌ه، چیان هه‌بێ نه‌وه‌ی لینه‌نین.

ده‌لین بیوه‌ژنیک هه‌زی له‌ پیاویک ده‌کرد، شه‌ویکیان ده‌عه‌وتی کرد. شه‌وینش بۆ نووستنی له‌ دیوی خۆی جینی بۆ راخست به‌ ئومیدیکه‌وه. کابرا نه‌و ته‌نیشته‌ی له‌سه‌ری نوست هه‌تا به‌یانی نه‌جوولا، به‌یانی که‌ هه‌ستا، ته‌ماشایکرد گوتی هه‌وت که‌له‌باب بۆ مریشکیکی زۆرن، ژنه‌ گوتی ئاخه‌ر نه‌وانیش وه‌ک تۆ وان، هه‌یچیان بێ ناکریت.

سالیکیان سێ رۆژان له‌سه‌رینک که‌نگر و مه‌ندیمان ده‌خوارد. ئازادی کوپم که‌ زۆر شوخیاز بوو باراندی، دایکی گوتی ئازاد نه‌وه چییه؟ گوتی هه‌نده‌ی گیای بخزم بوومه‌ کارژیه‌، گوتی جا به‌ چ چاکده‌بیه‌وه؟ گوتی ده‌بین سێ رۆژان له‌سه‌رینک پلاو و گوشتم بۆ لیتنی.

سالی ۱۳۸۳ی هه‌تاوی چوومه‌ گوندی دیرئ، ریکه‌وت که‌ گه‌یشتمه‌ مالی مه‌لا سماییل خانه‌خوینم، باوکی خه‌ریکی نه‌قل گیرانه‌وه بوو و هه‌ر که‌ پینم وه‌ژووری نا له‌ نه‌قله‌که‌دا گه‌یشتمه‌ نه‌م وشه‌یه که‌: «له‌و وه‌خته‌دا کابرایه‌کی گروینی وه‌ژوور که‌وت»، منیش وه‌ژوور که‌وت و گوتم: سلام علیکم، نه‌من کابرای گروینسیم، بوو په‌ پینکه‌نین. له‌ دواییدا تریان هه‌تا زۆر چاک نه‌بوو، مه‌لا سماییل گوتی: «وَعَبَّأ وَقَلْبًا» واته‌ تریکه‌مان خه‌راپه‌.

ده‌لین کابرایه‌کی عه‌ره‌ب له‌ گه‌رمینرا ده‌چن بۆ ولاتی فارسان، شه‌وئ له‌ مالیک میوان ده‌بی، نه‌و ماله‌ کورسیان ده‌بین که‌ کابرای عه‌ره‌ب لاقانی تیده‌کیش و گه‌رمی دیته‌وه موناوسیی حالی خۆی، ده‌لن: «فِي بِلَادِ الْفَرَسِ عِنْدِي بِاخْتِبَارِي وَ اخْتِبَارِي، آيَةُ الْكُرْسِيِّ خَيْرٌ مِنْ احَادِيثِ الْبُخَارِي»، مانا که‌ی بۆ عه‌ره‌ب زانان بێ.

کۆرپىكى كۆمۈنىست دەپھەوئى ژن بخوازى، چەند نەفەرىكى دەعوەت كىردن، مېنىش لەگەل بووم، گوتىم : ھەتيوھ خۇ تۆ موسلمان نى، مەلا لىتدەپرسى و ئىقراىت لىئوھردەگىرى كە موسلمانى، ئەگەر ئالەيت مارە ئاكا. گوتى فلانى لە خۇشى يارەكەم ئەگەر مەلا پېنىم بلى، قېۋولى دەكەم. گوتىم ئاكرىئ بە راستى بېى بە موسلمان؟! گوتى : ئەگەر وەك فلانكەس موسلمان بىم ئەو مەشرەبى ئىستام زۆر باشتىرە و ئەگەر وەك فلانكەس بىم ھەوئى موسلمان بىم ئەو وەك ئەوم پىن ئاكرىئ و ئاتوانم بە دروستى بەجىنى پېنىم.

بە راستى ئىنسان دەبى عمەل و كىردەۋى لەگەل ئەو شتەى كە دەلىل و بە روالەت نىشانى دەدات يەكېن.

«اسلام بە ذات خود ندارد عیبى، عیبى كە دارد از نامىسمانى ماست.»

.. بەشى ۹۶ ..

دەلەن كەرىم كابان دەچىتە لای مام جەلال و دەلەن : جەناب شكايەتم لە خەلكى زۆرە، سىنچەرخەيكى ئاقابىل ئاۋيان لىئاۋە كەرىم كابان، مام جەلال دەلەن : جا بۆ ئارازى؟ سىنچەرخە سەرى بىست ملوئىن دىنارە، بەلام ئەو خەلكە موبايلىكى كە سەرى سەد ھەزار دىنارە بە نىۋى مېيان كىردۆنەۋە، ئەگەر ئارازى با ۋەيانگۆرېن.

سالىك لە سابلاخ كابرايەكى شىعە دەچى لە بازار داران بىكرى، تەماشە دەكا چوار نەفەر بە رەدىف راۋەستاون لە نەفەرى ئەۋەل دەپرسى ئاۋت چىيە؟ دەلەن ئەۋوبەكر، قەلىس دەبى و دارانى لىئاكرىئ، لە دوۋھەمى دەپرسى دەلەن : عومەر، لەۋىش ئاكرىئ، لە سىنھەمى دەپرسى دەلەن : عوسمان، لەۋىش ئاكرىئ، دەگاتە چوارەمىن، دەپرسى ئاۋت چىيە؟ دەلەن : عەلى، دەلەن مردوۋت نەمرى ۋە مزانى ھەر لە خەلافەتدا لەدۋايەى خۇ لە كۆلەدارىش ھەر لە دۋايەى، ۋەللەھى لەتۈش ئاكرىم.

كە ئەم نەقلەم دەنۋوسىيەۋە كابرايەكى تۈرك ۋە ژۋورى دوكان كەۋت كە خەرىكى نوۋسىنەۋى ئەو نەقلە بووم، زۆر پىنكەنى و بە خەندەۋە گوتى : «بىرا ئەم كىتەبە بە تۈركى بۋايە ھەمووم دەخوئندەۋە»، گوتىم دەزانى تۈرك يەنى چى؟! گوتى نا، گوتىم تۈرك يەنى جوان، فارس يەنى نەجىب، كورد يەنى پالەۋان.

دەلین باوک بۇ مەندالەکانی وەکوو بۆدزیل وایە کە کینو و شاخ و چەر و تەلانی بێ تەخت دەکەن و هەڵدەدەن بۆ جادە لێدان. کاتێک کە کارەکە ی تەواو بوو قیلەتاو و ئەسفالت کرا ئەوجا نایهێلن بەسەر جادە کەدا بپروا.

دەلین خەراپی دەکە یەو هەرچی هاوار بکات و بلی ناخر خۆ ئەمن ئەو جادەم خوش کردوو، جەوابی نادەنەو. هەروەها باوکیش ئەو هەموو زەحمەت و کوێرە وەرێ ی دەبینی کەچی کە پیر بوو ئەولادەکانی پیتی دەلین بپۆ، ئەتۆ هیچکارە نی و باسی هیچ ناکە ی. بەدەخت و بێدەسەلات و بیکەس و بێدەر و چاولە دەست دەمینتەو. هاوار لە دەست ئەولادی خەراپ.

:. بەشی ٩٧ :.

ئەو نمونە ی چەندیک لە زەربولمەسەل و پەندی پیشیان :
دەلین :

پیاوی رووخۆش شەریکی خەلکە.

توورەبوونی پیاوی ئاقل چاکتر لە ماریفەتی پیاوی بێ ئاقل.

دوینا وەکوو تاو و بە تاوی تێدەپەڕی.

مەرگی بە عیززەت باشترە لە ژبانی بە زیللەت.

لە کوێ پسا لەوئ گریی دەو.

هەتا مانگەشەو بوو بپۆ، ئەگەر تاریکیش بوو بێخە.

دوینا پینج و دوو رۆژیکە.

پیاو ئەو پیاو یە مەردی مەیدان بێ.

ماران بە دەستی خەلکی بگرە.

پیاو دەبی بە حەری و بە هیچ شلوی نەبی.

دوینا دەسپۆکە یە و هەردەم بە دەست یە کێکەو.

برینی خەنجەر چا دەبیتەو، بەلام برینی زمان چا ناییتەو.

لە برسان بمرە، بەلام مەچۆ دەرکی پیاوی نامەرد.

مال راگرتن لە مال پەیداکردن بە زەحمەتترە.

پیاو یان دەبی بۆ خۆی پیاو بێ یان لە پەنای پیاوان بێ.

دوژمى زانا لە دۆستى نەزان باشتەرە.
 شەرافەت و کەرەمەت لە سەر وى ھەموو سەر وەتیکە.
 ھەر چى سەینى سوور بوو ھەمزاغا نىيە.
 دۆستايەتى لە گەل مردوو ناگیرئ.
 سەرى بېرۆزوو لە بن گۆل داہە.
 ھەر کەس لە رانکى خۆیدا پیاوہ.
 شووشە کە شکا، قىمەتى کەم دەبىن مەگەر شووشەى دۆل کە قىمەتى زیاد دەکا.
 دەلەین زالم و ملھوڕ وەک ناگروان.
 دەلەین زەمانە دەمیک بە مەیلە و دەمیک بى مەیلە.
 ھەر چى بېچىنى، دەبدروویەوہ.
 گيا لە سەر پىنجى خۆى دەرویتەوہ.
 نىر گە لە کىفارى ھەلناکەوئ.
 گوزە چى تىدا بىن ئەوہ دەدەلەینئ.
 لە قەدەر لىفە پىیان راکىشە.
 رىوى بە کونى خۆى بوەرئ گەرئ دەبئ.
 تەماع سەرى نەپرى، سەرت دەبەرئ.
 قەناعەت ھەوینى تەماعە.
 تەماع سوپراوہ، تا وەىخۆى تىنووتر دەبئ.
 خەم، خەمان دىنئ.
 رەفقى خەراپ لە مار خەراپەرە.
 گارەنگى گا ناگريئ، بەلام خووى دەگرئ.
 رىویەکی گەراو باشتەرە لە شیرىکی نوستوو.
 خووى شیرى، ھەتا پىرى.
 عىلمى کەمى لە سىنە باشتەرە لە یەک سەفینە.
 شوو، کە بە تەپى دانەبىن بە وشکى دانابىن.
 بەردىک نەزان لە گۆمى ھاوئ، بە سەد زانا نایەتەوہ دەر.
 مەزى بۆ مردن، بمرە بۆ ژيان.
 نەسەرەوتن تا سەرکەوتن.
 دەستى ماندوو لەسەر زگى تىرە.

تەبەكى پر، ناشتى ماله.
 بەردى لەخۆۋە سەرى ساحەبى دەشكىنى.
 پياۋى بولژمىز ھەر دەكەۋىتە ژىر.
 بە كەمى لە زۆر ھالى بە.
 دەستىك كە نەتوانى بىگەزى ماچى كە.
 كانىيەك كە ئاوت لىخواردەۋە بەردى تىماۋى.
 بە بى كەلەباب رۇژ دەبىتەۋە.
 دەلەين مال بۇ ژيانە نەك ژيانە بۇ مال.
 كە مەلا نەبوو بە كەلەباب دەلەين : بىلقاسم.
 پرولى بدە و مەلاى لە مزگەوت ۋەدەر كە.
 بەرە لە تەنكىۋە دەدرى.
 ماستىك بۇ تۆ نەبى خۆلى تىكە.

:. بەشى ۹۸ :.

دەلەين دوو نەفەر چاۋريان بە خالە پىرىك كەوت كە قورۇقۇر دەگىيا. چوۋنە لای گوتيان خالە ئەۋە بۇ دەگرى، گوتى : ۋەللا بابم لىنى داۋم. زۇريان بى سەير بوو. گوتيان ئەم خالە بۇخۇى ئاۋا پىرە دەبى باۋكى چەند پىر بى؟! خولاسە ھەر چۇنىك بى چوۋن گەران و باۋكيان دىتەۋە، خالە پىرىكى سەرسى پىشت كوۋر، گوتيان خالە ئەۋە بۇ لە كورەكەت داۋە؟ گوتى : ئەۋ ئەخمەقە دلى بابمى ھىشاندوۋە و شۇخى پىكردوۋن، دەبى زۆر چاكى تەنبى بىكەم، گوتيان ھەى ھو، بە خوا ئاۋا بىرۋىنە پىش دەگەينە سەر بابە ئادەم.

دىارە خەللكى قەدىم ساغتر و بىنخەمتر بوون و لەبەر ئەۋەش تەمەنيان درىژتر بوۋە.
 دەلەين كابرايەك كىلۋىك گۆشت دەكرى و دەينىرەتەۋە بۇ مال. ژنەكەى كە دۋستى دەبى گۆشتەكە سوور دەكانەۋە و دەرخواردى دۋستەكەى دەدا. ئىۋارى كە مىردەكەى دىتەۋە ھىچيان نابى، ژنەكەى دەلەن كابرا دەزانى ئەۋ گۆشتەى كە ناردىبوۋتەۋە پىشەكە خواردى، كابرا خىرا پىشەكە دەگرى و ۋەزنى دەكا، يەك كىلۋ دەبى، دەلەن : ئافرەت ئەى كۋا يەك كىلۋگۆشتەكە، ژنە دەلەن لەپىش تۇدا يەك كىلۋى پىسايى كرد، ئەۋە گۆشتەكە بوو دايانۋەتەۋە.

ئەوئەش فەرت و فەئىل و مەكەرى ژنان. «إِنَّ كَيْدَ كُنَّ عَظِيمٌ»

دەلئىن لە دىيەك شايى دەبى، گۇرانى بىژ ئەو بەندە دەلئى :

«هەلى تەكئىنە، قەزات لە مالم، سەرگۆى مەمەت، نەخشی لە بالەم، ژنىكى فارس لەوئ دەبى، بە كابرايەك دەلئ دەبى بۆم مەعنى وەكەى بزانم ئەو بەندە يەعنى چى؟! كابراش كە چاك فارسى نازانى ئاواى بۆ مەعنى دەكاتهو : «بلند و پائىنش كن، دردت بە جونم، نووك پستانت تا ببوسم»

دەلئىن كابرايەكى خاريجى دەلئى : ئەگەر شەمعىكم بە دەستەو پىت كە هەر دوو سەرى داگىرسا و بن لەو كاتەشدا رەفيقان لەياد ناكەم.

دونىاي دۇستايەتى يەكجار گرنگە، دەبى ئىنسان لەگەل موشكىلەى زەمانەش دۇستان لەبىر نەكا و جارجار سەردانىان بكا، ئەمما دۇست و رەفيقى واقىعى و راست؛ چونكە رەفيقى چاك لە شايى و لە شىن شەرىكتە و بۆ رۆزى تەنگانە بە كارت دىت، بە تاييەت دەبى ئىنسان دۇستانى باوكى فەرامۆش نەكا چۆن يەككىك لە نىشانەى وەفادارى مندال بۆ باب و دايك ئەو يە كە بە رىزەو و پەروانىتە دۇستانى دايك و بابى.

بە داخەو و لە دنياى ئەمەردا مەقامى دۇستايەتى و رەفاقەتى هېچ رۆزى نەماو و حىسابىكى لەسەر ناكەرىت، بە هېواى ئەو رۆزە كە ئاوپىك لە دونىاي دۇستايەتى و رەفاقەت و دەدەين چونكە لەم دونىايەدا ئىنسان هەر بە تەنيا خۆى بەس نىيە، بەلام بەو شەرتە بزانين كى بە دۇست دەگىرين. قەدىمە دەلئىن : دۇست بگەرە بە دىنارىك، ئەمما مەيدە بە هەزار دىنار.

.. بەشى ۹۹ ..

دەلئىن دونىا مەيدانى تاقىكردنەو يە، ئەى براى بەرىز لە بەرامبەر هەموو رووداويكدا بویر و خۆراگر بە و نەدۆرپى و نەگۆرپى و لە كلى تاقىكردنەو و دەرىچۆ، ئەگەر وابى دەگەيە بواری رزگارى و مەيدانى شادى و بەختەو و هەروەها بە پەلە و مەقام خۆت لىنەگۆرپى و خۆت لە خەلك جيا مەكەو و دوورە پەرىز مەبە. دەلئىن دونىا بە خەمان پىك نايە، كەوابو ئەى ئەو كەسەى كە خۆشەويستىكت لەدەستداو يا ئەو يە كە تووشى رەنج و نارەحەتى بووى، دەبى سابىر و خۆراگر بى و رەزا بە قەزا بى چونكە قەزا و قەدەرى خوا حىكمەتپىكى تىدايە كە ئىمەى بەشەر دەركى ناكەين.

ئە‌ی ئە‌و کە‌سە‌ی کە‌ نە‌خۆ‌ش دە‌بی دڵ‌ت بە‌هێ‌ز بێ‌ و نا‌ئومێ‌د نە‌بی، بە‌ یاری خ‌وای گە‌وره‌ شیف‌ات بو‌ دێ‌ و وە‌ک جاری جاران دێ‌یه‌وه‌ سە‌رحال و بە‌ لە‌ش ساغی ژیان دە‌بە‌یه‌ سەر.

ئە‌ی ئە‌و کە‌سە‌ی فە‌قیر و هە‌ژاری، خ‌ۆ‌ت مە‌خە‌ گۆ‌می خە‌یالات و خە‌مان و مە‌لێ‌ تازه‌ ئە‌م‌ن نا‌وانم بە‌و نا‌واتانە‌ی کە‌ دە‌مە‌ه‌وێ‌ بگە‌م و تا سەر هە‌روا رووت و رە‌جال دە‌بم، هە‌ول بە‌ و کار و کۆ‌شش بکە‌ و خ‌ۆ‌ت لە‌ هە‌ژاری رزگار بکە‌. ئا‌قل ئە‌و کە‌سە‌یه‌ بە‌ بە‌ش و باری خ‌ۆ‌ی رازی بێ‌ و خە‌م و پە‌ژارە‌ لە‌سەر خ‌ۆ‌ی نە‌کاتە‌ کۆ‌ل، بە‌شکو‌و مشو‌ور خو‌اردن و قە‌ناعە‌ت و تێ‌کۆ‌شان هە‌مو‌و لایە‌نه‌ تاریکە‌کانی ژیان رە‌وشە‌ن دە‌کە‌نە‌وه‌.

ئە‌ی ئە‌و کە‌سە‌ی کە‌ دڵ‌داری و عاشق بە‌ یارە‌کە‌تی، بۆ‌ دڵ‌بەرە‌کە‌ت ژین و ژبو‌ار لە‌ خ‌ۆ‌ت تال مە‌کە‌، خوا یار بیت بە‌ وە‌سلێ‌ یارت دڵ‌شاد دە‌بی و دە‌بن بە‌ ها‌و‌پ‌ازی خە‌م و شادی و کۆ‌لە‌کە‌ی ژیان بۆ‌یه‌ک‌تر. بە‌ قە‌ولی سە‌عدی :

زن خوب و فرمانبر و پارسا کند مردی درویش را پادشا

ئە‌ی ئە‌و کە‌سە‌ی کە‌ زین‌دانی یا پە‌ری‌وه‌ی هە‌ندە‌رانی، نا‌پ‌احە‌ت مە‌بە‌، خوا دە‌رووی خ‌یزانت لێ‌دە‌کاتە‌وه‌ لە‌ بە‌ندۆ‌پ‌کە‌ و دە‌ربە‌ده‌ری رزگار دە‌بی.

ئە‌ی ئە‌و کە‌سە‌ی کە‌ تا نی‌ستا خوا مندالی نە‌دا‌وێ‌ی، داخ لە‌ دڵ‌ مە‌بە‌ و هی‌وادار بە‌ بە‌ داها‌توو، زۆ‌ر کە‌س هە‌ن کە‌ بە‌ روالە‌ت ساحە‌بی مندالە‌ بە‌لام هەر ئە‌و مندالە‌ لێ‌یان دە‌بن بە‌ دو‌وپ‌شک و مار و ژیان‌یان لێ‌ تال دە‌کە‌ن. ئێ‌نسان هەر ئە‌وه‌نێ‌یه‌ کە‌ بە‌ مال و مندال نا‌وی خ‌ۆ‌ی بۆ‌ دوا‌ی خ‌ۆ‌ به‌ی‌لیتە‌وه‌ بە‌لکو‌و هونەر ئە‌وه‌یه‌ کە‌ ئێ‌نسان لە‌دوا‌ مردنی بە‌ چاک‌ی و پاک‌ی نی‌و و نی‌وبانگ بۆ‌ خ‌ۆ‌ی بە‌جێ‌ یێ‌لێ‌ و بی‌تە‌ نمو‌ونه‌ بۆ‌ وە‌چە‌ی دوا‌ی خ‌ۆ‌ی.

ئە‌ی ئە‌و کە‌سە‌ی کە‌ تو‌وشی مو‌شکیله‌ی زە‌مانە‌بو‌وی، دە‌خیله‌ نە‌کە‌ی «خ‌ۆ‌ کۆ‌شتن» بە‌ تە‌نیا رێ‌ و چاره‌ی خ‌ۆ‌ت بزانی، بە‌ فکر و را‌ویژ لە‌گە‌ڵ‌ دۆ‌ستان و خ‌زما‌ن زۆ‌ر بە‌ سو‌وک و نا‌سانی دە‌توانی کە‌ند و کۆ‌سپی ژیان لە‌سەر رێ‌ لابه‌ی و ژیان‌یک‌ی دو‌ور لە‌ خە‌م و پە‌ژاره‌ی نو‌ی دە‌ست پێ‌ بکە‌ی و تە‌مە‌ندریژ بێ‌، بە‌ داخە‌وه‌ ئە‌م‌رۆ‌ دیارده‌ی «خ‌ۆ‌ کۆ‌ژی» لە‌نی‌وان کو‌رپان و کچانی بە‌ تاییە‌ت گە‌نج زۆ‌ر زۆ‌ر بو‌وه‌ و زۆ‌ر جار هە‌بو‌وه‌ لە‌سەر مە‌سئە‌له‌یه‌کی زۆ‌ر چو‌وک خ‌ۆ‌یان لە‌ ژیان پێ‌ بە‌ش کردو‌وه‌، وە‌رن ئە‌ی خە‌لک‌ینه‌ قۆ‌لی هیمە‌ت هە‌لکە‌ن و نە‌هێ‌لێ‌ن چیدی ئە‌و گە‌نج و لا‌وانە‌ تو‌وشیان لە‌م دیارده‌ ناحە‌زه‌ بکە‌وێ‌. وە‌رن ئە‌و کە‌ند و کۆ‌سپانە‌ی زۆ‌ریک لە‌ بنە‌مالە‌کان لە‌بەر رێ‌ی کو‌رپان و کچان دا‌یان‌نا‌وه‌ لایان بە‌ین و ئە‌وانە‌ی رازین بە‌ خ‌ۆ‌شه‌ویستی یە‌ک‌تر بە‌ رە‌زا و رە‌غبە‌تی خ‌ۆ‌یان و بنە‌مالە‌کیان بە‌ یە‌ک‌تر بگە‌ن.

ئەي رەقىب تووشى بەلایەك بى نەجات قەت نەبى

مانەي وەسلى حەياتم بىرۆي، حەياتت قەت نەبى

دەلەين دونيا لەخۆت مەكە بە زىندان، جا ئەي ئەو كەسەي ئەم دنيا پان و بەرىنەت بە خەم و خەفەت لە خۆت كەردووە بە زىندان، وەرە و ژەنگە سوورەي خەم و خەيالان لە دەورى خۆت هەلفرینە و دونيا بکە بە بەهەشت و گول و گولزار. لەگەل فرشتەي شادی دەست لە ملان بە و دینەزمەي خەم و پەژارە لە خۆت وەدوور خەو و بە يادی خوا دلت ناوا كە، شەوێ تاریکی خەم و پەژارەت رۆژی نازادی و خوشی لێ هەلدیت. ئەي ئەو كەسەي دەسلەتداری، غەپرە مەبە و زولم لە خەلك مەكە، لە قودرەت و دەسلەتای خۆت بۆ خزمەت بە گەل و نیشتمان كەلك وەرگرە و چینی چەوساوە رزگار بکە.

ئەي ئەو كەسەي سەرورەت و مالت هەبە، بەسەرورەتەكەت فیز و دەمار پەیدا مەكە و خێرخواز بە و یارمەتی فقیر و هەزاران بەدە.

ئەي ئەو كەسەي كە خاوەن عیلم و زانیاری، مەغرور مەبە، بە قەولی هەزار :

ئەو كەسەي كە دەخوینێ پیت ونبوی خۆي دەچیتە كەل و گەل لە شیرۆ

بەلكو دەبێ خەلك لە گێژاوی جەهل و نەزانی رزگار بکەي و لە خەمی گەل دابی و کاریکی وابکەي گەل و هۆزەكەت لە کاروانی رووناكییری و بەرەو پێشچوون دوانەكەون. خوش بە حالی ئەو كەسە كە بیوچان و نەسرەوتن لە خزمەتی گەل و ولانی دایە، واتە بۆ خوابن، بۆ گەل بێ و بۆ خۆي بێ.

خۆزگەم بەو كەسەي پیاوانە دەژی و پیاوانە دەمړئ و لەدوا مردنیش خەلك بۆی دەگری و بەچاکی و پاکی یادی دەكەنەو و دەبیتە سەرمەشقی مەروفايەتی بۆ گەل و هۆزەكەي و لەناو ئەلبۆمی مرۆدۆستاندا جینی خۆي دەكاتهو و هەرگیزا و هەرگیز فەرامۆش ناكړیت، بە قەولی هەزار لە خانیهو :

ئەوێ ماوێ هەر ناوێ بۆ پیس و پاک بەدویانەوێ تەهەبە ناو و خاك

لکا ناوی بەدەف بە سەد جوینەو هەزار تووك و نەفرینی بە شیرینیو

بەشی پیاوی باش ئافەرىن و نزان لە خوشی ژياندان كە خوش یان رزان

سپاسى بىن برانەوۋە بۇ مىرى مەزن كە يارمەتى دام بۇ نووسىنەوۋەى ئەم پەرتووكە

محەممەد ئەمىن ئەمىنيان

خەلكى گوندى گرويسى ئالانى سەردەشت

۱۳۸۹ى ھەتاۋى

.. به‌شی ۱۰۰ ..

سهرقه‌باغیک له لایه‌ن عه‌بدوڤره‌حمانی نه‌مینان

به‌نیوی خورای یه‌ک ته‌ن که‌هه‌موو هاواری نه‌و ده‌که‌ن

به‌رینز کاک نه‌مینا ده‌م به‌پنکه‌نین، دیسانیش پینووسی زیرینی هاته‌وه‌گه‌پ و به‌پرتووکیکی پراوپر له‌نوکه‌ت و وته‌ی خوش و له‌جوشی هیتایه‌سهر لینووس و دیبه‌ری دلی سیروشی به‌نممنی بارانی وته‌خوشه‌کانی تیراو کردین.

ره‌نگه‌هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی که‌ناگاداری ره‌وانناسی و ده‌رووناسین، له‌سهر نه‌م راستیه‌کۆک بن که‌نوکه‌ت و به‌سهرهاتی خوش وه‌ک موزیک و گۆرانی و ده‌نگی خوش، ده‌روونی هه‌موو مرۆیه‌ک ده‌گه‌شیننه‌وه و دلی خه‌ولیکه‌وتووی خه‌م و ته‌م ده‌بوژیننه‌وه. ده‌رووناسان و پسپۆرانی باری ده‌روونی له‌ئینی سیناوه‌هه‌تاکوو پستالۆزی و مان به‌گوفتار ده‌رمانی و لاوانده‌وه و دلشاد کردن، نه‌خوشیه‌کانیان چاره‌سهر کردوه. ئاو و سه‌وزایی و دیعه‌ن و چیمه‌ن و قسه‌ی خوش به‌راستی لاده‌ر و لابه‌ری هه‌ر لاوازیه‌کی ده‌روون و هه‌توان و چاره‌سهرکه‌ری هه‌موو خه‌می کۆیستانی پر له‌ته‌می دل و ده‌روونی مروون. بۆیه‌ش (نه‌مین) به‌هه‌ست کردن به‌م مه‌به‌سته‌زانسته‌ی و ده‌رووناسانه‌وه‌ده‌ستی پر هه‌ستی داوه‌ته‌پینووس و چه‌ن رووداوێک و نوکه‌ی خوش و ئاودارمان بۆ ده‌گیریته‌وه و ئیمه‌ش له‌په‌له‌پنکه‌نینی به‌شدار ده‌کات و بزه‌ش ده‌دات به‌خه‌مه‌کانمان.

نه‌مین به‌نووسینی کتێبه‌به‌پنز و هیزه‌کانی که‌به‌رسته‌جوانه‌کانی شیعهر و هه‌لبه‌ست رازاونه‌وه‌لیزگی به‌رمووری پر نووری نیشتمان و ناوچه‌ناسیمان به‌دلی هزر هه‌لداوه‌سی و ئیستاش به‌قسه‌خوشه‌کانی شه‌پۆلیکی پیکه‌نین به‌زه‌ریای ده‌روونی هه‌ر خوینه‌ریک و بیسه‌ریکدا ده‌کات، بۆیه‌مینش که‌هه‌ر ده‌م خولای قسه‌و نوکه‌ی خوشم و له‌هه‌ر هه‌واریک که‌به‌بیژانی نوکه‌ته‌برازیته‌وه‌ره‌شمالم هه‌لده‌ده‌م و کۆلی خه‌م ده‌نیمه‌وه و تاویک به‌شهی وته‌ی ناسک و پر ناوه‌رۆک جه‌سته‌ی ماندووم ده‌حه‌سینمه‌وه و به‌به‌رامه‌ی قسه‌ی خوش مینشکم ده‌گه‌شینمه‌وه، نه‌وا ده‌ستم دایه‌پینووس تا له‌گۆره‌پانی لینووس، سیاسی خۆم ناراسته‌ی کۆشکی دلی (نه‌مین)ی پر نه‌وین که‌م و بلیم به‌راستی نه‌مین ته‌مجاره‌ش وه‌ک جارانی دی

باشی سیره‌ت لیگرتووه و مه‌به‌ستت چاک پینکاوه. نهم هه‌نگاوه‌شت به‌ره‌و هاوینه هه‌واری
فشقیات و قاقای پینکه‌نین باش هه‌لیناوه. په‌نجه‌ی پر گه‌نجت و هزری تیژ و بیری وردبین و
لیوی بزه له‌سهرت و پینووسی جوان‌نووست، ههر له‌گه‌پ و گور‌دایت. هیوادارم که‌مه‌رخه‌می
مه‌مانانیش پر که‌یته‌وه و به‌وته‌خۆشه‌کانت هه‌روه‌ها سه‌رخۆش و دل‌بین په‌روشمان که‌یت.

با یادیکیش له‌قسه‌خۆشه‌کانی ناوچه‌ی سه‌رده‌شت وه‌ک کوینخا‌عه‌ولا و مام‌حه‌سه‌ن و
شینخ‌ره‌نووفی بیژوی و کاک‌خدری شیرانیه و مه‌لا‌سه‌عیدی سنجوی و مام‌قوربان‌ی بینوری و
حه‌ماغای لیلانی و مام‌ره‌سواغای جبه‌په‌ندی و مه‌لا‌خدری دارمه‌کونی (حه‌مه‌د هه‌مه‌ری) و
میرزا‌مه‌مه‌ندی سه‌رده‌شتی و مام‌ره‌سوو و کوینخا‌حه‌سه‌نی هه‌لوئی و هه‌موو‌ئه‌و که‌سانه‌ی که
له‌رابردوودا دلی‌خه‌لکیان شاد‌کردووه‌بکه‌ین و بلین ره‌وانیان شاد‌بیت و خوای‌گه‌وره
به‌هه‌شتیان بۆ‌بکاته‌کۆشکیکی تا‌سه‌ر.

کاک‌ئه‌مین، برای‌هیزا، خوای‌گه‌وره‌ته‌مه‌ن دریزت‌کات تا‌له‌سه‌ر‌ئه‌م کاره‌به‌نرخه‌و نهم
ریبازه‌دل‌یزوینه، هه‌روا‌سوور و پینداگرییت و که‌شکۆلی کورده‌واری ده‌وله‌مه‌ندتر‌بکه‌یت.
خویننه‌رانیش به‌دل‌نیا‌یه‌وه‌گولبارانی‌دوعای‌به‌خیرت‌ده‌که‌ن که‌زمانی‌خه‌لک‌قه‌له‌می
خوایه‌و گه‌وره‌ی‌بین‌گه‌وره‌هه‌ر‌ئاگادارت‌بیت.

ئه‌مین‌نوکه‌ی‌خۆش‌دل‌باوه‌شینه

بۆ‌هه‌موو‌که‌سه‌نی‌ده‌روون‌گه‌شینه

هه‌ر‌که‌سی‌عه‌ده‌ت‌کات‌به‌قسه‌و‌نوکه‌ی‌خۆش

دالانی‌دلی‌شاده‌و‌بی‌په‌روش

برات: ره‌حمان - خه‌رمانانی ۱۳۸۹ی هه‌تاوی - سه‌رده‌شت

به ره مه کانی نووسەر سەرجه م بریتین له مانه :

۱- به هه شتی کوردستان

۲- گه شتی کوردستان

۳- ته جویدی قورنان

۴- که شکۆلی عه داله ت

۵- پینچه ی چواران

۶- پوخته یه ک له میژووی کوردستان

۷- خه مه وین

۸- ئاسۆی نه دهب

۹- خورجینی نه وین

۱۰- دیاری بو هۆگرانی قورنان

۱۱- ناوه پیروژه کانی خوای مه زن

۱۲- شینەر له سەر بهر تووکی دیمه نه جوانه کانی سهردهشت

لەناو جەماوەر خۆت بگۆنجینە
یار و هاوێلی لات و پات مەبە
بووکی شادی بە و مەبە بە کۆتەل
پیاوی گرژ و تال وەک گەلای پەلکە
لابەری خەمن مرۆی خاوەن هۆش
گۆلی سەرچلی باخی سەردەشتە

بەرای بەرێزم چاو مەقونجینە
لە کۆر و کۆمەل کش و مات مەبە
خەم برەوینە لە کۆر و کۆمەل
بۆ هەر مەقامی نەقلی بە کەلکە
جەفەنگ و شوخی لەگەڵ نەقلی خوش
ئەمین قسە ی خوش میوەی بەهەشتە

گەشتی کوردستان

بەهەشتی کوردستان